

D o k u m e n t y
RADY GENERALNEJ

Nr 403

Rok XC styczeń–marzec 2009 r.

Dokumenty

Rady Generalnej Towarzystwa Salezjańskiego Świętego Jana Bosko

Organ urzędowy animacji i łączności dla Zgromadzenia Salezjańskiego
Z języka włoskiego tłumaczył ks. Piotr SZELAĞ

Korekta – ks. Mieczysław Kaczmarzyk

W TYM NUMERZE

1. LIST PRZEŁOŻONEGO GENERALNEGO RODZINA SALEZJAŃSKA WCZORAJ I DZIŚ	3
2. WSKAZANIA I DYREKTYWY (w tym numerze brak)	
3. DYSPOZYCJE I NORMY (w tym numerze brak)	
4. DZIAŁALNOŚĆ RADY GENERALNEJ	33
4.1 Kronika Przełożonego Generalnego	33
4.2 Kronika Rady Generalnej	49
5. DOKUMENTY I WIADOMOŚCI	70
5.1 List Przełożonego Generalnego do współbraci Salezjanów z okazji obchodów 150. rocznicy założenia Zgromadzenia Salezjańskiego w roku 2009.	70
5.2 Zmiana nr 105 w „Kryteria i normy rozeznania powołania”.	73
5.3 Wpisy i zmiany w liturgicznym kalendarzu własnym Salezjanów Księdza Bosko	74
5.4 Dekret o heroicznosci cnót Siostry Marii Troncatti, CMW	75
5.5 Nowa Rada Generalna	80
5.6 Nowi Inspektorzy	88
5.7 Nowi Biskupi Salezjańscy	98
5.8 Zmarli Współbracia (5 elenko 2007 i 1 elenko 2008)	102

Druk: Poligrafia Inspektoratu Towarzystwa Salezjańskiego
ul. Konfederacka 6, 30-306 Kraków; tel. (012) 266-40-00

1. LIST PRZEŁOŻONEGO GENERALNEGO

RODZINA SALEZJAŃSKA WCZORAJ I DZIŚ

WIĄZANKA 2009

150. rocznica założenia Zgromadzenia Salezjańskiego

Wstęp – Dwa zbieżne wydarzenia – 1. Rodzina Salezjańska wczoraj.
1.1 Charyzmatyczne „ziarno”. 1.2 Ziarno ukryte pod śniegiem: ciche wzrastanie. 1.3 Drzewo i las: bujny rozwój. – **2. W trzecim tysiącleciu: dziś i jutro.**
2.1 Na drodze komunii. 2.2 Komunia w posłannictwie i dla posłannictwa. 2.3 Niektóre wymagania na dalszą drogę. – **3. Kierunki na przyszłość.** 3.1 Formy współdziałania w posłannictwie. 3.2 Środki. 3.3 Niektóre pola współpracy – *Młodzież – Propozycja powołaniowa – Misje – Biuletyn Salezjański.* 3.4 Kościelna wyrazistość salezjańskiej obecności, jako „Ruchu”. 3.5 Kultura Rodziny Salezjańskiej. – **4. Wskazówki do praktycznego zastosowania Wiązanki.** 4.1 Współpracować razem w formacji i pogłębianiu charyzmatycznej mentalności Rodziny Salezjańskiej. 4.2 Rozwijać wspólnie podzielane zaangażowanie. 4.3 Konsulta lokalna i inspektorialna Rodziny Salezjańskiej – narzędzie jedności. 4.4 Promocja i rozwój niektórych programów współpracy i działania w sieci. – **Zakończenie.** *Modlitwa Rodziny Salezjańskiej. – Metaforyczna opowieść: Świerki.*

Rzym, 25 grudnia 2008 roku
Uroczystość Bożego Narodzenia

Najdrożsi Współbracia!

W tak pięknym i pełnym głębokiego znaczenia dniu, jakim jest dzień Bożego Narodzenia, pragnę wejść w kontakt z wami, składając najlepsze życzenia. Niech Bóg Ojciec ubogaci was tymi darami, których zechciał nam udzielić przez Wcielenie Swojego Syna. A zatem Siebie samego, ponieważ Jezus przyszedł dać nam Boga, a wraz z Nim swoją miłość, swoją radość, pokój, światło, prawdę i życie.

Od ostatniego razu, kiedy do was pisałem, przedstawiając *Program animacji i zarządu na sześćciolecie 2008–2014*, sytuacja w świecie uległa głębokiej przemianie, spowodowanej bezprecedensowym kryzysem fi-

nansowym i ekonomicznym, który stawia pod znakiem zapytania zachodni model życia społecznego. I tak faktycznie jest czymś ewidentnym, że powód kryzysu nie leży jedynie w braku prawnej przejrzystości i odpowiedzialności, lecz w zespole błędnych wartości, na którym żąda się zbudowania społeczeństwa. Obecny kryzys z ekonomicznego punktu widzenia, porównywany jest do wielkiego kryzysu lat trzydziestych. Wydaje się jednak prawdą, że sytuacja jest znacznie bardziej poważna, jako że tym razem towarzyszy jej głęboki kryzys duchowy.

Nie bez racji Benedykt XVI, w czasie Świątowych Dni Młodzieży zachęcał młodych, aby byli „nowym pokoleniem chrześcijan, uczestniczącym w budowaniu świata, w którym życie będzie przyjmowane, szanowane i pielęgnowane [...], budującymi przyszłość nadziei dla całej ludzkości”. I dodał: „Świat potrzebuje tej odnowy! W tak wielu naszych społeczeństwach, wraz z dobrobytem materialnym, powiększa się duchowa pustynia – wewnętrzna pustka, nieokreślony lęk, cicha rozpacz. Ilu współczesnych ludzi wybudowało sobie popękane i puste cysterny (por. Jr 2,13), rozpaczliwie szukając sensu – tego ostatecznego, który może dać tylko miłość? Na tym właśnie polega wielki i wyzwalający dar, który niesie w sobie Ewangelia. Objawia naszą godność mężczyzn i kobiet, stworzonych na Boży obraz i podobieństwo. Objawia, co jest najwyższym powołaniem ludzi – odnalezienie pełni w miłości. Odsłania prawdę o człowieku, prawdę o życiu”¹. My przede wszystkim zatroskani jesteśmy sytuacją krańcowej niepewności w jakiej żyje zdecydowana większość ludności, a także rozszerzający się brak perspektyw przyszłości dla młodzieży.

Do tej dramatycznej sytuacji gospodarczej, która prowadzi mężczyzn i kobiety do życia w niepewności, z powodu braku pracy, wraz ze wszystkimi tego konsekwencjami, a czasem nawet do utrzymania się przy życiu, dochodzi nowa fala przemocy, w tym szczególnie dokonująca się w obszarze Gomy rzeź, wraz z milionami uchodźców. Muszę powiedzieć, że poczułem się dumny ze współbraci i wolontariuszy, którzy pozostali na miejscu, aby bronić i przyjmować wszyst-

¹ Benedykt XVI, Homilia w czasie Mszy św. na zakończenie ŚDM (Sydney, 20.07.2008).

kich możliwych uchodźców. Ten dramat dał początek inicjatywie pod hasłem „Pomoc dla Konga”, która połączyła obie Unie Przełożonych Generalnych, aby na różne sposoby zaznaczyć swoją obecność. Mam nadzieję, że instytucje międzynarodowe zdecydują się wreszcie na interwencję, celem zapewnienia praw wszystkim osobom, z tego tak udreżonego regionu.

W ostatnich miesiącach, oprócz bardziej rodzinnych wydarzeń, miało miejsce wiele innych, w których dane mi było uczestniczyć: Kapituła Generalna naszych siostr, Córek Maryi Wspomożycielki, która odbyła się w dniach od 8 września do 15 listopada i miała jako temat „*Wezwane, aby być dzisiaj znakiem i wyrazem sprzedającej miłości Boga*”; *Harambée* i wyprawa misyjna celebrowana w niedzielę 28 września, podczas której rzuciłem wyzwanie do przygotowania nadzwyczajnej wyprawy misyjnej, z okazji obchodów 150. rocznicy założenia Zgromadzenia Salezjańskiego; Synod Biskupów o „Słowie Bożym w życiu i misji Kościoła”, który odbył się w dniach od 5 do 26 października; wizyta w Inspektorii Bilbao, z okazji setnej rocznicy obchodów salezjańskiej obecności w Santander; Plenarne Zgromadzenie i Kongres Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Towarzystw Życia Apostolskiego; semestralne i generalne zebranie Unii Przełożonych Generalnych; oraz w dniach od 28 do 30 listopada Spotkanie Inspektorów Europy poświęcone urzeczywistnieniu „Projektu Europa”. W końcu wznowiliśmy zwykłą działalność Rady poprzez pracę w zimowej sesji plenarnej, rozpoczynając ją kursem dla nowych Inspektorów.

Moje uczestnictwo jako Przełożonego Generalnego w *Kapitułe Generalnej CMW*, było intensywnym i mam nadzieję, że także znaczącym. Rozpoczęło się ono od wygłoszenia rekolekcji w Mornese i miało swój dalszy ciąg w sprawowanej Eucharystii oraz w ceremonii otwarcia w Domu Generalnym CMW w Rzymie. Kolejnym momentem była wizyta u Matki Yvonne Reungoat dla złożenia jej życzeń, po wyborze na Przełożoną Generalną oraz całej jej Radzie. Kończącym momentem była Eucharystia, zamykająca Kapitułę. Dla mnie nie była to jedynie urzędowa obecność, jako następcy Księdza Bosko, naszego wspólnego Założyciela, lecz przede wszystkim serdeczna, pełna szacunku i bliskości obecność w stosunku do tego Instytutu, z którym ściśle jeste-

śmy złączeni, także za pośrednictwem Salezjanek spotkanych na naszej drodze życia salezjańskiego i tych, które były dla nas prawdziwymi siostrami. Jest to zgodne z kierunkiem tematycznym tegorocznej Wiązanki, która zachęca nas do odkrycia tego, czego pragnął Ksiądz Bosko: założyć rodzinę. Jest to nasze bogactwo, które przeżywamy w rzeczywistej, intensywnej i przekonywującej jedności. A wszystko to w służbie młodzieży i dla jej zbawienia. Jest to także nasza wymowność, przeżywana we wspólnie podzielanym, przygotowanym i zaangażowanym posłannictwie. Życzę, aby oprócz duchowego i charyzmatycznego piękna doświadczenia siostr kapitulnych, KGXXII mogła stać się dla całego Instytutu czasem głębokiej przemiany, tym bardziej że nasze siostry chciały przejść do sedna, biorąc za temat pierwszy artykuł ich Konstytucji, aby w ten sposób odpowiedzieć na aktualne oczekiwania w odniesieniu do życia konsekrowanego kobiet i nowych potrzeb posłannictwa.

Synod, którego tematem było „*Słowo Boże w życiu i misji Kościoła*”, w trakcie trwania Roku św. Pawła, był dla mnie wspaniałym i pobudzającym doświadczeniem. Każde zgromadzenie synodalne to mocne doświadczenie komunii Kościoła, której przewodniczy Ojciec Święty, Wikariusz Chrystusa i Następca Apostoła Piotra, i w którym uczestniczą Kardynałowie, Arcybiskupi, Biskupi reprezentujący Kurię oraz Konferencje Episkopatów. Do nich dochodzi dziesięciu Przełożonych Generalnych, a także zaproszeni goście i eksperci. To Zgromadzenie było jeszcze bardziej znaczącym, ponieważ w centrum uwagi postawiono to, co oświeca i kieruje Kościołem: Słowo Boże, którym jest osobowy Chrystus. Co więcej, ośmielę się stwierdzić, że największy nacisk w ciągu trwania Synodu było przypomnienie, że lektura Pisma Świętego jest autentyczną i pełną wówczas, gdy prowadzi dziś do osobistego spotkania z Chrystusem. I stąd wielkim wyzwaniem jest przejście „od słów do Słowa”, od Pisma do Słowa Bożego! Jest to możliwe jedynie wtedy, kiedy dochodzi się do lektury modlitewnej Słowa Bożego, otwarci na to, co mówi Duch do swojego Kościoła.

Zgromadzenie, które otwarte zostało w dniu 5 października Eucharystią w Bazylice św. Pawła za Murami, a zakończone 26 października Eucharystią w Bazylice św. Piotra, nie zostało zorganizowane jako kon-

gres o charakterze intelektualnym poświęconym przedyskutowaniu jakiegoś tematu akademickiego lub duszpasterskiego, lecz jako doświadczenie religijnego słuchania Słowa Bożego, co szczególnie zaznaczone było w liturgii (Eucharystie, modlitwa w ciągu dnia i odpowiadająca jej Lectio oraz nieszpory w Kaplicy Sykstyńskiej, w czasie których przemówił Jego Świątobliwość, Patriarcha ekumeniczny, Bartłomiej I) i w samych obradach Synodu.

Uważam, że jego najcenniejszym owocem jest odnowa świadomości, że priorytetowym zadaniem Kościoła na początku nowego tysiąclecia, a co za tym idzie, także i Zgromadzenia, jest karmienie się Słowem Bożym, aby uczynić skutecznym zobowiązanie do nowej ewangelizacji, głoszenia Ewangelii w naszych czasach. Zasygnalizuję wam niektóre praktyczne skutki dla naszego życia i posłannictwa, jako konsekrowanych, a które możecie znaleźć w *Propositiones* zatwierdzonych i przedstawionych Ojcu Świętemu. Są to: Propositio n. 24: Słowo Boże a życie konsekrowane; Propositio n. 31. Słowo Boże a formacja; Propositio n. 14: Słowo Boże a liturgia; Propositio 22: modlitewna lektura Biblii; Propositio n. 23: Katecheza a Pismo Święte; Propositio n. 25: studium Pisma Świętego.

Z tej perspektywy Przesłanie Synodu, rozwinięte w formie czterech ikon – *Głos Słowa*: Objawienie; *Oblicze Słowa*: Jezus Chrystus; *Dom Słowa*: Kościół; *Droga Słowa*: Misja – jest wielce sugerującym w odniesieniu do własnego życia, jak i do duszpasterskiego działania. Stąd, nie mogę nic innego, jak tylko polecić wam jego uważną lekturę i medytację.

Szczególnie *Propositio n. 2*, przedstawia życzenie, które harmonizuje z przesłaniem Roku pawłowego i drugą grupą tematyczną KG26, „Nagłaça potrzeba ewangelizacji”. Drodzy współbracia, to życzenie staje się moim dla nas wszystkich. „Zgromadzenie Synodalne wyraża życzenie, aby wszyscy wierni wzrastali w świadomości misterium Chrystusa, jedyne Zbawiciela i Pośrednika między Bogiem i ludźmi (por. 1Tm 2,5; Hbr 9,15), a Kościół, odnowiony przez religijne słuchanie Słowa Bożego, aby mógł przedsięwziąć nowy okres pracy misyjnej, głosząc Dobrą Nowinę wszystkim ludziom”.

Spotkanie Inspektorów Europy, które odbyło się w Domu Generalnym w dniach od 28 do 30 listopada, posłużyło do określenia zasad

i sposobów realizacji „Projektu Europa”, zgodnie z liniami działania KG26. Jak to zostało powiedziane od samego początku, nie chodzi tu o dzieło ratowania kontynentu, przy nie dającym się zatrzymać procesie starzenia personelu, z niedostatecznym napływem powołań i wzrastającą liczbą świeckich, który zarządzają naszymi dziełami. Nie chodzi również o utrzymanie struktur, czy powtarzanie modelu wykorzystanego do „Projektu Afryka”. Jak o tym zdecydowała Kapituła Generalna, chcemy „odnowić charyzmat salezjański w Europie” (nr 108), zaprogramować odnowioną salezjańską obecność w środowisku charakteryzującym się, z jednej strony wielkim dobrobytem, wspaniałym rozwojem naukowym i technologicznym, wielką wrażliwością społeczną, a z drugiej nachalnym sekularyzmem, relatywizmem, nihilizmem, który stał się „niepokojącym gościem”, oraz nie podlegającym kontroli napływowi emigrantów.

Ta szczególna sytuacja, przede wszystkim stawia wyzwanie zdolności współbraci w Europie do wzmocnienia charyzmatu i ożywienia go na kontynencie, który jak nigdy, potrzebuje Boga, Chrystusa i Jego Ewangelii. Ponadto wymaga również interwencji całego Zgromadzenia, w przekonaniu, że Europa dziś i jutro pozostaje nadal ziemią salezjańskiego charyzmatu, obecności wśród młodzieży, zwłaszcza tej najuboższej i porzuconej, potrzeby wychowania zdolnego tworzyć nową kulturę animującą ten kontynent, bogaty w humanizm a ubogi w przeszłość, jako że zamknięty na transcendencję. Podczas, gdy w przeszłości tysiące współbraci salezjanów z różnych krajów Europy udawało się na misje, to dziś Europa – tak jak i z resztą cały świat – sama stała się ziemią misyjną i potrzebuje apostołów, nosicieli nowego przesłania, dobrej nowiny która nada życiu sens.

Wreszcie, w dniu 18 grudnia rozpoczęliśmy obchody *150. rocznicy założenia Zgromadzenia*. Napisałem już list ogłaszający ten szczególny rok, dając precyzyjne wskazania i podpowiadając, w jakiej postawie należy go przeżywać. Do tego dochodzi seria materiałów pomocniczych do obchodów w ciągu roku, tak, aby zakończyć ten rok łaski odnowieniem profesji zakonnej, czyniąc własnym zobowiązanie pierwszej grupy, która zebrana w dniu 18 grudnia 1859 roku, w pokoiku Księdza Bosko, dała początek naszemu Towarzystwu św. Franciszka Sale-

zego. Temu wydarzeniu, w świetle Słowa Bożego i w Roku pawłowym, pragnę poświęcić najbliższy list okólny. Stąd obecnie ograniczę się do tego, co napisałem w liście ogłaszającym ten jubileusz. Było to również inspiracją do tematu Wiązanki na rok 2009, który powinien oznaczać dla wszystkich, a zwłaszcza dla Synów Księdza Bosko, istotny przełom i zmianę mentalności w formie pojmowania i przeżywania Rodziny Salezjańskiej, której stanowimy założycielską i podstawową grupę, a jednocześnie jesteśmy głównymi odpowiedzialnymi za jej animację.

WIAZANKA 2009

150. rocznica Założenia Zgromadzenia Salezjańskiego

Rodzina Salezjańska wczoraj i dziś: nasienie stało się drzewem, a drzewo lasem

„Królestwo niebieskie podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, jest większe od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki przylatują z powietrza i gnieźdzą się na jego gałęziach” (Mt 13,31-32).

Najdrożsi bracia i siostry Rodziny Salezjańskiej!

Pozdrawiam was z sercem Księdza Bosko, z którego gorliwości i miłości zrodziła się nasza duchowa i apostołska Rodzina. Jesteśmy najpiękniejszym i najwspanialszym owocem jego całkowitego oddania się Bogu, oraz jego pasji patrzenia na młodzież, zwłaszcza tę najuboższą, potrzebującą i zagrożoną, która osiąga pełnię życia w Chrystusie.

Po bardzo pozytywnych i zobowiązujących Wiązankach ostatnich trzech lat jestem tu znowu, aby zaproponować wam kolejną, jeszcze bardziej przynaglającą, wymagającą i obiecującą. Ma ona coś wspólnego z naszą tożsamością i naszym posłannictwem. Od niej rzeczywistość zależy bardziej dostrzegalna obecność w Kościele, w społeczeństwie oraz bardziej skuteczne działanie, stawiając czoła wielkim wyzwaniom współczesnego świata.

Rok 2009 będzie musiał pomóc nam coraz bardziej urzeczywistnić przekonanie Księdza Bosko, że wychowanie młodzieży wymaga

wielkiej sieci osób jej poświęconych oraz zdecydowanego połączenia działań, aby osiągnąć to, czego oczekuje młodzież i stać się znaczącymi dla społeczeństwa. Stąd w imieniu Księdza Bosko proszą was:

Zróbmy wszystko, aby uczynić z Rodziny Salezjańskiej rozległy ruch osób oddanych dla zbawienia młodzieży

Dwa zbieżne wydarzenia

Są dwa wydarzenia, które tłumaczą wybór tematu Wiązanki na rok 2009: 150 rocznica założenia Towarzystwa Salezjańskiego oraz przygotowanie do obchodów dwusetnej rocznicy urodzin Księdza Bosko (1815–2015). Obchodami pierwszego wydarzenia rozpoczynamy przygotowania do drugiego. I czynimy to, wspominając apel Jana Pawła II z Jubileuszu roku 2000: „Każda rodzina zakonna dobrze przeżyje Jubileusz, powracając w czystości serca do ducha Założyciela!”

Dla nas zatem, obchody jubileuszowe oznaczają odnowioną i twórczą wierność Księdzu Bosko, jego duchowości i jego posłannictwu. Będzie to „Salezjański Rok Święty”, w czasie którego wezwani będziemy do ponownego, wyrazistego przeżywania i entuzjastycznego przekazywania doświadczeń życia, sposobów działania oraz rysów ducha, które prowadziły do świętości Księdza Bosko, i jako pierwszą spośród wielu innych, Matkę Mazzarello.

W tym znaczeniu, nie mogę nie przypomnieć doświadczenia samego Księdza Bosko. Na początku osobiście poświęcił się on duchem i ciałem zbawieniu młodzieży, jaką spotykał zagubioną na ulicach. Następnie zaprosił niektórych z nich do współdziałania w jego pracy apostołskiej, tworząc coś, w rodzaju pierwszej formy ‘Rodziny Salezjańskiej’. Potem zauważywszy, że wielu opuszczało go i że pozostał prawie sam, zebrał więc wokół siebie grupę chłopców i przygotował ich, aby utworzyli razem z nim rodzinę zakonną. W ten sposób zrodzili się Salezjanie. Następnie przyszła kolej na inne grupy, uporządkowane na różnych szczeblach, lecz mające te same apostołskie cele. Ta krótka wzmianka o ‘historycznej’ drodze oświeca to, czym jest Rodzina Salezjańska i jej związek z podstawową istotą, jaką są osoby konsekrowa-

ne, SDB i CMW, których sercem i motorem, jak z resztą całej Rodziny Salezjańskiej, jest pasja „Da mihi animas, cetera tolle”. Zawiera ona w sobie ducha, który powinien charakteryzować wszystkich członków i wszystkie grupy Rodziny Salezjańskiej.

Wydaje mi się czymś naturalnym, że im pełniejsza jest konsekracja, tym większa jest odpowiedzialność w animacji. To przekonanie zostało nam potwierdzone przez Ojca Świętego Benedykta XVI, w przemówieniu na Audjencji dla Kapitulnych, w dniu 31 marca 2008 roku: „Ksiądz Bosko chciał, aby ciągłość jego charyzmatu w Kościele, była zapewniona przez wybór życia konsekrowanego. Również dzisiaj charyzmat salezjański może wzrastać w wierności tylko wtedy, gdy wewnątrz będzie posiadał silną i żywotną grupę osób konsekrowanych”.

1. Rodzina Salezjańska wczoraj

150. rocznica założenia Towarzystwa Salezjańskiego, to uprzywielejoną chwilę na refleksję o oryginalnej idei Księdza Bosko oraz o faktycznym założeniu początkowych grup, wzbudzonych i podtrzymywanych przez niego: Salezjanów Księdza Bosko, Córek Maryi Wspomożycielki, Stowarzyszenia Współpracowników Salezjańskich, Stowarzyszenia Czcieli Maryi Wspomożycielki.

I tak, czerpiąc myśl z przypowieści zastosowanej przez Jezusa do wytłumaczenia Królestwa Bożego i jego dynamizmu, ośmielę się stwierdzić, że ziarno zasiane przez Księdza Bosko wyrosło stając się ogromnym liściastym drzewem, prawdziwym darem Boga dla Kościoła i świata. Faktycznie bowiem Rodzina Salezjańska przeżyła prawdziwą wiosnę. Do początkowych grup, pod natchnieniem Ducha Świętego, przyłączyły się inne grupy, które zgodnie ze swoim specyficznym powołaniem, ubogaciły jedność oraz poszerzyły posłannictwo salezjańskie.

Dziś jest czymś oczywistym dla wszystkich, jak bardzo rozrosła się Rodzina, zwiększyła się praca wykonana i ta, o której marzymy, oraz bezgranicznie rozszerzyło się pole działania na rzecz wielu osób młodych i dorosłych. Wdzięczni jesteśmy za to Bogu i uświadamiamy sobie naszą większą odpowiedzialność właśnie dlatego, że jak w przypadku każdego powołania, również powołanie Rodziny Salezjańskiej,

to służba posłannictwu. W naszym przypadku jest to sprawa zbawienia młodzieży, zwłaszcza najuboższej, porzuconej i zagrożonej.

1.1 Charyzmatyczne „ziarno”.

Duch, mentalność, doświadczenie duszpasterskie oraz wizja świata i Kościoła doprowadziła Księdza Bosko do pewnych przekonań i odpowiadających im inicjatyw:

- przyjmowanej w sposób solidarny *powszechnej misji Kościoła* zbawienia całego człowieka i wszystkich ludzi. W obrębie tejże misji jego synowie i naśladowcy powinni charakteryzować się pierwszeństwem danym młodzieży, ubogim i nie ewangelizowanym jeszcze ludom;
- użyteczności, a jeszcze bardziej naglącej potrzebie i konieczności *duchowego połączenia się* oraz *operatywnego stowarzyszenia* w celu podjęcia przedsięwzięć, odpowiadających powyższemu celowi;
- możliwościami życia duchem, który on otrzymał, w *różnych stacjach życia*, i w ten sposób poprzez zjednoczenie „dobrych” dać wkład w wielkie posłannictwo Kościoła, włączając się w nie z salezjańskimi „priorytetami”;
- *założenia pierwszych grup*, duchowo skondensowanych wokół doświadczenia oratorium, jako posłannictwa, stylu, metody i ducha:
  - z odmienną więzią w odniesieniu do Zgromadzenia salezjańskiego (autentycznego załączka),
  - z odmienną spójnością stowarzyszeń,
  - z odmiennym poziomem publicznego zaangażowania „chrześcijańskiego”, jako wymogu przynależności.
- *Historycznej roli SDB, CMW i WS.*

1.2 Ziarno ukryte pod śniegiem: ciche wzrastanie.

Te intuicje **rozwinęły się** zgodnie ze zrozumieniem, jakie naśladowcy Księdza Bosko mogli posiadać, w kontekście pewnej wizji i życia Kościoła. Rozwój ten zauważa się:

- w ciągłości i zasięgu grup założonych przez Księdza Bosko;
- w udoskonalaniu i okresowych weryfikacjach elementów organizacyjnych i duchowych;

— w znaczeniu życiowych więzi, jakie te grupy utrzymują między sobą.

W międzyczasie, na różnych kontynentach powstawały **inne grupy**, mające analogiczne cechy, jako że założone przez Salezjanów.

Wśród nich wyróżnia się z pewnością grupa Wolontariuszek Księdza Bosko, przełożenie ducha salezjańskiego na konsekrowany stan życia świeckiego, będący nowością także w Kościele.

Nowe warunki stworzone przez Sobór Watykański II (Kościół komunii, odnowa Instytutów życia konsekrowanego, powrót do autentycznego charyzmatu, wyłonienie się laikatu), doprowadziły do odkrycia i *podkreślenia* charakteru charyzmatycznej „rodziny”, jaki plejada powstałych grup mogła posiadać, oraz do *sformułowania* w ten sposób praktycznych wskazań: komunikacji między grupami, wyrazów jedności, animacyjnej roli Salezjanów, Przełożonego Generalnego, jako znaczącego punktu odniesienia, wspólnych elementów duchowości.

Tym niemniej ta nowa mentalność musi jeszcze przejść *z papieru do życia* każdej z grup i każdego pojedynczego członka grup, tak, aby Rodzina Salezjańska przeżywana była jako wymiar ich powołania. „Bez was nie jesteśmy więcej sobą!”

1.3 Drzewo i las: bujny rozwój

Kilka faktów towarzyszyło i wspierało rozwój Rodziny:

- Grupy, które powstały po śmierci Księdza Bosko formalnie poprosiły o *przynależność* i powszechnie została ona uznana. W całości oficjalnie uznanych grup jest dziś dwadzieścia trzy:
  1. Towarzystwo św. Franciszka Salezego (Salezianie Księdza Bosko)
  2. Instytut Córek Maryi Wspomożycielki
  3. Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników
  4. Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki
  5. Stowarzyszenie Byłych Wychowanków i Byłych Wychowanek Księdza Bosko
  6. Stowarzyszenie Byłych Wychowanek i Byłych Wychowanków Córek Maryi Wspomożycielki

7. Instytut Wolontariuszek Księdza Bosko
  8. Córki Najświętszych Serc Jezusa i Maryi
  9. Salezjanki Oblatki Najświętszego Serca Pana Jezusa
  10. Apostołki Najświętszej Rodziny
  11. Siostry Miłosierdzia z Miyazaki
  12. Siostry Misjonarki Maryi Wspomożycielki
  13. Córki Boskiego Zbawiciela
  14. Siostry Służebniczki Niepokalanego Serca Maryi
  15. Siostry Jezusa Młodzieńca
  16. Stowarzyszenie Damas Salesianas
  17. Wolontariusze z Księdzem Bosko
  18. Siostry Katechetki Maryi Niepokalanej i Wspomożycielki
  19. Córki Królewskiej Godności Maryi Niepokalanej
  20. Świadkowie Zmartwychwstałego 2000
  21. Zgromadzenie św. Michała Archanioła
  22. Zgromadzenie Sióstr Zmartwychwstania
  23. Zgromadzenie Sióstr Głosicielek Pana
- Zrodziły się także *inne grupy*, które oczekują na spełnienie warunków dla formalnego uznania jako członków Rodziny Salezjańskiej. Tymczasem zaś przygotowuje się środowisko, na którym kolejne grupy będą mogły jeszcze wyrazić się.
  - Rodzina Salezjańska dokonała szerokiej refleksji nad własną tożsamością (por. DRG 358), nad elementami, które dotyczą jej trwałości i jedności, nad swoją organizacją w odniesieniu do przekazu (por. *Karta Jedności* i *Karta Posłannictwa*).
  - *Każda z grup* starała się o własne umocnienie, przygotowując sobie Statuty i Regulaminy Życia, przewodnie kierunki dla formacji członków, syntezę własnej i specyficznej duchowości salezjańskiej oraz angażując się w poprawę organizacji i znalezienie dróg lub sposobności do dojrzewania i rozwoju.
  - Dokonano *wspólnego wysiłku* celem pogłębienia możliwości oraz dla określenia form komunii między wszystkimi. Wartościowym

do tego odniesieniem była najpierw Karta Jedności, a potem Karta Posłannictwa, które należy nadal rozpowszechniać, studiować i realizować.

2. W trzecim tysiącleciu: dziś i jutro

2.1 Na drodze komunii

Kościół wszedł w *nową fazę komunii* naznaczonej Synodami kontynentalnymi i Synodami Kościoła powszechnego, dialogiem ekumenicznym, ruchem międzyreligijnym, zglobalizowaną solidarnością i zaangażowaniem w pojednanie.

Cechami takiej komunii są:

- nowe przebadanie fundamentów,
- większy zasięg,
- właściwsze zrozumienie jej warunków,
- większa dostrzegalność,
- większa apostołska i misyjna operatywność,
- jej odniesienie do misji: „Komunia rodzi komunie i w samej swej istocie przyjmuje kształt komunii misyjnej” (ChL 32).

Mimo, że nasza Rodzina jest w większości rodziną apostołską, to w odniesieniu do bycia *rodziną* koniecznie odnajduje swoje korzenie w misterium Trójcy, początku, wzorze i celu każdej rodziny. Kontemplując Boga-Miłość, Boga-Komunie i Boga-Rodzinę pojmujemy, co znaczy dla nas posłannictwo („być znakami i nosicielami miłości Bożej”), duchowość komunii i bycie rodziną.

Ojciec przywołuje nam otwartość serca, dla którego jako członkowie i grupy Rodziny Salezjańskiej, przyjmujemy się i uznajemy niczym bracia i siostry, mężczyźni i kobiety, których on kocha, przez Niego w tym samym celu osobiście powołani do pracy na jego polu. Ciasnota ludzkiego serca może wznosić zapory, rodzić dystans i podziały, szukać – tak jak to było wśród Apostołów – pierwszego miejsca, ze szkoda dla Królestwa Bożego. Czasem są to nasze obawy i zastrzeżenia, co do samej jedności z innymi, które wywołują podobne skutki. Serce,

takie jak to Ojca, oznacza głębokie i prawdziwe umiłowanie młodzieży i tych, co poświęcają życie dla niej. Przekłada się ono na serdeczność, dowartościowanie wszystkich i każdego, wdzięczność za to, co każdy może i potrafi dać.

Duch Święty wskazuje nam na drugą postawę dla zbudowania rodziny: wdzięczne i radosne przyjęcie różnorodności. Oznaką Ducha jest wielość języków, różne charyzmaty, poszczególne członki ciała. Są nią miliardy ludzi, każdy osobno ukształtowany jak dziecko Boże. Duch się nie powtarza, nie produkuje seriami.

Ksiądz Bosko był mistrzem we wzbudzaniu jedności z różnorodności postaw i temperamentów, warunków i zdolności. W jego czasach ta wrażliwość nie była tak obecna. Dziś zaś różnorodność stanowi dla międzyludzkiego współżycia, dla świadectwa Kościoła i dla Rodziny Salezjańskiej, wyzwanie wychowawcze i duszpasterskie.

Różnorodność znaczy obfitość więzi, różnaitość sił, żywność pól, a co za tym idzie urodzajność bez miary. Co za niezrównana sposobność dialogu, wzajemnej wymiany duchowych i wychowawczych doświadczeń, jakie mogą zaoferować w Rodzinie Salezjańskiej mężczyźni i kobiety, osoby konsekrowane i żyjące w świecie, kapłani i świeccy, w ich indywidualnym położeniu jako mężów, żon i dzieci, młodzieży, dorosłych i starszych, robotników, osób pracujących zawodowo lub studentów, ludzi z rozmaitych ludów i kultur, w pełni sił lub poddanych doświadczeniu choroby, świętych i grzeszników!

Oczywiście jedność między tym, co różne, nie jest faktem naturalnym. Jednak właśnie dlatego, żebyśmy mieli siłę przewyciężyć instynkt samouznania, Jezus modlił się: „aby stanowili jedno!” (por. J 17,11).

Jezus, Pan i Syn, który stał się naszym towarzyszem podróży, który jedna wszystko to, co w niebie i co na ziemi (por. Kol 1, 20), na nowo jednocząc je w Bogu, wskazuje nam na trzecią postawę, na: wolę kroczenia razem do wspólnego celu, usytuowania się razem w przestrzeni, która wcale nie jest niematerialną, tzn. w Królestwie; ukształtowania rozpoznawalnej wspólnoty uczniów, która wspólnie przyjmuje jego polecenie: „Idziecie na cały świat i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15).

Oto trzy niezbędne postawy do dojrzewania w komunii: otwartość serca, przyjęcie różnorodności i wola kroczenia razem do wspólnego celu.

2.2 Komunia w posłannictwie i dla posłannictwa.

„Komunia rodzi komunie i w samej swej istocie przyjmuje kształt komunii misyjnej” (ChL 32). Obecnie, w trzecim tysiącleciu, nasz główny cel, to wyrażenie w sposób bardziej oczywisty *komunii w posłannictwie*, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- Zgodnie ze *stałymi elementami początków* i rozwoju Rodziny Salezjańskiej:

Jedną rzeczą pozostała niezmienną, niczym cenne dziedzictwo: pasja wychowawcza, zwłaszcza w odniesieniu do najuboższej młodzieży, której pomagamy uświadomić sobie o własnej godności osób, o wartości i możliwościach, jakie ich życie ma dla Boga i dla świata.

„*Da mihi animas*”! To motto Księdza Bosko, które czynimy naszym! Patrzymy na młodzież, na jej wymiar duchowy i to właśnie nią pragniemy się zająć, aby obudzić w niej powołanie do dziecięctwa Bożego i pomóc jej zrealizować je, postępując według Systemu Prewencyjnego, tzn. poprzez rozum, religię i dobroć. To zaś zakłada oderwanie od tego wszystkiego, co może odwrócić nas od naszego oddania się Bogu i młodzieży. Oto znaczenie „*cetera tolle*”, które jest drugą częścią naszego motta.

- Odpowiadające warunkom *dzisiejszego świata*:

Świat połączony przez komunikację, charakteryzujący się złożonością, przekrojowym znaczeniem wielu „spraw”, możliwością działania w sieci, oferuje nową perspektywę dla posłannictwa chrześcijańskiego, rozwojowego, wychowawczego i młodzieżowego.

Rodzina Salezjańska razem będzie się starała utrwalić własną obecność w społeczeństwie i wpływ na jej wychowawcze oddziaływanie. Istnieje problem młodzieży, istnieje życie, które trzeba chronić; istnieje ubóstwo w różnych formach, które trzeba pokonać; istnieje pokój, który trzeba rozwijać; istnieją zadeklarowane prawa

człowieka, które trzeba urzeczywistnić; istnieje Jezus Chrystus, którego należy dać poznać.

- Jako *owoc ostatnich Wiązanek*:
Wiązanki ostatnich trzech lat podkreślały pilną potrzebę wychowania, zaangażowania na rzecz rodziny, rozwoju życia, dania pierwszeństwa ubogim, zglobalizowanej solidarności i nowej ewangelizacji.
Ten nowy etap Rodziny Salezjańskiej naznaczony będzie gorącą i czynną miłością, pełną fantazji i wspaniałomyślności, tą, która uczyniła z Księdza Bosko obraz Jezusa Dobrego Pasterza, rozpoznawalnego przez młodzież i prostych ludzi jego czasów. My, jako Rodzina Salezjańska, wezwani jesteśmy dziś, w XXI wieku, aby ukształtować nasze serca ubogie, a czasem nawet grzeszne, według serca Jezusa, w którym Bóg ukazał się światu, jako Ten, który daje życie, aby człowiek był szczęśliwy i miał życie w obfitości (por. J 10,10).

2.3 *Niektóre wymagania na dalszą drogę*

Natychmiast pojawiają się niektóre wymagania, aby kontynuować drogę dojrzewania i osiągnięcia komunii w posłannictwie, jaką postawiliśmy sobie za cel.

- Pogłębić, aby lepiej go zrozumieć, *możliwe wspólne pole* posłannictwa oraz jego praktyczne cechy.
Wszystko to pociąga za sobą wspólne spojrzenie, refleksję, dialog, naukę, modlitwę dla znalezienia drogi, którą należy pokonać w duchu komunii. Jest to znak miłości, na który oczekuje młodzież i którego wpływ i korzyść odczuwają z pewnością.
- Na nowo postawić *w centrum duchowość*, jako bodziec komunii dla posłannictwa, dostosowany do czasu Kościoła i warunków dzisiejszej religijności. Stąd też jest nagląca konieczność formacji członków i zaangażowania innych.
Świętość to źródło i energia, z której „biorą swój początek liczne grupy apostołskie, które w różny sposób pracują dla zbawienia młodzieży” (Konst. SDB art. 5), czyli Rodzina Salezjańska. Nie moż-

na przyjmować, że może być ona efektem nawet doskonałej organizacji, lub wyszukanych metod zrzeszania. Wzbudził ją Duch Święty i to Nim ona żyje.

Do tej Rodziny kieruję nagłące zaproszenie do zdobywania nowej mentalności, do myślenia o sobie i działania, jako Ruch o silnym duchu komunii (jedności), z silną wolą współdziałania (jedności zamierzeń), z dojrzałą zdolnością pracy w sieci (jednością programów). W Regulaminie Salezjanów Współpracowników Ksiądz Bosko napisał: „W każdym czasie uważa się za konieczne zjednoczenie dobrych ludzi dla wzajemnego służenia w czynieniu dobra i unikaniu zła... Słabe siły, gdy się jednoczą, stają się mocne. Jeżeli jeden sznurek, wzięty osobno łatwo się zrywa, to bardzo trudno jest zerwać trzy złączone sznurki. Słabe siły, ale zjednoczone, stają się mocne: *Vis unita fortior, funiculus triplex difficile rumpitur*”. Nie powinniśmy nigdy zapominać, że zostaliśmy założeni przez Świętego miłości społecznej, Księdza Bosko (por. *Deus Caritas Est*, 40), który świadomy był tego, że praca wychowawczo-duszpasterska potrzebuje miłości współdziałającej, dla której Duch Święty wzbudza charyzmaty.

- Zapewnić *autonomiczną zdolność* grup w tym, co dotyczy ich własnego rozwoju, formacji swoich członków i inicjatyw apostoelskich.
- Zrozumieć i doświadczyć *sprawnych form współpracy*: „myśleć globalnie, działać lokalnie”.
- Pogłębić salezjańskie doświadczenie przeżywane w *stanie świeckim*.

3. Kierunki na przyszłość

Owoce tej Wiązanki zatem powinien być połączony wysiłek, zgodny z kierunkiem posłannictwa, który będzie bardziej zauważalny i konkretny.

Wiele jest propozycji do rozważenia, biorąc pod uwagę rozwój życia i pewnych priorytetów. Do tego zmiernają: *Karta Jedności* i *Karta Posłannictwa Rodziny Salezjańskiej*. Podczas, gdy pierwsza precyzuje w sposób dokładny nasze wspólne DNA, to znaczą te elementy, które

charakteryzują naszą salezjańską i charyzmatyczną tożsamość, druga zaś stanowi deklarację kierunków i zamierzeń. Celem ich obu jest, na pierwszym miejscu, stworzenie świadomości, ukształtowanie mentalności, wzbudzenie „kultury rodziny Salezjańskiej”. Obie powinny doprowadzić każdego z członków poszczególnych grup do poczucia, że bez drugich to nie to, co ma być, a w konsekwencji powinny zrodzić różnorodne i wielorakie formy współdziałania, nie wszystkie zinstytucjonalizowane. Mam nadzieję, że jednym z owoców tej Wiązanki będzie *Karta Duchowości*, o której wiele razy mówiłem. Duchowość, jest istotną motywacją oraz najsilniejszym dynamizmem zaangażowania każdego członka Rodziny Salezjańskiej, która może zapewnić większą skuteczność i wpływ w działaniu wychowawczym i ewangelizacyjnym.

3.1 *Formy współdziałania w posłannictwie*

Odniesienie do *Karty Jedności* i do *Karty Posłannictwa* daje nam sposobność do refleksji nad możliwymi warunkami współdziałania w posłannictwie. Powinniśmy przede wszystkim mieć na uwadze to, że mamy już pewne wspólne posłannictwo i je realizujemy. Jest to posłannictwo wzbudzone i podzielone przez Ducha Świętego, na różne posługi i inicjatywy, na różne sposoby oddziaływania, ale w zbieżności celów, treści i metod, tak jak można o tym przeczytać we wszystkich konstytucjach, regulaminach lub statutach poszczególnych grup. Było to dziełem Ducha Świętego, który z salezjańskiego pnia wypuścił i pozwolił rosnać nowej gałęzi, wraz z jej charakterystycznymi cechami. Pozwala nam to zrozumieć, że pierwszym warunkiem komunii i wspólnego posłannictwa jest realizacja z maksymalnym wysiłkiem własnego powołania i posłannictwa przez każdą grupę, który w sposób wierny i kreatywny wzbudza ich ciągłą żywotność. Duch Święty podzielił nas już na mężczyzn i kobiety, osoby konsekrowane i świeckich, obecnych wśród młodzieży, wśród chorych, wśród ludów do ewangelizacji itd. Jeżeli każda grupa w duchu i zgodnie z zamierzeniami wyrażonymi we własnych statutach, i które odpowiadają duchowości salezjańskiej, spełnia ten cel, to już wypełniliśmy nasze salezjańskie posłannictwo.

Pierwszą wielką pomocą i najlepszą realizacją *Karty Jedności* i *Karty Posłannictwa* jest zatem świadomość komplementarności w służbie wielkiego posłannictwa, za którą ma iść otwarcie i gotowość do pomagania i wspierania wspólnego posłannictwa przez każdą z grup.

Jednak nasze czasy wymagają i pozwalają na nowe formy wyrazu wspólnego posłannictwa. Istnieją dziś, jak podkreślone to zostało w Wiązkach z ostatnich lat, problemy przekrojowe (tj. rodzina, życie, wychowanie, prawa nieletnich, sprawa pokoju, kwestia kobiet, ochrona świata stworzonego), które mogą dać sposobność wspólnego zaangażowania. A przede wszystkim istnieje globalna solidarność, która wyraża się w różnych formach i poszukiwaniu zgody, publicznych deklaracjach, presji wywieranej na instytucje, nadające kierunek życiu narodów i świata. Istnieją także nowe możliwości połączenia w sieci i przekazu. To zaś prowadzi do rozmaitych form działania oraz uruchomienia sposobów współdziałania, które wcześniej nie były możliwe. Chcemy, aby zaowocowały nie zbadane jeszcze dotąd możliwości w ramach posłannictwa salezjańskiego oraz skorzystać z okazji, jaką dają nam nasze czasy, łącząc nabyte zdolności i innowacyjną kreatywność.

Jestem przekonany, że Rodzina Salezjańska zaprezentuje się w sposób wiarygodny przed Kościołem oraz, że będzie dla młodzieży duszpastersko, duchowo i powołaniowo owocną, jeżeli wspólnie, jako prawdziwy Ruch, dla niej będzie pracować. Nie możemy przy tym zapominać, że Ruch odznacza się pewnymi silnymi ideami i wspólnym duchem. To właśnie w jednym duchu i działaniu odnajdują się i łączą członkowie różnych grup pewnego ruchu, bardziej niż w tym samym statucie. Jest to bardziej życiowy, niż formalny akces! Z tej perspektywy Ruch salezjański jest dużo większy niż Rodzina Salezjańska, ponieważ obejmuje samą młodzież, rodziców naszych odbiorców, współpracowników, wolontariuszy, sympatyków salezjańskiego dzieła, dobrodziejów, także niechrześcijan, jak to ma miejsce w wielu częściach świata, zwłaszcza w Azji, ale nie tylko tam. Chodzi tu o osoby, które częściowo uczestniczą w posłannictwie lub w salezjańskim charyzmacie. Są oni nazywani „Przyjaciółmi Księdza Bosko”. I to właśnie wewnątrz tego wielkiego Ruchu umieści się Rodzina Salezjańska, jako jego centrum animacji.

3.2 Środki

Na jakie środki liczymy?

- Na pierwszym miejscu stawiamy na formację osób i umocnienie wspólnot lub grup.
- Potrzebujemy również przepracować i nabyć wspólną kulturę lub charyzmatyczną mentalność, której powinny służyć *Karta Jedności* i *Karta Posłannictwa*.
- Z pewnością użyteczne jest także wsparcie organizacyjne, jednak ma ono jedynie wartość pomocniczą i należy ją dostosować do konkretnych wymagań i sytuacji.

Nadal zatem wierzymy, że jeszcze dziś Rodzina Salezjańska jest przede wszystkim rzeczywistością charyzmatyczną, której wielkimi zasobami są Duch i kreatywność. A wszystko to oparte jest na wystarczającej strukturze organizacyjnej.

W odniesieniu do posłannictwa, należy także podkreślić inny aspekt. Uznajemy się za współodpowiedzialnych w posłannictwie. Musimy jednak mieć na uwadze, że posłannictwo, które ma odniesienie do różnych pól pracy (obszarów, wymiarów), ze wspólnymi celami i duchem, nie koniecznie pociąga za sobą współodpowiedzialność w każdej pojedynczej inicjatywie i w każdym pojedynczym środowisku. Przechodząc stopniowo od wizji wielkiego zakresu posłannictwa, do jego konkretnej realizacji zauważy się, czy łączą się formy dwustronnej lub trójstronnej współpracy, bez apriorystycznego zaczepiania się o jakąś globalną strukturę, która przewencyjnie pokieruje całością. Wypada nam mieć jasny cel oraz śledzić bieg życia i rzeczywistości, tak jak to powtarzaliśmy w poprzednim sześcioleciu, w odniesieniu do globalnego myślenia i lokalnego działania, dając znaczącą witalność komórkom, podstawowym organom, instytucjom pośrednim i w końcu całej strukturze.

3.3 *Niektóre pola współpracy*

Młodzież

Wszyscy staramy się pracować z możliwie największą liczbą młodzieży i poprzez różnorodne inicjatywy. Zauważamy, że wśród młodych konsolidują się, zwłaszcza w ostatnim okresie czasu, grupy młodzieżowe zamierzające podjąć drogę ludzkiego i religijnego dojrzewania, zgodnego z Systemem Prewencyjnym, który – jak wiemy – to nie tylko metoda, lecz także sposób pojmowania treści. W nich formują się liderzy, nazywani animatorami, przewodnicy i inni. Umacnia się w sposób szczególnie Salezjański Ruch Młodzieżowy (MGS), w którym łączą się grupy młodzieżowe rodzące się i kształtujące w obrębie Rodziny Salezjańskiej i pragnące do niej należeć. Jest to możliwość zaoferowana wszystkim. Dotychczas w animacji MGS istniała silna współpraca między Salezjanami a Córkami Maryi Wspomożycielki. Mam nadzieję, że w przyszłości zintensyfikuje się jeszcze bardziej uczestnictwo Salezjanów Współpracowników i Byłych Wychowanków, promując MGS wśród ich grup młodzieżowych.

Również ta inicjatywa została uzgodniona pomiędzy najbliższymi sobie gałęziami Rodziny Salezjańskiej i najbardziej obecnymi na polu młodzieżowym. CMW i SDB mają długie doświadczenie, wiele dzieł i organy animacji, działające już od dłuższego czasu. Ale samo uczestnictwo otwarte jest na wszystkich innych. Dokonuje się ono, poczynając każdorazowo od programu wypracowanego przy okazji spotkań lub szczególnych wydarzeń.

W odniesieniu do grup młodzieżowych korzystnym jest posiadanie wspólnego programu formacji ludzkiej, drogi wiary i propozycji powołania, jako że wszystko to urzeczywistnia wychowawczą koncepcję Księdza Bosko.

Zatem w Młodzieżowym Ruchu Salezjańskim, który odczuwa już swój światowy wymiar, istnieją formy współdziałania i możliwości otwarcia się na innych. Poruszając się po Zgromadzeniu zauważyłem, w jaki sposób przesłanie Przełożonego Generalnego, przesyłane każdego

roku z Turynu, z okazji Święta Księdza Bosko, skupia w wymiarze światowym grupy obecne na różnych kontynentach. Istnieje zatem młodzieżowa przestrzeń, gdzie możemy wychowywać młodych ludzi, także do przyszłych form współdziałania i solidarności.

Ukazuje to również powodzenie, jakim ciszą się Światowe Dni Młodzieży, które pomimo wydatków i odległości, gromadzą młodzież ze wszystkich stron świata; młodzież przynależącą do grup diecezjalnych, grup animowanych przez instytuty zakonne, ruchy lub po prostu utożsamiające się z tego rodzaju inicjatywami.

Propozycja powołaniowa

Propozycja powołaniowa, ukierunkowanie powołaniowe i ukierunkowanie naszego świadectwa, to kwestie związane z tematem MGS. Wiemy, że Ksiądz Bosko, który bardzo szanował świeckich, cieszył się bardzo, mogąc dać Kościołowi kapłanów i osoby konsekrowane. Jeżeli faktycznie wszyscy mają tę samą godność i tak samo wezwani są do świętości, to również prawdą jest, że w doczesnej dynamice Królestwa Bożego istnieją powołania, które w sposób szczególny pobudzają wspólnotę Kościoła. Stąd ważnym jest, abyśmy byli zjednoczeni również wokół tego celu. Przymuszając nasze grupy i naszą młodzież do formacji ludzkiej i chrześcijańskiej, proponujemy im szeroki wachlarz powołań, podkreślając przy tym większe zobowiązanie „naśladowania Chrystusa” właściwe niektórym powołaniom.

Celem tworzenia grup młodzieżowych, uformowanych przez nasze różne gałęzie Rodziny, nie jest posiadanie hodowli „piskląt”, dla własnego stowarzyszenia. Naszym celem jest chrześcijańskie wychowanie i ukierunkowanie młodego człowieka w jego życiu. Musimy umieć przekazać młodemu człowiekowi wezwanie Chrystusa, wskazując na fakt, że w doczesnej dynamice Królestwa Bożego istnieją także powołania pociągające za sobą większe zobowiązania. Musimy być zdolni wzbudzać w młodych pragnienie formacji i gotowości, być zdolni ukierunkować ich na powołania do służby i powołania o dużym znaczeniu (wśród nich stawiam również wolontariat), a wszystko to z rzeczywistym odniesieniem do Królestwa Bożego.

Misje

Trzecim polem, na którym współpracujemy, a które solidarność i aktualna współpraca mogą rozszerzyć, stwarzając nowe możliwości, jest pole misji. Ostatnie wyprawy misyjne umocniły u boku zakonników, obecność świeckich: jednostek, par, a nawet całych rodzin. To wspa-
niała rzecz móc podkreślić, że w obrębie Rodziny Salezjańskiej istnieją grupy, które w samej swej nazwie posiadają wymiar misyjny.

Niemniej jednak, sam wymiar misyjny ma różne formy wyrazu i inicjatyw, zwłaszcza w obecnym czasie, w którym mówi się o zglobalizowanej solidarności. Istnieją nowe możliwości pracy misyjnej. Istnieje możliwość osobistej obecności, istnieje możliwość związków bliźniaczych oraz różne formy wspierania na odległość. Dostrzegając różnice pomiędzy różnymi częściami świata, myślę, jak pięknym byłoby to, gdyby istniała sieć związków bliźniaczych, będąca w stanie przekazywać środki odpowiadające różnym potrzebom; a tam, gdzie istnieją wystarczające siły, otwarcie na czasową, a nawet stałą współpracę. Najpierw na etapie projektu, a następnie do wspólnej realizacji.

Biuletyn Salezjański

Jest jeszcze jeden, bardzo ważny, dodatkowy sektor, gdzie już współpracujemy. To pole komunikacji w Kościele i w społeczeństwie. Każda grupa posiada własny organ komunikacji wewnętrznej, które następnie przekazuje informacje na zewnątrz. Wiecie jednak, że istnieje czasopismo lub organ, który reprezentuje nas wszystkich, a którym jest Biuletyn Salezjański. My mówimy, że jest to organ Rodziny Salezjańskiej, Salezjańskiego Ruchu i całej światowej opinii salezjańskiej, która przedstawia punkt widzenia Rodziny Salezjańskiej na temat aktualnie przeżywanej rzeczywistości oraz otwiera światu okno na salezjańską rzeczywistość.

To prawda, że Biuletyn prowadzony i zarządzany jest przez Zgromadzenie Salezjańskie. Byłoby zbyt trudnym i trudnym do utrzymania, tworzenie wielkiego organu przedstawicielskiego. Stąd coraz więcej miejsca w radzie redakcyjnej oddaje się Rodzinie Salezjańskiej i przedstawia się naszą rzeczywistość, zamiast w sposób niestosowny „rozdzielać” strony. Z obrazu jaki Biuletyn tworzy, wszyscy, czerpiemy korzyść.

3.4 Kościelna wyrazistość salezjańskiej obecności, jako „Ruchu”

Byłoby interesującym, za pośrednictwem wszystkich form współdziałania, jakie można zastosować, działać w coraz większym stopniu, jako Ruch i być w ten sposób dostrzegalni w rzeczywistości społecznej i kościelnej. Musimy przewyciężyć dwa, faktycznie nie urojone niebezpieczeństwa. Z jednej strony zbyt rozkrzyczanego protagonizmu, a z drugiej nieusprawiedliwionego absenteizmu. W Kościele lokalnym powinna jasno wyrażać się nasza solidarna obecność z Biskupem i kapłanami, bardziej niż wielkie dzieło propagandy lub wygłaszanych oświadczeń. Powinniśmy pokazać naszą zdolność działania w pewnych sprawach, udowadniając, że nie działamy na rzecz nas samych, lecz na rzecz wspólnoty Kościoła, który z kolei działa na rzecz zbawienia świata.

3.5 Kultura Rodziny Salezjańskiej

Aby kultura Rodziny, to znaczy wizja i mentalność wspólnej pracy, przeszła na wszystkie gałęzie i na całe drzewo, koniecznym jest, aby wszyscy członkowie poszczególnych grup uświadomili sobie o przynależności do szerokiego Ruchu osób, który zrodził się z apostołskiego serca Księdza Bosko, oraz przygotowali się na różne formy współdziałania, a także inne, wielorakie, żywotne i dające się zmodernizować formy współpracy. Nie poszukujemy wielkiej organizacji dla odgórnego ustalenia czy ratyfikacji tego, co jest do zrobienia, lecz silnego impulsu duchowości, zdolnej ożywić komórki i organy, tak, aby potem tworzyły one możliwe formy współpracy.

Z tej perspektywy rodzi się pierwsze zadanie ponownego przeczytania przez wszystkich „Karty Jedności” i „Karty Posłannictwa”. To tam właśnie znajdują się wielkie przewodnie myśli do przekazania oraz wielkie wybory, których należy dokonać.

Oprócz studium tychże dokumentów korzystnym będzie zdobyć doświadczenia wspólnego życia, duchowości, braterstwa i współpracy. Podniesie to poziom wzajemnego zaufania oraz dowartościowania możliwości, jakie posiadają charyzmat i Rodzina Księdza Bosko. Celem do osiągnięcia jest przejście od harmonii do jedności zamierzeń, do współpracy i współodpowiedzialności za wspólne projekty w środowisku społecznym i kościelnym.

4. Wskazówki do praktycznego zastosowania Wiązanki

Oto niektóre kroki, które należy uczynić, aby Rodzina Salezjańska naprawdę stała się szerokim Ruchem w służbie zbawienia młodzieży.

4.1 *Współpracować razem w formacji i pogłębianiu charyzmatycznej mentalności Rodziny Salezjańskiej*

W tym celu podejmie się wysiłek:

- uczynienia przedmiotem studium i pogłębiania każdej z grup Rodziny Salezjańskiej „*Kartę Jedności*” i „*Kartę Posłannictwa*”, aby doprowadzić w każdym ich członku do wzrostu kultury Rodziny oraz świadomości Ruchu;
- podzielenia się wnioskami z tego studium na „Konsulcie” lokalnej i inspektorialnej Rodziny Salezjańskiej oraz wybrania, jako podsumowanie, niektórych praktycznych kierunków współuczestnictwa i współpracy w służbie salezjańskiego posłannictwa we własnym środowisku.

4.2 *Rozwijać wspólnie podzielane zaangażowanie*

Zbadać wspólnie, wśród różnych grup Rodziny Salezjańskiej działających w środowisku, sytuację dzisiejszej młodzieży, zwłaszcza w odniesieniu do wielkich wyzwań życia, różnych form ubóstwa, ewangelizacji, pokoju, praw człowieka... oraz poszukiwać:

- dróg poprawy realizowanych już inicjatyw, poprzez większą współpracę i działanie w sieci;
- nowych inicjatyw, które można rozwijać poprzez specyficzny wkład różnych grup obecnych w środowisku.

4.3 *Konsulta lokalna i inspektorialna Rodziny Salezjańskiej – narzędzie jedności*

Uczynić bardziej spójną Konsultę lokalną i Konsultę inspektorialną Rodziny Salezjańskiej, poszukując najbardziej odpowiedniej formy ich zebrania, tak, aby nie były tylko okazjami do wymiany myśli i doświadczeń, lecz przede wszystkim narzędziem:

- do wspólnej refleksji nad wyzwaniami posłannictwa we własnym środowisku i podzielić się niektórymi podstawowymi kierunkami

- dania odpowiedzi, jakie każda z grup stara się podjąć według swoich możliwości;
- do poszukiwania zręcznych dróg współpracy i dobrze określonych, jako projekty wychowawcze i ewangelizacyjne, zwłaszcza na rzecz młodzieży.

4.4 Promocja i rozwój niektórych programów współpracy i działania w sieci

- *Animacja Salezjańskiego Ruchu Młodzieżowego*,
  - rozwijając w różnych grupach młodzieżowych, animowanych przez grupy RS zobowiązanie do dzielenia się i uczestnictwa w Salezjańskim Ruchu Młodzieżowym;
  - włączając się w kierowanie grupami i młodzieżą;
  - dzieląc się w ramach formacji grup program wychowania do wiary, który pomoże im odkryć i przyjąć własne apostołskie powołanie w Kościele i w społeczeństwie.
- *Animacja i promocja wśród młodzieży i dorosłych wolontariatu salezjańskiego, społecznego i misyjnego*, jako salezjańska odpowiedź na wielkie wyzwania dzisiejszego świata młodzieży, a zwłaszcza młodzieży najuboższej i zagrożonej.
- *Promocja powołań kapłańskich, zakonnych i świeckich do szczególnego zaangażowania w służbie Kościoła, a w szczególności w Rodzinie Salezjańskiej*, poprzez:
  - uczestnictwo w inicjatywach powołaniowych, promowanych w Kościele lokalnym;
  - świadectwo własnego życia przeżywanego jako powołanie oraz przedstawianie różnych powołań w Kościele i w społeczeństwie, a zwłaszcza w Rodzinie Salezjańskiej;
  - zwrócenie szczególnej uwagi i towarzyszenie młodzieży przez odpowiednie inicjatywy w jej drodze narzeczeństwa;
  - wspieranie rodzin i rodziców w ich pracy wychowawczej, promując szkoły rodziców, grupy par, itp.

Zakończenie

Zakończę modlitwą do Księdza Bosko, charyzmatycznego ojca całej Rodziny Salezjańskiej, ułożoną przez ks. Idziego Viganò. Wydaje mi się ona jak najbardziej stosowna, jako że jest szczególnie ukierunkowaną i programową. A potem, jak zawsze, dodam obrazowe opowiadanie Wiązanki. Św. Paweł, mówiąc o rzeczywistości Kościoła, użył metafory ciała: „jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało” (1Kor 12,12). Odnosząc się do Rodziny Salezjańskiej wolę obok jedności, do której odnosi się obraz ciała, podkreślić żywotność i dynamizm właściwy ruchowi, przez co wybrałem obraz lasu, również dla odniesienia do początkowej przypowieści o ziarnie, które staje się drzewem i drzewa, które staje się lasem.

Oto *modlitwa* Rodziny Salezjańskiej:

*Ojcze i nauczycielu młodzieży,
 Święty Janie Bosko,
 który posłuszny Duchowi Świętemu
 złączyłeś z Rodziną Salezjańską
 skarb szczególnego umiłowania
 „maluczkich i ubogich”.
 Naucz nas być każdego dnia dla nich
 znakami i nosicielami miłości Bożej,
 podtrzymując w naszym duchu
 uczucia Chrystusa, Dobrego Pasterza.
 Proś dla wszystkich członków twojej Rodziny
 o serce pełne dobroci,
 o wytrwałość w pracy,
 o mądrość w rozeznawaniu,
 o odwagę do świadczenia
 o świadomości Kościoła i misyjnej wspaniałomyślności.*

*Wyproś dla nas u Chrystusa
łaskę bycia wiernymi
szczególnemu przymierzu,
które Pan zawarł z nami,
i spraw, abyśmy pod przewodnictwem Maryi,
radośnie przeszli,
razem z młodzieżą,
drogą, która prowadzi do miłości.
Amen*

A teraz czas na *metaforyczną opowieść*.

Świerki

Wilcze wycie, niczym dreszcz przebiegł po zboczach góry. Jeleń, który spokojnie skubał żywną i miękką trawę pokrytą rosą, przestraszył się i ruszył pełnym biegiem poprzez las sosnowy.

Okazałe rogi jelenia lekko dotykały i potrząsały gałęziami. Jedna z nabrzmiałych i dojrzałych szyszek oderwała się od gałęzi świerka i potoczyła się w dół po zboczach, odbiła się o wystającą skałę i spadła z głośnym odgłosem w mokre i rozwarte zapadlisko.

Garstka nasion wypadła na zewnątrz z ich wygodnego pomieszczenia i rozsypała się po gruncie.

„Hurra!” – krzyknęły jednogłośnie nasionka. „Nadszedł czas!”

„Udało się! Tu niema wiewiórek i myszy, żadnego niebezpieczeństwa”.

Zaczęły zatem z zapalem kiełkować, aby wypełnić misję, która rozpałała ich małe serce, a które jest zadaniem każdego drzewa,; podtrzymać niebo połączone z ziemią. Właśnie dlatego drzewa zapuszczają głęboko korzenie w ziemię i rozciągają sękaty gałęzie do nieba. Gdyby nie było drzew niebo oddaliłoby się.

I tak nasionka zaczęły zakorzeniać się w glebie, lecz zaraz odkryły, że ich duża ilość sprawiała pewną trudność.

„Przesuń się trochę w tamtą stronę, proszę!”

„Uważaj! Wsadziłeś mi kiełek do oka!”

I tak w kółko, zderzając się i rozpychając, wszystkie nasionka znalazły sobie miejsce, by zakiełkować.

Wszystkie z wyjątkiem jednego.

Jedno piękne i grube nasionko jasno zadeklarowało swoje intencje: „Wydajecie mi się wszyscy stadem nieudaczników! Tak ściśnięci zabieracie sobie nawzajem miejsce i rosnać będziecie wolno i pokrzywieni. Ja nie chcę mieć z wami nic wspólnego. Sam potrafię stać się dużym, szlachetnym i okazałym drzewem. Ja sam!”

Z pomocą wiatru nasionko zdołało oddalić się od swoich braci i zakorzeniło się samo na grzbiecie góry.

Po pewnym czasie, dzięki opadom śniegu, deszczu oraz dzięki słońcu, stało się ono wspaniałym młodym świerkiem, który górował nad dolinką, gdzie jego bracia stali się lasem dającym cień i rześki odpoczynek wędrownikom i zwierzętom z gór.

A wszystko to, pomimo różnych problemów.

„Nie kręć się z tymi gałęziami! Zrzucasz moje igły.”

„Zabierasz mi słońce! Przesuń się w tamtą stronę...”

„Przestaniesz w końcu burzyć mi moją koronę?”

Samotny świerk ironicznie i dumnie spoglądał na nich. On miał tyle słońca i przestrzeni, ile zapragnął.

Aż tu pewnej nocy, pod koniec sierpnia, gwiazdy i księżyc znikły przykryte kawalkadą wielkich i groźnych chmur. Wiatr świszcząc i wirując uderzył serią coraz silniejszych podmuchów, aż w końcu niszcząca burza uderzyła o góry.

Świerki z lasu przycisnęły się jeden do drugiego, trzęsąc się, ale przy tym wzajemnie się chroniąc i podtrzymując.

Kiedy burza ucichła świerki były wyczerpane długą walką, lecz były uratowane.

Wszystkie z wyjątkiem jednego.

Po dumnym i samotnym świerku na grzbiecie góry nie pozostało jak tylko przygnębiony i wyszczerbiony kikut.

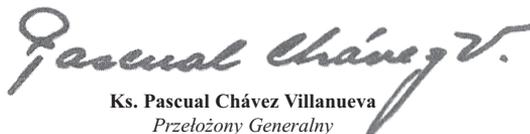
Następnej wiosny promienie słońca pieszczotliwie padały na dziesiątki delikatnych pędów, które wieczorny powiew wiatru kołysał ze wzruszeniem. Wśród gałęzi świerków mnóstwo ptaków i wiewiórek

znalazło schronienie i przetrwało zimę, a u podnóża masywnych pni wyrosły rośliny i kwiaty w tysiącu kolorach.

Był to podarunek, który wiatr i deszcz towarzyszący burzy w sposób niezamierzony, przygotowały gorze.

Najdrożsi bracia i siostry, przyjaciele. Życzę wam, aby rok 2009 był bogatym w łaski. Powierzam wam zadanie faktycznego uczynienia z Rodziny Salezjańskiej szerokiego i solidarnego ruchu osób oddanych zbawieniu młodzieży.

Oddany w Księdzu Bosko

Ks. Pascual Chávez Villanueva
Przełożony Generalny

4. DZIAŁALNOŚĆ RADY GENERALNEJ

4.1 Kronika Przełożonego Generalnego

Poniższa kronika obejmuje najważniejsze wydarzenia z działalności Przełożonego Generalnego w okresie od grudnia 2007 do listopada 2008 r.

Grudzień 2007

Ksiądz Generał rozpoczął ostatni kwartał sześćdziesięciu lat przygotowując, wraz ze zbliżającą się zimową plenarną sesją Rady, nadchodzącą Kapitułę Generalną 26.

W dniu 3 grudnia spotkał się z J. Em. Kard. Iwanem Diasem, a przed południem 4 grudnia, dał początek obradom Rady Generalnej.

W dniu 5 grudnia, we wspomnienie bł. Filipa Rinaldiego, przewodniczył po południu posiedzeniu Senatu Akademickiego UPS.

Zasługuje na wspomnienie wizyta w dniu 6 grudnia dwóch młodych braci salezjanów kapłanów z Inspektorii Krakowskiej, ks. Leszka i ks. Roberta Kruczków, którzy przybyli do Księdza Generała, przywożąc oryginalny obraz Księdza Rua.

W sobotę 8 grudnia, uroczystość Niepokalanej, w godzinach porannych przewodniczył Eucharystii, po czym wyjechał do Werony. W godzinach wieczornych odwiedza wspólnotę pw. św. Zenona, a dzień później parafię św. Dominika i św. Krzyża, gdzie przewodniczy Eucharystii. W godzinach popołudniowych spotyka się ze współbraćmi z pobliskich wspólnot. Wieczorem uczestniczy w Koncercie Bożonarodzeniowym organizowanym na rzecz naszych misji w Sudanie.

Po powrocie do Rzymu wznawia obrady Rady Generalnej. W dniu 11 grudnia, po zakończeniu posiedzenia Rady, wraz z większością Radców przyjeżdża na UPS, aby uczestniczyć w przyjęciu dla uczczenia Kard. Rafała Fariny, byłego Rektora Uniwersytetu.

W piątek, 14 grudnia, w godzinach przedpołudniowych przyjmuje nowego biskupa salezjańskiego, J.E. ks. Tirso Blanco, któremu Ojciec

Święty powierzył Diecezję Lwena w Angoli. Wieczorem, razem z innymi członkami Rady, uczestniczy w Bazylice św. Piotra w pogrzebie J. Em. Kard. Alfonsa Marii Sticklera oraz w złożeniu go do grobu na salezjańskim cmentarzu przy Katakumbach św. Kaliksta.

W sobotę, 15 grudnia, w godzinach przedpołudniowych odbywa się spotkanie Rad Generalnych SDB-CMW oraz spotkanie ze Świątówką Konsultą Salezjanów Współpracowników. Ksiądz Generał kieruje ponadto pozdrowienia do Prezydium Byłych Wychowanków, którzy przybyli złożyć mu życzenia świąteczne.

W czwartek, 20 grudnia, po zakończeniu posiedzenia Rady Generalnej, Ksiądz Generał obchodzący swoje urodziny, przyjmuje z wizytą zarząd „Prime Time Promotion”, który wsparł naszą obecność w Darfurze (Sudan) przy okazji Koncertu Bożonarodzeniowego. Następnie przyjmuje Matkę Antonię Colombo i towarzyszącą jej Wikarię, S. Yvonne Reungoat.

W sobotę, 22 grudnia, razem z Radcami, przenosi się do Genzano, aby odprawić tam dzień skupienia.

W uroczystość Bożego Narodzenia przewodniczy Pasterce w naszym Domu Generalnym oraz sprawuje Mszę św. w ciągu dnia w Domu Generalnym CMW, gdzie przyjmuje go Matka Antonia Colombo, siostry z Rady i cała wspólnota.

Po Bożym Narodzeniu, w czasie trwania dalszych posiedzeń Rady Generalnej, uczestniczy w kongresie poświęconym osobie Salezjanina Koadiutora. W dniu 28 wygłasza do jego uczestników „słówko na dobranoc”, a w niedzielę, 30 grudnia, przewodniczy Eucharystii zamykającej kongres.

Rok kalendarzowy kończy dniem wypełnionym spotkaniami. Przed południem spotyka się z Sekretarzem Stanu, J. Em. Kard. Tarcisio Bertone. Po południu udaje się do Domu Generalnego CMW, aby przedstawić Wiązanekę na rok 2009, a po powrocie czyni to samo na Pisanie dla współbraci Domu Generalnego.

Styczeń 2008

W dniach od 1 do 6 stycznia Ksiądz Generał spędził kilka dni odpoczynku w Les Combes. Towarzyszył mu jego osobisty sekretarz,

ks. Juan José Bartolomé, oraz Inspektor i Ekonom Okręgu Piemontkiego. W dniu 7 stycznia powrócił do Rzymu, a dzień później wznawia obrady rady Generalnej.

W piątek, 11 stycznia, po zakończeniu posiedzenia Rady, Ksiądz Generał zaznacza swoją obecność na kursie formacyjnym dla proboszczów i odpowiedzialnych za oratoria we Włoszech, wygłaszając okolicznościowe przemówienie.

W sobotę, 12 stycznia, w godzinach porannych, głosi dzień skupienia dla wspólnoty Domu Generalnego, po czym, w południe wyjeżdża do *Soverato*, gdzie obchodzona jest *setna rocznica obecności salezjańskiej*. Po przybyciu, na dziedzińcu salezjańskiego dzieła przyjęty zostaje przez liczną grupę osób, a wśród nich Burmistrza, Pana dr Rafała Mancini, przedstawicieli Rady Gminy, Pana Posła Tassone, władze cywilne, wojskowe i akademickie, członków Rodziny Salezjańskiej, rodziców i młodzież. Następnie w ratuszu, wypełnionym przez uczestników uroczystości, Burmistrz przyznaje Księdzu Generałowi *honorowe obywatelstwo miasta*.

W niedzielę, 13 stycznia, Ksiądz Generał przyjęty zostaje na placu miasta przez ludność *Soverato* oraz przedstawicieli z dzieł Inspektorii Południowej, otrzymując z rąk Burmistrza klucze miasta. Następnie na dziedzińcu salezjańskiego dzieła ma miejsce akademia, podczas której wyrażone zostaje także uznanie dla współpracowników Inspektorii, którzy obchodzą jubileusze profesji zakonnej lub święceń kapłańskich. Kolejnymi punktami obchodów są konferencja prasowa i Eucharystia.

Po powrocie do Rzymu, od poniedziałku 14 do czwartku 17 stycznia, Ksiądz Generał podejmuje swoje codzienne obowiązki w biurze, łącząc je z posiedzeniami Rady. Następnie od czwartkowego popołudnia do niedzieli, 20 stycznia, uczestniczy w Dniach Duchowości Rodziny Salezjańskiej, głosząc „słówko na dobranoc” i konferencję, przewodnicząc Eucharystii i kierując słowo końcowe.

W poniedziałek, 21 stycznia rano, ks. Chávez udaje się do siedziby Unii Przełożonych Generalnych na zebranie z członkami Rady Wykonawczej USG i UISG. Potem w Nuncjaturze uczestniczy w obiedzie z nowymi włoskimi kardynałami.

Od wtorku 22 do piątku 25 stycznia, przewodniczy ostatnim w tym sześćdziesięciu posiedzeniom Rady Generalnej. W środę 23 stycznia, w siedzibie Rady podaje do wiadomości publicznej mianowanie ks. Tarcisio Scaramussa, dotychczasowego Radcy ds. Komunikacji Społecznej, na Biskupa Pomocniczego São Paulo w Brazylii.

W piątek, 25 stycznia, Ksiądz Generał zamyka sesję plenarną Rady Generalnej, po czym udaje się do Latiny, gdzie uczestniczy w spotkaniu z wieloma osobistościami pod hasłem „kultura – młodzież – emigracja”. Są to wyzwania, jakie on sam wskazał przy okazji przyznania mu honorowego obywatelstwa.

W sobotę, 26 stycznia rano, w trakcie Czwartego Międzynarodowego Forum Papieskiej Akademii Teologicznej wygłasza *laudatio* dla Prof. Donato Valentini sdb, z okazji jego przejścia na emeryturę. Po południu odlatuje na *obchody stulecia w Kostaryce i Panamie* należących do Inspektorii Ameryka Centralna.

W niedzielę, 27 stycznia, ks. Chávez powitany zostaje w San José (Kostaryka) przez Inspektora, ks. Luisa Corral, radców inspektorialnych oraz dyrektorów dzieł w Kostaryce. W ciągu kolejnych dwóch dni spotyka się ze współpracownikami, CMW, Rodziną Salezjańską, dobrodziejami i współpracownikami. W poniedziałek wieczorem, 28 stycznia, udaje się do Domu Matki Bożej, bł. Marii Romero, gdzie sprawuje Eucharystię, zwiedza muzeum pamięci tejże świętej oraz spożywa wieczerzę z CMW tamtejszej Inspektorii i współpracownikami. Nazajutrz rano wygłasza konferencję na temat salezjańskiego wychowania, wieczorem zaś w CEDES Don Bosco poświęca nową salę gimnastyczną, sprawuje Eucharystię oraz uczestniczy w akademii.

W środę, 30 stycznia, przybywa do Panamy, gdzie przyjęty zostaje przez Arcybiskupa José Dimas Cedeño, przez dyrektorów SDB z Panamy, Inspektorę i dyrektorę CMW oraz innych członków Rodziny Salezjańskiej. Po kurtuazyjnej wizycie w Kurii, przenosi się do Instytutu Księdza Bosko, gdzie oczekuje na niego cała wspólnota wychowawcza. Wieczorem przewodniczy Eucharystii, ostatniego dnia nowenny do Księdza Bosko, po czym przenosi się do siedziby Nuncjatury, gdzie tamtejszy Nuncjusz Apostolski, J.E. Giambattista Di Quattro, wystawia wieczerzę na powitanie Księdza Generała, w której uczestni-

czy Konferencja Episkopatu Panamy, ambasadorowie, dostojni goście i członkowie Rodziny Salezjańskiej.

W czwartek, 31 stycznia, w *święto św. Jana Bosko*, w godzinach porannych odwiedza Burmistrza, który w obecności następcy Księdza Bosko składa hołd Salezjanom, przekazując mu klucze miasta. Następnie Wicekanclerz Republiki wręcza Księdzu Generałowi medal „Amador Guerrero”, najwyższe odznaczenie państwowe, za salezjańską obecność w Panamie. W południe Ksiądz Generał przewodniczy Eucharystii dla młodzieży, w łączności z Bazyliką w Turynie. Wczesnym popołudniem uczestniczy w konferencji prasowej. Potem przewodniczy uroczystej procesji, która kończy się uroczystą Eucharystią.

Luty 2008

W piątek, 1 lutego, ks. Chávez odlatuje do Meksyku, aby odwiedzić swoją rodzinę. W Saltillo odwiedza wspólnoty Salezjanów i Córek Maryi Wspomożycielki.

Powraca do Rzymu, dnia 7 lutego. W sobotę 9 lutego, w godzinach rannych, razem z Wikariuszem, ks. Adriano Bregolinem oraz siostrą CMW ks. Antoniego Domenecha, udaje się do Werony, aby odwiedzić ks. Antoniego. Przy okazji pozdrawia młodzież Instytutu Don Bosco oraz przewodniczy Eucharystii dla wspólnoty. Następnie spotyka się z ks. Antonim Domenechem i Panią Doktor, która się nim opiekuje.

Po powrocie do Rzymu kontynuuje codzienną pracę w biurze, odbywa wiele spotkań i przygotowuje się do Kapituły Generalnej.

W dniach od piątku 15 do niedzieli 17 lutego, razem z obecnymi Radcami, wyjeżdża do Apulii na wycieczkę zamykającą sześćciolecie. W ciągu trzech dni odwiedzają San Giovanni Rotondo, zatrzymując się nad grobem św. Ojca Pio z Pietrelciny; następnie odwiedzają wspólnotę Michalitów i Sanktuarium św. Michała Archanioła na Monte Sant'Angelo, Trani i jego katedrę, Bari, wraz ze wspólnotą salezjańską oraz kościół św. Mikołaja i katedrę, a na koniec także wspólnotę salezjańską w Andrii.

Po powrocie do Rzymu, w poniedziałek 18 lutego, ks. Chávez uczestniczy w Audyencji Ojca Świętego, razem z Radami Wykonawczymi USG i UISG. W następnych dniach ma wiele ważnych spotkań i rozmów.

W dniu 18 lutego, powraca z Brazylii, w krytycznym stanie zdrowia ks. Helvecio Baruffi, czyniąc niezbędnym natychmiastowe przewiezienie go do szpitala. Wieczorem tego samego dnia, razem z ks. Adriano Bregolinem, ks. Filiberto Rodriguezem i ks. Pier Fausto Frisoli, Ksiądz Generał udaje się do szpitala, aby odwiedzić ks. Baruffi, którego stan uległ pogorszeniu i pozostają w szpitalu, towarzysząc choremu aż do chwili zgonu. Po wracając do Domu Generalnego obecni Rady i Inspektorzy składają wyrazy współczucia, a dzień później udają się wraz z Księdzem Generałem do sali pogrzebowej, aby pomodlić się za zmarłego.

Zgodnie z ustalonym kalendarzem, w sobotę 23 lutego, Ksiądz Generał przenosi się do Turynu, gdzie przyjmuje Kapitulnych, przybyłych, aby przeżyć dwa dni w miejscach salezjańskich, jako duchowe i salezjańskie przygotowanie do prac KG26. W ciągu tych dwóch dni, nawiedzają kolejno kościół św. Franciszka z Asyżu, Valdocco z Bazyliką Maryi Wspomożycielki Wiernych (gdzie w niedzielę 24 sprawują Eucharystię), Colle Don Bosco oraz sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia.

We wtorek 26 lutego, wypełnieniem formalności wstępnych: mianowanie sekretarzy i przedstawienie relacji trzech Dykasteriów (formacja, duszpasterstwo młodzieży, komunikacja społeczna), **rozpoczyna się działalność KG26**. O godzinie 11.30 ma miejsce Msza św. pogrzebowa za śp. ks. Helvecio Baruffiego, której przewodniczy Ksiądz Generał. Po południu 26 i w godzinach porannych 27 lutego przedstawione zostają relacje Dykasteriów (Rodzina Salezjańska i Ekonomia), oraz poszczególnych Regionów Zgromadzenia. Po południu, w dniu 27 lutego, rozpoczynają się Rekolekcje, które głosi ks. José Luis Placencia. Kończą się one w niedzielę, 2 marca, koncelebrą, której przewodniczy J.E. ks. bp Angelo Amato, sbd.

Marzec–Kwiecień 2008

W poniedziałek, 3 marca 2008 roku, ma miejsce oficjalne otwarcie KG26, która rozpoczyna się Eucharystią, pod przewodnictwem Księdza Generała oraz oficjalna ceremonia, w czasie której przemówienie otwarcia wygłasza Przełożony Generalny, po którym głos zabiera Kard.

Franc Rodé, Prefekt Kongregacji ds. Życia Konsekrowanego, odczytane zostają poszczególne przesłania, zwłaszcza to przesłane przez Ojca Świętego Benedykta XVI, a odczytane przez Kard. Rafała Farinę, sdb.

Prace Kapituły Generalnej trwają **do 12 kwietnia 2008 roku**. Kronika Kapituły przedstawiona jest w odnoszącej się niej Dokumentach.

W tym okresie prac kapitulnych Ksiądz Generał, w chwilach wolnych, miał różne spotkania i uczestniczył w niektórych wydarzeniach. Wśród nich należy wspomnieć uczestnictwo w Turynie, w dniach 8–9 marca, w obchodach setnej rocznicy powstania Stowarzyszenia Byłych Wychowanek i Wychowanków Córek Maryi Wspomożycielki.

Należy także przypomnieć o **25 marca**, dniu, w którym *Kapitulni po raz drugi wybierają ks. Pascuala Cháveza na Przełożonego Generalnego*. Wieczorem, tego samego dnia ma również miejsce reelekcja Wikariusza, ks. Adriano Bregolina, a w kolejnych dniach (26–28 marca) wybory Radców Dykasteriów i Radców regionalnych.

Ponadto wypada zaznaczyć o audiencji u Ojca Świętego, w dniu 31 marca, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego.

KG26 kończy się w sobotę 12 kwietnia, przemówieniem końcowym Księdza Generała i uroczystą Mszą św.

W dniach od 14 do 17 kwietnia ma miejsce pierwszych siedem zebrań nowej Rady Generalnej, które charakteryzuje intensywny program prac.

Wieczorem, 17 kwietnia, Ksiądz Generał, razem z Wikariuszem, ks. Natale Vitali, ks. Pier Fausto Frisoli i Panem Jesúsem Garcíą, odlatuje do Brazylii, aby uczestniczyć w *konsekracji biskupiej J.E. ks. Tarcisio Scaramussy*, mianowanego Biskupem Pomocniczym São Paulo. Przenosząc się następnie do Inspektorii Belo Horizonte, ks. Chávez odwiedza najpierw domy w Vitória, gdzie poświęca nowe warsztaty Wydziału Salezjańskiego, a potem do Venda Nova do Imigrante. Dociera do Vargem Alta, gdzie w niedzielę 20 kwietnia ma miejsce konsekracja biskupa J.E. ks. Tarcisio Scaramussy. W poniedziałek, 21 kwietnia powraca do Rzymu.

W czwartek, 24 kwietnia, w godzinach porannych Ksiądz Generał wyjeżdża do Udine na obchody 70 rocznicy salezjańskiego dzieła „Berarzi”. W godzinach przedpołudniowych spotyka się z dziećmi i mło-

dzieła z różnych sektorów dzieła, oraz dokonuje inauguracji nowego domu rodzinnego. Po obiedzie udaje się z krótką wizytą do Aquilei, a w drodze powrotnej zatrzymuje się, by odwiedzić wspólnotę i młodzież z Santa Maria la Longa. Po powrocie do Udine, przewodniczy Eucharystii dla Rodziny Salezjańskiej, po czym przenosi się do siedziby gminy, gdzie otrzymuje odznaczenia władz cywilnych i kościelnych Miasta Udine dla salezjańskiego dzieła Bearzi.

Dzień później, to jest w piątek, 25 kwietnia, ks. Chávez spotyka się w Wenecji-Mestre z salezjanami Inspektorii Włochy Północny-Wschód, którym przedstawia KG26. Następnie przewodniczy Eucharystii, podczas której wspomniane zostają jubileusze profesji i święceń kapłańskich współbraci. Po Mszy św. dokonuje otwarcia i poświęcenia Domu im. Artemide Zatti, dla współbraci starszych i chorych. W godzinach wieczornych powraca do Rzymu.

W poniedziałek 28 kwietnia, razem z ks. Adriano Bregolinem, udaje się na Sycylię, aby spędzić tam kilka dni odpoczynku. Przy okazji odwiedza wspólnotę w Taorminie oraz wspólnotę teologiczną pw. św. Tomasza z Akwinu w Messynie, gdzie dokonuje prezentacji KG26. Wieczorem, 4 maja, powraca do Rzymu.

Maj 2008

Od 5 do 10 maja Ksiądz Generał pozostaje w siedzibie. Prócz codziennych zajęć ma bogaty program spotkań i rozmów, nie tylko z Radcami, ale także z wieloma współbraćmi oraz osobami lub grupami przybywającymi, aby go pozdrowić. Wśród nich jest grupa nowicjuszy z dwóch nowicjatów włoskich (Genzano i Pinerolo). Wieczorem, 8 maja spotyka się w Watykanie z Kard. Tarcisio Bertone.

Od niedzieli 11 do soboty 17 maja, ks. Chávez przebywa w Meksyku, aby towarzyszyć swoim krewnym w trydium modlitw w intencji zmarłej siostry Alicji.

Po powrocie do Rzymu, rankiem 18 maja, przez kolejne dni pozostaje w siedzibie, zaangażowany w liczne spotkania i intensywną pracę.

W piątek 23 maja, razem ze wszystkimi Radcami, udaje się do Turynu. Po przybyciu do Turynu od razu przenoszą się do Colle Don Bosco, gdzie przyjęci zostają przez wspólnotę, odprawiają Mszę św. w świą-

tyni Księdza Bosko i spożywają obiad ze wspólnotą. Po południu jadą do Mondonio, gdzie przyjęci zostają przez władze i zwiedzają odnowiony dom św. Dominika Savio.

Wieczorem powracają do Turynu, gdzie w sobotę 24 maja, przeżywają uroczystość *Maryi Wspomożycielki Wiernych*. W godzinach rannych Ksiądz Generał spotyka się z Arcybiskupem Turynu, kard. Severino Poletto. Po południu odwiedza inspektorat CMW, gdzie przyjmuje go Matka Antonia Colombo, Radczyni, Inspektorka, S. Celestina Corna, oraz licznie zebrane siostry. Następnie przewodniczy Mszy św. oraz uczestniczy w modlitwie z wiernymi w Bazylice ze względu na odwołanie tradycyjnej procesji spowodowanego opadami deszczu.

Dzień później ks. Chávez, Rady i Inspektor udają się do domu w Casale Monferrato, aby sprawować tam Eucharystię z okazji 75-lecia konsekracji sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa. Po południu odwiedzają dzieła w Borgo San Martino, Mirabello i Lu, przyjęci przez miejscowe władze. Wieczorem powracają do Rzymu.

W poniedziałek 26 maja, w godzinach przedpołudniowych, Ksiądz Generał udaje się do siedziby Unii Przełożonych Generalnych, aby uczestniczyć w zebraniu Rady Wykonawczej. Od środy 28 do piątku 30 maja uczestniczy semestralnym zebraniu USG.

Miesiąc maj (31), zamyka, uczestnicząc po południu w Konsulcie Rodziny Salezjańskiej, a wieczorem w procesji ku czci Maryi Wspomożycielki Wiernych, odbywającej się przy Domu Generalnym.

Czerwiec 2008

Najbardziej angażującym zadaniem dla Księdza Generała i jego Rady w miesiącu czerwcu była, *pierwsza sesja plenarna Rady Generalnej* nowego sześćciolecia, mająca bogaty kalendarz, z którego na pierwszy plan wysuwa się przygotowanie zaprogramowanie sześćciolecia („Program animacji Przełożonego Generalnego i Rady Generalnej na sześćciolecie 2008–2014”), wraz z innymi ważnymi działaniami, między innymi mianowaniem 14 nowych Inspektorów. Sesja rozpoczęła się w poniedziałek 2, a zakończyła w piątek 27 czerwca, czasem odbywając dwa posiedzenia w ciągu dnia.

W ciągu tego miesiąca Ksiądz Generał, oprócz wielu rozmów z Radcami, Biskupami, wieloma współbraćmi (zwłaszcza z nowymi Inspektorami), innymi zakonnikami i świeckimi, miał również wiele innych obowiązków.

Wśród podróży i działalności w tym miesiącu, należy wspomnieć zasadniczo o następujących:

- podróż do Turynu w sobotę 7 czerwca, gdzie w godzinach rannych uczestniczył w obchodach stulecia istnienia SEI, a po południu w Konsulcie Rodziny Salezjańskiej Piemontu i Valle d'Aosta;
- spotkanie w Genzano, w niedzielę 8 czerwca, ze współbraćmi poniżej 50 roku życia nowego Okręgu Włochy Środkowe;
- podróż do Mediolanu w czwartek 12 czerwca, aby spotkać się z Magdi Cristiano Allam, byłym wychowankiem salezjańskim, i uczestniczyć w prezentacji jego książki pt. „Grazie Gesù”;
- spotkanie w poniedziałek 16, w Castel Gandolfo, Rady Generalnej SDB z Radą CMW.

W dniu 24 czerwca, uroczystość św. Jana Chrzciciela, w którym młodzież oratorium obchodziła imieniny Księdza Bosko, w Domu Generalnym obchodzone było tradycyjne święto Przełożonego Generalnego. Wieczorem tego samego dnia, w czasie zebrania wspólnoty, ogłosił mianowanie nowego dyrektora w osobie ks. Giuseppe Nicolussi.

Lipiec 2008

Ksiądz Generał spędza pierwszą część miesiąca zasadniczo w siedzibie, poświęcając się codziennej pracy oraz licznym spotkaniom i rozmowom.

Spośród podróży, wizyt i spotkań należy zaznaczyć o:

- wizycie we wspólnocie w Colle Val d'Elsa i w Sienie, gdzie udał się na zaproszenie Bpa Antonio Buoncristianiego (02.07);
- spotkaniu w Watykanie z Sekretarzem Stanu, Kard. Tarcisio Bertone (05.07);
- o podróży do Werony po południu (05.07), gdzie odwiedził Instytut Don Bosco, a potem do Cerna na konsekrację świątyni „Matki Bożej Ewangelizacji”, zaproszony przez ks. Guido Todeschini.

We wtorek, 8 lipca, w towarzystwie sekretarza, Ksiądz Generał odlatuje do Australii, aby wziąć udział w *Światowych Dniach Młodzieży*.

W dniach poprzedzających to wydarzenie odwiedza trzy domy Inspektorii Australijskiej: Chadston (11.07), gdzie zebrała się młodzież. MGS przybyła z 28 krajów Zgromadzenia, Lysterfield (12.07), aby spotkać się ze współbraćmi Inspektorii i z Samoa; oraz Rupertswood-Sunbury (13.07), casa madre Inspektorii.

W poniedziałek, 14 lipca, odjeżdża do *Sydney*. Z lotniska dociera bezpośrednio do domu w Engadine, gdzie odbywa wiele spotkań z SDB i grupami młodzieżowymi, odwiedza dom CMW, a potem „Boys Town”, znaczące dzieło salezjańskie dla młodzieży będącej w najbardziej niekorzystnym położeniu. W dniu 16 lipca bierze udział w koncelebrze, w której uczestniczy młodzież ŚDM, przybyła do Engadine. Następnie odwiedza „Don Bosco Village”, a po południu przewodniczy wielkiemu zebraniu SDB, CMW i młodzieży z Salezjańskiego Ruchu Młodzieżowego, reprezentującej cały świat i przybyłej na Światowe Dni Młodzieży.

Po powrocie do Rzymu podejmuje swoje codzienne obowiązki, połączone z licznymi rozmowami.

We wtorkowe popołudnie 22 lipca udaje się do Domu Generalnego Salezjanek Oblatek w Tivoli na obchody 75. rocznicy sakry biskupiej J.E. ks. Bpa Giuseppe Cognata i przyjęcie pierwszych członków Świeckiego Stowarzyszenia Oblatek Salezjanek.

W czwartkowe popołudnie, 31 lipca, Ksiądz Generał przyjmuje ks. Giuseppe Tabarelli, misjonarza w Rosji i nowo mianowanego dyrektora biblioteki UPS-u. Nieco później przyjmuje ks. Antoniego Domenecha, który powrócił z Werony na koniec tygodnia.

Sierpień 2008

Ksiądz Generał prawie cały miesiąc sierpień spędza w siedzibie w Rzymie przeplatając, pracę w biurze wieloma spotkaniami i rozmowami, oraz przyjmując wielu współbraci z różnych stron Zgromadzenia.

Wśród wyjazdów należy zaznaczyć o podróży do Hiszpanii (7–8 sierpnia), razem z ks. Wikariuszem, gdzie w Valsalabroso (Salamanka) wraz z krewnymi odwiedza ks. Filiberto Rodriguezę, wyjeżdżającego do Angoli w celu podjęcia zadania Przełożonego Wizytatorii.

W piątek, 15 sierpnia, w uroczystość Wniebowzięcia NMP, ks. Chávez w towarzystwie Wikariusza udaje się do Castel Gandolfo, gdzie koncelebrowuje Mszę św. z Ojcem Świętym, przebywającym z doroczną wizytą w naszej parafii. Po zakończeniu Eucharystii pozdrawia Jego Świątobliwość. Następnie po śniadaniu z Kard. Bertone i Biskupem Diecezji udaje się do Genzano, gdzie wygłasza konferencję do nowicjuszy przygotowujących się do ich złożenia pierwszej profesji. Dzień później w Castel Gandolfo ponownie spotyka się z Kard. Tarcisio Bertone.

W niedzielę, 17 sierpnia, Ksiądz Generał odlatuje do Francji. Powitany na lotnisku przez ks. Inspektora Josefha Engera, przybywa po południu do salezjańskiego domu w Pouillé, gdzie wieczorem daje początek *rekolekcjom dla Inspektorii Francuskiej i Belgii Południowej*, jako bezpośrednie przygotowanie do ich połączenia. Zaproszeni na nie zostają także CMW i Salezjanie Współpracownicy z obu Inspektorii. W ciągu tygodnia Ksiądz Generał przeprowadza ponadto wiele rozmów.

W czwartek 21 sierpnia, zaraz po Mszy św., razem z Inspektorem, Wikarią Inspektorialną CMW i ks. Yves Le Carréré, zwiedza zamek Colbert w Maulévrier, gdzie urodziła się i przeżyła pierwszą część swojego życia Juliette Françoise Colbert, Markiza Barolo. Wieczorem spotyka się z Salezjanami Współpracownikami uczestnikami rekolekcji. W piątkowe popołudnie, 22 sierpnia, uczestniczy w zebraniu rady Inspektorialnej nowej Inspektorii (FRB). W sobotę, 23 sierpnia, na zakończenie rekolekcji, razem z Księdzem Generałem sprawują Mszę św. J.E. Pierre Pican, Biskup Bayeux, i J.E. Basile Mvé, Arcybiskup Libreville.

Po powrocie do Rzymu ks. Chávez udaje się na krótki odpoczynek do domu CMW w Sant'Agnello w Inspektorii Południowej. Tam też otrzymuje wiadomość o śmierci ks. Gaetano Scrivo, który przez sześć lat był Radcą ds. Duszpasterstwa Młodzieży i przez 18 lat Wikariuszem Generalnym. W środę, 27 sierpnia, Ksiądz Generał przybywa do Loreto, gdzie w sanktuarium Domku Matki Bożej uczestniczy w liturgii pogrzebowej.

Wrzesień 2008

W poniedziałek, 1 września, Ksiądz Generał, razem z ks. Adriano Bregolinem, ks. Fabio Attardem i ks. Pier Fausto Frisoli, udaje się do

świętyni Księdza Bosko w Rzymie, gdzie przewodniczy uroczystej koncelebrze na *otwarcie nowego Okręgu Włochy Środkowe (ICC)*, po której odbyło się spotkanie ze wszystkimi (SDB, członkami Rodziny Salezjańskiej, Współpracownikami i młodzieżą), przybyłymi na ten znaczący moment salezjańskiej obecności w środkowej części Włoch.

W czwartek 4 września, w godzinach rannych, ks. Chávez kieruje słowo do dyrektorów Inspektorii Manaus (Brazylia), którzy przybyli z pielgrzymką do salezjańskich miejsc świętych, pod przewodnictwem Inspektora, ks. Damasio Medeiros, a w południe przewodniczy Eucharystii.

W piątek 5 września, razem z przebywającymi w domu radcami, udaje się na UPS na ceremonię objęcia urzędu przez nowego Przełożonego Wizytatorii UPS, ks. Joaquina D'Souzy.

W poniedziałek 8 września, w godzinach rannych, Ksiądz Generał wyjeżdża z ks. Bregolinem do Mornese na rekolekcje dla uczestniczek CGXXII Córek Maryi Wspomożycielki. Rekolekcje te kończą się w niedzielę 14 września, modlitwą wieczorną, wręczeniem „duchowych pamiątek” i odnowieniem profesji.

W poniedziałek 15 września rano, razem z ks. Adriano Bregolinem i S. Inspektorką Piemontu, S. Celestyną Corna, udaje się do Nizza Monferrato. Odwiedza obie tamtejsze wspólnoty starszych i obłożnie chorych sióstr. Następnie uczestniczy w oficjalnym powitaniu przez wspólnotę Casa Madre CMW oraz władze gminy, prowincji i regionu. Nieco później przewodniczy Eucharystii w sanktuarium Matki Bożej, a po obiedzie powraca do Rzymu.

W czwartek 18 września, razem ze swoim Wikariuszem i Radcami obecnymi w siedzibie, udaje się do Domu Generalnego CMW na *Eucharystię i ceremonię otwarcia CGXXII*.

W piątek 19 września, ks. Chávez odlatuje do Meksyku celem przeprowadzenia dorocznej kontroli medycznej i spędza tam kilku dni w rodzinie.

Do Rzymu powraca w sobotę 27 września, aby kilka godzin potem odlecieć do Turynu, gdzie w niedzielę 28 spotyka się najpierw z uczestnikami *Harambée 2009*, a potem przewodniczy Eucharystii na *wysłanie 139 salezjańskiej wyprawy misyjnej*, której towarzyszy przekaza-

nie krzyży misyjnych jej uczestnikom. W godzinach wieczornych powraca do Rzymu.

Październik 2008

Ksiądz Generał spędza pierwsze dni października w siedzibie, poświęcając czas codziennym zajęciom, przyjmując osoby i grupy, oraz przygotowując się do *Synodu Biskupów*, w którym uczestniczyć będzie razem z dziewięciu innymi przełożonymi generalnymi.

W niedzielę 5 października, udaje się rano do Bazyliki św. Pawła za Murami na uroczystą Mszę św. otwierającą Synod, mający jako temat „*Słowo Boże w życiu i misji Kościoła*”. Synod ten potrwa do 26 października. W tym okresie Ksiądz Generał zamieszkuje we wspólnocie watykańskiej.

Oprócz działalności synodalnej, w którą był ustawicznie zaangażowany w tym okresie, ks. Chávez wziął udział w „bezustannej lekturze Biblii”, która miała miejsce w rzymskiej Bazylice Świętego Krzyża Jerozolimskiego, udzielił wywiadów dla środków masowego przekazu, odbył spotkania z przełożonymi generalnymi uczestniczącymi w Synodzie oraz odwiedził Inspektorię Porto Alegre w Brazylii (17–20 października), z okazji 50 rocznicy jej powstania.

W piątek, 24 października, w godzinach porannych, razem z ks. Adriano Bregolinem i ks. Fabio Attardem, udaje się do Domu Generalnego CMW na Mszę św. o Duchu Świętym, jako przygotowanie do wyboru Matki Generalnej. Wieczorem, po zakończeniu dnia obrad Synodu, ponownie udaje się do Domu Generalnego CMW, aby złożyć *najlepsze życzenia nowo wybranej Matce Generalnej, S. Yvonne Reungoat*.

Synod kończy się w niedzielę 26 października, Eucharystią w Bazylice św. Piotra, której przewodniczy Ojciec Święty. Kolejne dni Ksiądz Generał spędza w siedzibie, podejmując swoje codzienne obowiązki oraz realizując bogaty program spotkań i rozmów.

Listopad 2008

W sobotę 1 listopada, uroczystość Wszystkich Świętych, w godzinach rannych ks. Chávez w towarzystwie Rady ds. Komunikacji Społecznej, ks. Filiberto Gonzaleza, udaje się na Plac św. Piotra, aby

razem z władzami uczestniczyć w „*Biegu Świętych*”. Inicjatywa ta, zorganizowana przez „Fundację Don Bosco nel mondo” i „Prime Time Promotions”, miała na celu dowartościowanie tego chrześcijańskiego święta oraz wyjście naprzeciw potrzebom domu p.w. Matusi Małgorzaty w Kongo.

W poniedziałek 3 listopada, w godzinach rannych, Ksiądz Generał razem z ks. Adriano Bregolinem udają się do siedziby Papieskiej Rady ds. Świeckich, na ceremonię papieskiego uznania Wspólnoty „*Canção Nova*”.

W piątek, 7 listopada w południe, odlatuje do *Santander* (Inspektoria Bilbao, Hiszpania), na obchody setnej rocznicy salezjańskiej obecności w tym mieście. Powitany zostaje przez Radcę regionalnego, ks. José Miguela Núñeza, ks. Inspektora Feliksa Urre, członków jego Rady, ks. Dyrektora Alfonsa Valcárcela i całą wspólnotę. Wieczorem, w siedzibie gminy otrzymuje złoty medal miasta, przyznany przez Burmistrza Zgromadzeniu Salezjanów. W sobotę 8 listopada, w godzinach przedpołudniowych, spotyka się ze współbraćmi Inspektorii, a po południu z animatorami grup młodzieżowych i Rodziną Salezjańską. Dzień ten zamyka Mszą św. w kościele Maryi Wspomożycielki Wiernych.

W niedzielę 16 listopada, wczesnym rankiem, ks. Chávez odlatuje do Mediolanu, gdzie powitany zostaje przez Inspektora, ks. Agostino Sosio, który towarzyszy mu w dalszej podróży do Nave. Tam spotyka się z postnowicjuszami i pozostałymi współbraćmi, przyjmuje Burmistrza przybyłego, aby go pozdrowić, przewodniczy Eucharystii z udziałem Rodziny Salezjańskiej, z którą po jej zakończeniu się spotyka. Następnego dnia, po Mszy św., w towarzystwie dyrektora, ks. Roberto Dal Molin, udaje się do Bresci. Kieruje swoje słowo do całej wspólnoty wychowawczej, spotyka się ze współbraćmi ze wspólnoty, zwiedza dom i dzieło salezjańskie oraz dzieło Córek Maryi Wspomożycielki. Zaraz potem udaje się w drogę powrotną do Rzymu.

Od wtorku, 18 do czwartku 20 listopada, Ksiądz Generał uczestniczy w plenarnym posiedzeniu Kongregacji Instytutów Życia Konsekwentnego i Towarzystw Życia Apostolskiego (IVCSVA).

W sobotni poranek 22 listopada, udaje się do Agustinianum, gdzie bierze udział w kongresie CIVCSVA, z okazji setnej rocznicy powsta-

nia tegoż Dykasterium Stolicy Apostolskiej. Następnie w Domu Generalnym Sercanów uczestniczy w zebraniu obu Rad Wykonawczych Unii Przełożonych Generalnych Zgromadzeń żeńskich i męskich. W poniedziałek, 24 listopada, ma kolejne zebranie z Radą wykonawczą USG.

We wtorek, 25 listopada rano, w towarzystwie ks. Adriano Bregolina i ks. Armando Lo Paro, udaje się na Wiminał do Prefekta, Pani Doktor Perly Stancari. Potem odwiedza Sacro Cuore, a stamtąd na Kapitol, przybywając do Wice-Burmistrza, aby otrzymać *włoskie obywatelstwo*.

W środę 26 i w czwartek 27 listopada Ksiądz Generał przewodniczy semestralnemu zgromadzeniu Unii Przełożonych Wyższych.

W czwartkowy wieczór, 27 listopada, wita Inspektorów Europy, delegatów i innych zaproszonych, którzy przybyli na spotkanie poświęcone „Projektowi Europa”, zaproponowanemu przez KG26 (por. Linia działania 16). Spotkanie to odbywa się w dniach 28, 29 listopada oraz w godzinach rannych niedzieli 30 listopada. Program obrad naznaczony jest modlitwą, przemówieniami, wspólną refleksją oraz pracą w grupach mieszanych i regionalnych. Znaczącymi momentami były koncelebry w Bazylice św. Pawła za Murami (28.11), której na rozpoczęcie spotkania przewodniczył Kard. Camillo Ruini, oraz w katakumbach św. Kaliksta (29.11), pod przewodnictwem ks. Bpa Adriano Van Luyn, SDB. Eucharystii zamykającej spotkanie (niedziela 30.11) przewodniczył Ksiądz Generał. Wśród szczególnych przemówień należy wymienić przemówienie na otwarcie Księdza Generała, które zarysowało zamierzenia „Projektu Europa” i samego spotkania, przekazując „dokument roboczy”, wychodzący od wyników sondażu przeprowadzonego wśród Inspektorów Europy. Znaczącym momentem było także przemówienie Magdi Cristiano Allama (29.11), wicedyrektora dziennika Corriere della Sera, które było świadectwem o jego spotkaniu z Jezusem i nawróceniu oraz refleksją na temat Islamu, zwłaszcza na kontynencie europejskim. W niedzielę rano przed Eucharystią Ksiądz Generał zakończył spotkanie, dokonując podsumowania refleksji grup roboczych i regionalnych, skupiając się na realizacji strategicznych decyzji oraz wskazując na przebieg dalszych prac w ramach działań Rady Generalnej i specjalnej komisji wyznaczonej do ich wykonania.

4.2 Kronika Radców Generalnych

Wikariusz Przełożonego Generalnego

Po zakończeniu letniej sesji plenarnej Rady Generalnej Wikariusz Przełożonego Generalnego udał się do Bolton na naukę języka angielskiego. Pozostał tam przez blisko miesiąc, korzystając z okazji, aby odwiedzić wspólnotę w Battersea (Londyn). Po powrocie do Rzymu, wraz z Księdzem Generałem, udał się do Castel Gandolfo (15.08), aby uczestniczyć w corocznej wizycie Ojca Świętego w parafii salezjańskiej. Od 20 do 31 sierpnia przebywał na wypoczynku we wspólnocie CMW w Sant'Agello di Sorrento (NA).

We wrześniu uczestniczył w objęciu urzędu przez nowego Inspektora Inspektorii Włochy Środkowe (01.09), spotkał się w Domu Generalnym z dyrektorami Inspektorii Manaus, wziął udział w zmianie Przełożonego UPS-su (05.09), oraz towarzyszył Księdzu Generałowi w czasie głoszenia rekolekcji dla KGXXII CMW w Mornese (08–15.09). Następnie w dniu 18 września uczestniczył w otwarciu Kapituły Generalnej CMW oraz uczestniczył w kilku początkowych posiedzeniach tejże Kapituły.

W dniu 27 września odleciał do Meksyku z wizytą w Inspektorii MEM, gdzie spotkał się z Radą Inspektorialną. W dniu 30 września przyjechał do Stanów Zjednoczonych. W San Francisco spotkał się z Radą Inspektorialną, oraz odwiedził wspólnotę salezjańską w Berkeley.

Po powrocie do Włoch, od 8 do 11 października przebywał w Inspektorii Węgierskiej. Odwiedził poszczególne dzieła oraz poświęcił nową szkołę w Kazincbarcika, która szczególnie służy zawodowemu kształceniu młodych Cyganów. W dniu 24 października, razem z Księdzem Generałem, udał się do Domu Generalnego CMW, z życzeniami dla nowej Matki Generalnej Córek Maryi Wspomożycielki.

W dniu 29 października odleciał do Kenii. W Nairobi spotkał się z Inspektorami Konferencji Afryki i Madagaskaru (30.10–01.11), rozmawiając z nimi na temat dyscypliny zakonnej i związanych z nią problemami. W dniu 8 listopada odleciał do Tajlandii. Odwiedził dzieła w Chiang Mai, dzieło „Ban Nazareth” w Banpong, gdzie spotkał się

z dyrektorami i z Rodziną Salezjańską. Udał się także z krótką wizytą w Sarait (Banpong, 11.11). Następnie przeniósł się do Bangkoku, gdzie odwiedził Instytut Don Bosco, szkołę im. św. Dominika Savio oraz centrum p.w. Aniołów Stróżów, które kształci zawodowo młodych niewidomych. Stamtąd przybył do Dżakarty w Indonezji (13.11). Odwiedził tamtejszy postnowicjat „Wisma Don Bosco”, parafię św. Jana Bosko oraz udał się z wizytą kurtuazyjną do wspólnoty CMW. W dniu 14 listopada odwiedził dzieło w Tigaraksa, obejmujące prenowicjat i szkołę zawodową. Tego samego dnia spotkał się ze współbraćmi wspólnoty „Wisma Don Bosco” i prenowicjuszami. W dniu 15 listopada odwiedził Nuncjusza Apostolskiego w Dżakarcie, a wieczorem spotkał się z grupą Rodziny Salezjańskiej.

W dniu 16 listopada, w towarzystwie Inspektora, ks. Calleja, odleciał do Timoru Wschodniego. W Dili odprawił Mszę św. o spotkał się z Rodziną Salezjańską z miasta. Następnego dnia udał się do Fatumaca, aby spotkać się z aspirantami, prenowicjuszami, nowicjuszami i Rodziną Salezjańską. Ponadto pozdrowił młodzież z tamtejszej szkoły zawodowej. Po powrocie do Dili, w godzinach wieczornych spotkał się z postnowicjuszami z Timoru. We wtorek, 18 listopada, odwiedził nowicjat CMW, gdzie sprawował Eucharystię, a potem Biskupa Dili. Wróciwszy do Dżakarty, spotkał się z przyjaciółmi i dobrodziejami Księdza Bosko. Do Włoch powrócił w dniu 21 listopada.

W dniu 26 listopada uczestniczył w Zebraniu Przełożonych Wyższych, a w dniach od 27 do 30 listopada w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”.

Radca ds. Formacji

W dniach 14–17 lipca Radca generalny ds. Formacji spotkał się z grupą roboczą, celem przygotowania „wskazówek” i „pomocy” do obchodów 150 rocznicy założenia Zgromadzenia. W dniach 20–21 lipca uczestniczył w Auronzo w spotkaniu formacyjnym koordynatorów duszpasterstwa Inspektorii Włochy Północny-Wschód. Od 23 lipca do 29 sierpnia przybywał w Londynie-Battersea, podejmując dalszą naukę języka angielskiego. W dniu 7 września przyjął w Mediolanie śluby

wieczyste współbraci z Inspektorii Lombardzko-Emiljańskiej, a w dniu 8 listopada, w Colle Don Bosco pierwsze śluby nowicjuszy z Pinerolo.

W miesiącach wrzesień–październik ks. Radca spotkał się z ośmioma *Komisjami regionalnymi ds. formacji*: w dniach 1–5 września w Madrycie z komisją Regionu Europa Zachodnia; w dniach 15–18 września w Hyderabad z komisją Regionu Azja Południowa; w dniach 26–30 września w Buenos Aires z komisją Regionu Ameryka Cono Sud; w dniach 3–7 października w Gwatemali w komisją Regionu Ameryki Środkowej i Północnej; w dniach 10–12 października w Rzymie-San Tarcisio z komisją Regionu Włochy i Bliski Wschód; w dniach 21–26 października w Nairobi z komisją Regionu Afryka i Madagaskar; w dniach 3–5 listopada w Krakowie z komisją Regionu Europa Północna; w dniach 13–16 listopada w Seulu z komisją Regionu Azja Wschodnia i Oceania.

Podczas spotkań z Komisjami regionalnymi odwiedził ponadto *wspólnoty formacyjne* w poszczególnych Regionach: w dniach od 12 do 14 września odwiedził wspólnoty formacyjne w Manoharabad, Karunapuram i Guadala (Inspektorium Hyderabad); od 23 do 25 września wspólnoty w Argentynie (aspirantat, prenowicjat i postnowicjat w Kordobie, nowicjat w Alta Gracia, wspólnotę teologiczną w San Justo). W dniu 2 października odwiedził prenowicjat, nowicjat, postnowicjat oraz dom formacji specyficznej dla salezjanów prezbiterów i koadiutorów w Gwatemali. W dniach 19 i 20 października odwiedził prenowicjat i teologię w Nairobi; 10 i 11 listopada nowicjat w Daejon w Korei Południowej, prenowicjat Kwang-ju oraz studentów teologii w Seulu.

Należy ponadto zaznaczyć o uczestnictwie w inauguracji Roku Akademickiego UPS (15.10), w seminarium Wydziału Duszpasterstwa Młodzieży i Katechetyki UPS (7–8.11) oraz w seminarium Wydziału Nauk Komunikacji Społecznej UPS (21–22.11). W dniach 24–27 listopada odwiedził postnowicjat w Nave, nowicjat w Pinerolo oraz wspólnotę teologiczną w Turynie-Crocetta, gdzie animował niektóre chwile życia wspólnoty oraz przewodniczył Kuratorium każdej z trzech wspólnot formacyjnych i odpowiadających im ośrodków studiów. W dniach 28–30 listopada wziął udział w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała, w związku z „Projektem Europa”.

Radca ds. Duszpasterstwa Młodzieży

Radca ds. Duszpasterstwa Młodzieży, ks. Fabio Attard, miał możliwość spędzić cały miesiąc lipiec w Salamance, uczestnicząc w kursie języka hiszpańskiego. Następnie, po dwóch tygodniach spędzonych na Malcie, celem dokończenia swoich zajęć w Archidiecezji, odwiedził Kraków (17–19 sierpnia), uczestnicząc w spotkaniu *Eurizon*. Uczestniczyło w nim 80 młodych animatorów z 8 krajów Europy, formując się w zakresie animacji i kierowania grupą. Miał również czas na spotkanie z grupą nowicjuszy i prenowicjuszy w Oświęcimiu oraz odwiedzenie szkoły w Nowej Hucie.

W dniach w 21–22 sierpnia uczestniczył w Collevalenza w spotkaniu salezjanów kapłanów i koadiutorów kwinkwenistów, dzieląc się z nimi refleksją na temat „Eucharystia a duszpasterskie działanie”.

Od 29 do 31 sierpnia ks. Fabio wziął udział w Pacognano w spotkaniu DM Inspektorii Południowej, dzieląc się KG26 z przedstawicielami różnych domów.

W dniu 2 września, przy okazji rozpoczęcia istnienia nowego Okręgu Włochy Środkowe (ICC), ks. Attard przedstawił współbraciom tego okręgu KG26, z perspektywy wyzwań i możliwości.

Po tym, jak w dniu 8 września uczestniczył w Colle Don Bosco w pierwszych ślubach zakonnych, w okresie od 12 do 21 września ks. Radca odwiedził Inspektorię Boliwijską, uczestnicząc w *Encuentro Regional Opción Preferencial*. W czasie tej wizyty ks. Radca mógł także spotkać się ze wspólnotami formacyjnymi w Cochabamba, z którymi podzielił się treściami KG26.

Od 25 do 30 września przebywał w Dakarze (Senegal), na spotkaniu delegatów DM z Afryki i Madagaskaru. Dokonano na nim refleksji nad KG26 oraz zaproponowano drogę na najbliższe sześćościecie. W tym spotkaniu ks. Fabio towarzyszył ks. Dominic Sequeira z Dykasterium DM.

W dniu 8 października ks. Radca uczestniczył w krajowym spotkaniu odpowiedzialnych za posługę społeczną, które odbyło się w Rzymie-Sacro Cuore. Obecni na nim Salezjanie, razem z ks. Radcą podjęli się refleksji nad KG26, w odniesieniu do okresu najbliższych sześciu lat.

W okresie od 9 do 16 października ks. Radca, razem z ks. Dominikiem Sequeira, odwiedził Ekwador, aby spotkać się z delegatami DM Regionu Ameryka Środkowa i Północna. Pierwsze dwa dni spędzili w Guayaquil, uczestnicząc w krajowym spotkaniu MGS, potem zaś przenieśli się do Quito na spotkanie z delegatami, którzy oprócz przygotowania programacji sześćciolecia, razem z koordynatorami animacji powołań, przeprowadzili refleksję nad doświadczeniem aspirantatu.

W dniach od 24 do 26 października ks. Radca, w towarzystwie ks. Antoniego Balcerzaka, spotkał się w Verzej (Słowenia), z delegatami DM Konsulty CIMEC. Dokonano refleksji nad KG26, w związku z jej integracją z różnymi programacjami inspektorialnymi.

W okresie od 27 do 31 października ks. Radca śledził przebieg spotkań IUS w Brasili (Brazylia), których centralnym punktem było studium PROGRAMMA COMÚN 3, 2007–2011.

W dniach od 10 do 22 listopada ks. Radca, ks. Dominic Sequeira i ks. Antoni Balcerzak, odbyli wizytę w Chennai i w Bangalore (Indie). Głównym celem tej wizyty było spotkanie z delegatami DM, delegatami sektorów i delegatami biur rozwoju Regionu Azja Południowa. Dokonano refleksji nad KG26, dokonując programacji regionalnej na najbliższe sześćciolecie. Oprócz tych spotkań, ks. Fabio podzielił się także duchem KG26 z dyrektorami z Chennai i odpowiedzialnymi za DM z każdego domu miasta. Tak w Chennai, jak i w Bangalore, odwiedził niektóre placówki, pracujące na rzecz dzieci ulicy i koordynowane przez organizację YOUTH AT RISK (YAR), która ze względu na swoją pracę cieszy się wielkim uznaniem w sektorze problemów marginalizacji społecznej w Indiach.

Ostatnie spotkanie miało miejsce w Domu Generalnym (27–30 listopada) i uczestniczyli w nim Inspektorzy Europy oraz Ksiądz General i jego Rada.

Radca ds. Komunikacji Społecznej

Od 1 lipca do 8 sierpnia Radca ds. Komunikacji Społecznej, ks. Filiberto Gonzalez, przebywał w inspektoracie Inspektorii Stany Zjednoczone Wschód w New Rochelle, doskonaląc się w zakresie znajomości

języka angielskiego. Po powrocie do Rzymu, w dniach od 9 do 13 sierpnia dokończył sprawy związane z uzyskaniem pozwolenia na pobyt we Włoszech. Następnie od 14 sierpnia do 2 września przebywał w Meksyku, z wizytą animacyjną w obu tamtejszych Inspektoriatach Guadaluajara i Meksyk, odwiedzając przy okazji swoją rodzinę.

Od 11 do 13 września odbył wizytą animacyjną w Inspektorii Czeskiej. Potem, w dniach od 14 do 17 września przebywał z podobną wizytą w Inspektorii Słowackiej, w której towarzyszył mu Pan Hilary Seo, członek Dykasterium. W okresie od 25 do 29 września przebywał w Madrycie w Pampelunie na spotkaniu Delegatury iberyjskiej ds. komunikacji społecznej.

Od 30 września do 2 października ks. Radca na zaproszenie ks. Vaclava Klementa, uczestniczył w Domu Generalnym w spotkaniu Światowej Konsulty ds. Misji. Potem, w dniach od 3 do 5 października przebywał, na zaproszenie ks. Stefana Turanskiego, w Zagrzebiu na spotkaniu CIMEC, animując sektor KS.

W dniach od 15 do 29 października ks. Filiberto uczestniczył w Quito (Ekwador), w międzynarodowym zjeździe *Free Libre Open source software* oraz w spotkaniu inspektorialnych delegatów ds. KS obu Regionów amerykańskich. W spotkaniach wzięli również udział członkowie Dykasterium ds. KS, ks. Julian Fox i Pan Jesus Garcia.

W dniu 1 listopada uczestniczył, wraz z Księdzem Generałem na Placu św. Piotra w „*Biegu Świętych*”. W dniach od 3 do 6 listopada, wraz z ks. Antonim Balcerzakiem, przebywał w Inspektoracie w Krakowie na spotkaniu inspektorialnych delegatów KS z Polski i Konsulty CIMEC. Następnie, w okresie od 6 do 8 listopada odwiedził Warszawę oraz Toruń, gdzie mieści się siedziba Radia Maryja, telewizji i Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej Redemptorystów. W dniach od 9 do 13 listopada, razem z ks. Julianem Foxem, członkiem Dykasterium, uczestniczył w Horn (Austria) w spotkaniu inspektorialnych delegatów KS Inspektorii Austriackiej, Francja-Belgia Poł., Brytyjskiej i Irlandzkiej.

Po powrocie do Rzymu, w dniach 21–22 listopada ks. Filiberto oraz Radca ds. formacji uczestniczyli w seminarium poświęconemu ocenie projektu Wydziału Komunikacji Społecznej UPS. W dniu 27 listopada

wziął udział w spotkaniu salezjańskich wydawnictw i księgarni w Hiszpanii. Wreszcie od 28 do 30 listopada w „Salesianum” uczestniczył w zebraniu Inspektorów Europy, zwołanym przez samego Księdza Generała.

Radca ds. Misji

Po zakończeniu letniej sesji Radca ds. misji, ks. Vaclav Klement, odleciał do Inspektorii Madryckiej, gdzie w dniach od 28 czerwca do 20 lipca przebywał na pierwszym kursie języka hiszpańskiego w Salamanca-Colegio di Pizarrales. W tym samym czasie mógł zapoznać się z animacją misyjną na szczeblu krajowym, prowadzoną przez prokurę, inspektorię i OPR „Jovenes Tercer Mundo”.

Pierwsza wizyta w Afryce poświęcona była Inspektorii Afryka Wschodnia (Sudan, Kenia, 22.07–04.08). Ks. Radca wygłosił rekolekcje do współpracowników Delegatury Sudańskiej, odwiedził trzy wspólnoty na północy kraju, oraz mógł porozmawiać z niemal wszystkimi współpracownikami delegatury. Do Rzymu powrócił, zatrzymując się po drodze w Nairobi (Kenia), gdzie w towarzystwie Inspektora, ks. Josepha Pulikkala, odwiedził wszystkie dzieła miasta oraz przewodniczył objęciu urzędu przez nowego dyrektora wspólnoty teologicznej w Utume, ks. Felice Molina.

Po dwóch dniach spędzonych w siedzibie w Rzymie, udał się z pierwszą wizytą do Ameryki Łacińskiej, a dokładnie do Quito (Ekwador, 10.08–07.09). W pierwszym tygodniu uczestniczył razem z Radcą regionalnym, ks. Estebanem Ortizem, oraz grupą biskupów i współpracowników, w *CAM3 (Tercero Congreso Americano Misionero)* pod hasłem „Escucha, aprende y anuncia”, w którym wzięło udział aż 3000 misjonarzy z wszystkich krajów kontynentu.

Po powrocie do Europy, w ciągu kolejnych czterech dni przebywał w Inspektorii Austriackiej, spotykając się z Inspektorem i jego Radą, odwiedzając kilka dzieł oraz misyjną OPR „Jugend Eine Welt” (Wiedeń, 8–11 września). Wizyta ta pomogła określić niektóre wymiary „Projektu Europa”.

Dalsza część miesiąca września poświęcona była kursowi dla 25 nowych misjonarzy (15 z VIE, 2 z FIN i ITM oraz po jednym z Inspektorii ICP, INE, GER, SBI, AFW, AGL, INB, INK, INN, INT), który odbył się w Rzymie i w Colle Don Bosco (13–28 września) i animowany

był przez ks. Josepha Puthenpurakala (IND) i ks. Alfreda Maraville (nowego współpracownika Dykasterium ds. misji). W czasie pierwszego zebrania *Światowej Konsulty ds. Misji* w Rzymie (29.09–02.10), obecnych było jedenastu członków Regionów razem z przedstawicielami Dykasteriów ds. DM i KS.

W dniach 4–7 października, ks. Klement oraz radca regionu Europa Zachodnia odwiedzili salezjańskie placówki wychowawcze w Maroku (Kenitra, Tanger), które są świadectwem bezinteresownego posłannictwa na rzecz młodzieży muzułmańskiej. Kolejny tydzień poświęcony został na refleksję i studium wyników Konsulty światowej.

Następne trzy tygodnie (16.10–05.11) ks. Radca poświęcił na wizytę animacyjną w Regionie Azja Południowa. Ks. Klement odwiedził sześć Inspektorii Indii (New Delhi, Kolkata, Guwahati, Dimapur, Chennai, Bangalore), bezpośrednio zapoznając się z dziełem ewangelizacji i animacji misyjnej współbraci, zwłaszcza tych w formacji początkowej.

W dniach od 6 do 11 listopada ks. Radca prowadził animację misyjną w domach formacyjnych w Wietnamie oraz przewodniczył w 5 Dniu Misyjnym tamtejszej Inspektorii.

Następnie odwiedził misje w Kambodży (12–16.11) oraz spotkał się z misjonarzami Diecezji Suratthani (Tajlandia, 17–18.11).

Po powrocie do Rzymu, ostatni tydzień poświęcił animacji misyjnej czterech Inspektorii polskich (Piła, Kraków, Warszawa, Wrocław), która połączona została ze spotkaniem Inspektorów i inspektorialnych delegatów ds. animacji misyjnej we Wrocławiu (22.11). Oprócz poznania struktur animacji misyjnej w Warszawie i Krakowie, ks. Radca odwiedził także domy formacji początkowej oraz ośrodki animacji misyjnej tych dwóch Inspektorii.

Ekonom Generalny

Po zakończeniu letniej sesji Rady Ekonom Generalny, Pan Claudio Marangio, udał się do Londynu, do salezjańskiej wspólnoty w Battersea, na naukę i pogłębianie znajomości języka angielskiego.

Po powrocie do siedziby, na początku września, w dniu 18 wziął udział w ceremonii otwarcia XXII Kapituły Generalnej CMW, a dzień

później odleciał z wizytą do Wizytatorii Wielkich Jezior (AGL), gdzie towarzyszył mu Radca Regionu Afryka i Madagaskar.

Powróciwszy do Rzymu w dniu 25 września, pozostawał w Domu Generalnym, zajmując się reorganizacją biur ekonomatu generalnego.

W dniu 3 października uczestniczył w Radzie Nadzorczej Wydawnictwa SIE, w której przyjął funkcję wiceprezesa. W dniu 15 wziął udział w inauguracji roku akademickiego na Papieskim Uniwersytecie Salezjańskim, a po południu spotkał się z zarządem administracyjnym Uniwersytetu i ekonomami wydziałów.

W dniu 18 października uczestniczył w salezjańskim dziele w Fossano w obchodach 25 rocznicy śmierci salezjanina koadiutora, Pana Mario Di Giovanni.

W dniu 25 października rozpoczął swoją wizytę w Inspektorii Peruwiańskiej, gdzie pozostał aż do zakończenia Wizytacji Nadzwyczajnej, prowadzonej przez Radcę regionalnego w dniu 9 listopada.

Po powrocie do siedziby, wznowił swoje codzienne zajęcia. W ostatnich dniach listopada (27–30) razem z pozostałymi Radcami wziął udział w zebraniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”.

Radca Regionu Afryka-Madagaskar

Radca Regionalny Regionu Afryka-Madagaskar, ks. Guillermo Basaños, w okresie od lipca do listopada 2008 roku odwiedził i zapoznał się z rzeczywistością wszystkich 13 okręgów Regionu (2 inspektorii, 10 wizytatorii i 1 delegatury).

Oprócz spotkania ze współbraćmi ze 117 wspólnot, obecnych w 24 krajach Regionu, uczestniczył także w znaczących wydarzeniach z życia Inspektorii: rekolekcje i śluby wieczyste w Lubumbashi (AFC, 5 lipca); 25-lecie CMW w Angoli (3 sierpnia); śluby wieczyste i święcenia kapłańskie w Tete (MOZ, 9–10 sierpnia); rekolekcje w Yaoundé (ATE, 23 sierpnia); rekolekcje, święto Inspektorii i pierwsze śluby w Gbodjomé (AFO, koniec sierpnia); pierwsze śluby w Sunyani (AFW, 8 września) itd. Odwiedzając razem z Ekonomem Generalnym AGL, mógł przeanalizować z Radą Inspektorialną nowy projekt Inspektoratu.

W tym samym czasie uczestniczył w trzech wydarzeniach o dużym znaczeniu dla życia Regionu: w dorocznym zebraniu regionalnej komisji duszpasterstwa młodzieży (Dakar, 26–30 września), na którym obecny był Radca ds. DM; w dorocznym zebraniu regionalnej komisji ds. formacji (Nairobi, 21–26 października), na którym obecny był Radca ds. Formacji; oraz przewodniczył 7 zebraniu CIVAM, które tym razem odbyło się w Nairobi (30.10–02.11), na którym obecny był także Wikariusz Księdza Generała.

Od 7 do 26 listopada ks. Radca przebywał na wypoczynku, odwiedzając swoich rodziców, krewnych i salezjanów w Buenos Aires. Następnie powrócił do Rzymu, aby uczestniczyć w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała, w związku z „Projektem Europa”.

Radca Regionu Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy

Po zakończeniu czerwcowej sesji Rady Generalnej, okres od 2 do 29 lipca ks. Natale Vitali wykorzystał w São Paulo (Brazylia) na naukę języka portugalskiego. Przebywając w tym czasie w inspektoracie, odwiedził kilka domów salezjańskich, spotkał się z Radą Inspektorialną oraz zrelacjonował w Campos do Jordão przebieg KG26 wszystkim współpracownikom w formacji z tamtejszej Inspektorii. Nawiedził także grób Czcigodnego Sługi Bożego, ks. Rudolfa Komorka, oraz sanktuarium Matki Bożej z „Aparecida”, Patronki Brazylii. W dniu 31 lipca uczestniczył w Kuratorium wspólnoty teologicznej w Lapa.

Od 2 do 6 sierpnia przebywał w Paragwaju, gdzie odwiedził niektóre wspólnoty salezjańskie, a wśród nich nowicjat i postnowicjat; spotkał się z Radą Inspektorialną i dyrektorami.

W dniach od 9 do 13 sierpnia odwiedził Inspektorię Buenos Aires (Argentyna), gdzie mógł zapoznać się z sytuacją argentyńskiej Patagonii (Ushuaia, Rio Grande). Spotkał się ze studentami teologii i formatorami. Odbył ponadto zebranie z Radą Inspektorialną, oraz odwiedził inne dzieła w Buenos Aires.

W okresie od 14 do 20 sierpnia przebywał w Inspektorii Kordoba (Argentyna). W Altigracia sprawował Eucharystię dla nowicjuszy z Argentyny oraz odwiedził kilka wspólnot, łącznie z domem dla chorych

salezjanów i Inspektorem CMW. W dniach 16–17 sierpnia uczestniczył w spotkaniu młodych animatorów salezjańskich „EJAS” oraz mówił o KG26 do 60 salezjanów obecnych na spotkaniu.

W dniu 20 sierpnia w Resistencia odbyło się zebranie z Radami Inspektorialnymi Inspektorii Rosario i Kordoba, celem przeanalizowania procesu połączenia obu Inspektorii.

W dniu 22 sierpnia przybył do Inspektorii La Plata (Argentyna), gdzie odwiedził kilka dzieł i spotkał się z radą Inspektorialną.

W dniu 25 sierpnia, w Bahia Blanca odbyło się zebranie Inspektorów Argentyny. W tym czasie ks. Radca odwiedził kilka dzieł w tamtejszej Inspektorii, a zwłaszcza Wyższe Centrum im. Jana XXIII. Dane mu było nawiedzić także grób błogosławionej Laury Vicuñy oraz grób błogosławionego Zefiryra Namuncura w Fortin Mercedes.

W dniu 4 września rozpoczął wizytację w Inspektorii Belo Horizonte (Brazylia). W Cachoeira do Campo uczestniczył w spotkaniu grupy ponad 300 młodych MJS. Ponadto zorganizował zebranie inspektorialnych delegatów duszpasterstwa młodzieży SDB i CMW z Brazylii. Spotkał się z Radą Inspektorialną, z Komisją ds. Formacji początkowej, z prenowicjuszami i studentami teologii.

W dniu 14 września rozpoczął wizytację w Inspektorii Campo Grande (Brazylia). Odwiedził 18 z 23 wspólnot salezjańskich oraz osobiście wręczył współbraciom dokumenty KG26. Wymowną była wizyta w trzech placówkach misyjnych: wśród Xavantes i Bororos w Meruri, San Marcos, Sangradouro i w „Cittá Dom Bosco” w Corumbá. Odwiedził także salezjańskiego Arcybiskupa Campo Grande i Bp. Pomocniczego, który również jest salezjaninem.

Powracając do Buenos Aires w dniach 28–29 września uczestniczył w spotkaniu Regionalnej Komisji ds. Formacji oraz przewodniczył zebraniu 14 Inspektorów Regionu.

W dniu 2 października rozpoczął wizytację w Inspektorii Rosario (Argentyna). Przewodniczył posiedzeniu Rady Inspektorialnej i odwiedził kilka dzieł.

W dniu 6 października rozpoczął wizytację w Inspektorii Recife (Brazylia). Odwiedził nowicjat, spotkał się z Radą Inspektorialną, a potem z prenowicjuszami i postnowicjuszami. W dniu 11 października uczestniczył w zjeździe młodzieży MJS.

W dniu 17 października przeniósł się do Inspektorii Porto Alegre, towarzysząc Księdzu Generałowi w czasie jego wizyty. Następnie odwiedził kilka dzieł Inspektorii, spotkał się z Radą Inspektorialną, a także z prenowicjuszami i postnowicjuszami.

W dniu 27 października ponownie przebywał w Buenos Aires, biorąc udział w zebraniu pięciu Rad Insprkitorialnych Argentyny. Dzień później (28.10), przybył na wizytację do Inspektorii Manaus.

W dniu 13 listopada odbył wizytę w Insprkitorii Urugwajskiej, gdzie spotkał się z delegatami duszpasterstwa Konferencji CISUR, Córkami Maryi Wspomożycielki i delegatami ds. szkolnictwa tego samego obszaru.

W dniach od 19 do 21 listopada ponownie przebywał w Campo Grande spotykając, się ze współbraćmi zebranych, aby zredagować OPI.

W dniu 22 listopada odwiedził Chile, skąd następnie powrócił do Rzymu, aby uczestniczyć w zebraniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”.

Radca Regionu Ameryka Środkowa i Północna

Po zakończeniu letniej plenarnej sesji Rady Generalnej wyznaczonej na miesiąc czerwiec, w niedzielę 29 ks. Esteban Ortiz Gonzalez odleciał do Orange (NJ, USA), aby w miesiącu lipcu uczestniczyć w kursie języka angielskiego.

Po zakończeniu kursu na kilka dni udaje się do swojej rodziny w Nowym Jorku. Potem, 6 sierpnia, odlatuje do Gwatemali, aby przewodniczyć Kuratorium CRESCO (Ośrodek Formacji Specyficznej Salezjanów Koadiutorów), które ma miejsce w piątek, 8 sierpnia i w którym uczestniczy siedmiu Inspektorów (5 z Regionu Ameryka Środkowa i Północna i 2 z Regiou Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy) i cały zespół formatorów.

W dniu 9 sierpnia ks. Radca przenosi się do Ekwadoru, aby razem z ks. Vaclavem Klementem, Radcą ds. Misji, uczestniczyć w Kongresie Misyjnym (*CAM 3 – COMLA 8*), w Quito. Podczas swojego pobytu w Quito przewodniczy zebraniu Rady Inspektorialnej oraz zespołu Regionalnego Ośrodka Formacji Ciągłej (CSRFP).

W dniu 17 sierpnia ks. Ortiz przybywa do Limy (Peru), aby rozpocząć *Wizytację Nadzwyczajną w Inspektorii p.w. św. Róży z Limy* (PER). W dniu 18 sierpnia, po raz pierwszy spotyka się z Radą Inspektorialną, a dzień później (19.08) rozpoczyna wizytację we wspólnotach salezjańskich (21), która zakończy się w dniu 4 listopada.

Wizytacja dwukrotnie zostaje przerwana. W dniach od 21 do 23 września ks. Radca uczestniczy w Santa Cruz (Boliwia) w końcowej części zebrania na temat „Uprzywilejowanego wyboru” (praca z młodzieżą zagrożoną). W drugim przypadku koordynował doroczne zebranie Inspektorów Regionu, które odbyło się w Medellin (Kolumbia) w dniach od 19 do 26 października.

W dniu 26 października, przed powrotem do Inspektorii Peruwiańskiej, w celu zakończenia Wizytacji Nadzwyczajnej, ks. Radca udaje się do Bogoty na spotkanie z tamtejszą Radą Inspektorialną.

Powróciwszy do Peru, ks. Ortiz kończy wizytację we wspólnotach i zebrania z zespołami inspektorialnymi. W sobotę 8 listopada miało miejsce końcowe spotkanie z dyrektorami wspólnot i współpracownikami, a po południu z Inspektorem i jego Radą. W dniach kończących Wizytację w Inspektorii Peruwiańskiej obecny był Ekonom Generalny, Pan Claudio Marangio, który dokonał oceny ekonomicznej sytuacji Inspektorii.

Ks. Radca odleciał z Limy w niedzielę 9 listopada, rozpoczynając serię spotkań w trzech Inspektoriat Regionu. Ich celem było przeprowadzenie konsultacji w związku z wyborem nowych Inspektorów: SUO (San Francisco i Los Angeles) SUE (Chicago, Nowy Orlean, Tampa, Orange i Stony Point), CAN (Montreal i Toronto) oraz ANT (Hawana, San Juan, La Vega i Santo Domingo).

W niedzielę 30 listopada ks. Radca powrócił do Rzymu, aby uczestniczyć w zimowej sesji plenarnej Rady Generalnej.

Radca Regionu Azja Wschodnia i Oceania

Po zakończeniu letniej sesji Rady Generalnej, Radca Regionu Azja Wschodnia i Oceania, ks. Andrew Wong, uczestniczył w otwarciu procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego ks. Karola Bragi, misjonarza

w Chinach i na Filipinach. Ceremonia ta miała miejsce w dniu 5 lipca w Sondrio i Tirano, gdzie ks. Braga urodził się i poznał Salezjanów.

W okresie od 11 lipca do 26 listopada odwiedził kolejno współbraci z dziesięciu Inspektorii i Wizytatorii Regionu: Australia, Chiny (Hong Kong, Macao, Tajwan), Indonezja-Timor Wsch., Japonia, Korea, Filipiny Północne., Filipiny Południowe., Myanmar, Tajlandia i Wietnam. Miał ponadto możliwość odwiedzić współbraci z innych ośmiu obszarów, które przynależą do wyżej wymienionych Inspektorii: Pakistan, Samoa, Wyspy Fidżi, Papua Nową Gwineę, Wyspy Salomona, Yanji (w północno-wschodnich Chinach), Shitan (w południowych Chinach) i Mongolię.

Podczas tych wizyt ks. Radca uczestniczył w niektórych znaczących dla Regionu wydarzeniach. Pierwszym z nich były Światowe Dni Młodzieży w Sydney (Australia, 11–17.07). Ks. Wong towarzyszył Księdzu Generałowi w spotkaniu ze współbraćmi i członkami Rodziny Salezjańskiej, a potem w czasie dwóch momentów spotkań z młodzieżą salezjańską w Melbourne i w Sydney, przed przyjazdem Papieża. Drugim ważnym wydarzeniem było doroczne Kuratorium „Don Bosco Center of Studies” w Parañaque, Manila, które odbyło się w dniu 28 sierpnia. W dniach od 12 do 15 listopada, razem z ks. Chrysem Saldanią, wziął udział w dorocznym spotkaniu delegatów ds. formacji. Wreszcie w dniach 24–25 listopada obecny był na otwarciu seminarium Historii Salezjańskiej, w którym uczestniczyli także ks. Francesco Motto i ks. Matthew Kapplikunnel z Salezjańskiego Instytutu Historycznego.

Po powrocie do Rzymu, w dniach od 27 do 30 listopada uczestniczył w spotkaniu Inspektorów Europy zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”.

Radca Regionu Azja Południowa

Po zakończeniu czerwcowej plenarnej sesji Rady Generalnej, Radca Regionu Azja Południowa, ks. Maria Arokiam Kanaga, odleciał do Sri Lanki. Tam, w domu Wizytatorii w Dungelpitiya, w dniach od 29 czerwca do 2 lipca przewodniczył spotkaniu Konferencji Inspektorii Azji Południowej (SPCSA), analizując z Inspektorami formy przekazu współbraciom KG26, oraz Programację Przełożonego Generalnego i je-

go Rady. W dniu 30 czerwca przewodniczył Eucharystii oraz wziął udział w inauguracji pierwszych dwóch dział CMW w Sri Lance (Negombo i Nochiagama). Następnie w dniach od 3 do 7 lipca odwiedził wszystkie salezjańskie domy Wizytatorii.

Po przybyciu, w dniu 8 lipca do Chennai (Indie), odwiedził niektóre dzieła, jakie mamy w tym mieście. W dniu 12 lipca odleciał do Panaji (Goa), aby uczestniczyć w zebraniu komisji wykonawczej BOSCOM Indie. Po powrocie do Chennai (14.07) udał się z wizytą do Domu Generalnego Sióstr Maryi Wspomożycielki, kierując do nich swoje słowo. Następnie, w konsekwencji zabiegu chirurgicznego dla usunięcia katarakty z oka (17.07), przez 15 dni pozostał na wypoczynku. Po upływie tego okresu, w pierwszych dniach sierpnia ks. Radca przeniósł się do Bhopal, w środkowych Indiach, uczestnicząc w dwutygodniowym kursie języka hindi.

W okresie od 16 sierpnia do 17 listopada ks. Radca cały swój czas poświęcił na odwiedzanie Inspektorii w Indiach i uczestnictwo w niektórych ważnych spotkaniach regionalnych. W tym czasie odwiedził 225 domów salezjańskich i 80 innych należących do różnych grup Rodziny Salezjańskiej. Celem tychże wizyt było zapoznanie się z Inspektoriami, współbraćmi, poszczególnymi placówkami oraz animacji z odniesieniem do KG26 i Programacji Przełożonego Generalnego i jego Rady. W każdej Inspektorii ks. Radca ukierunkował swoje działania animacyjne na Radę Inspektorialną i różne grupy współbraci. Spotkał się ponadto z grupami Rodziny Salezjańskiej (CMW, MSMHC, SMI, the Disciples, VDB, VSDB i SMA). Szczególne znaczenie nadał odwiedzinom w domach formacyjnych i w oddalonych od centrów misjom.

W ten sposób ks. Radca w dniach od 16 do 23 sierpnia, przebywał w Inspektorii Kolkata. Odwiedził tam Dom Generalny Sióstr SMI w Krishnagar oraz grób świętego salezjanina, Ojca Convertini. Potem przeniósł się do Inspektorii Mumbai (24–31.08), odwiedzając między innymi obszar Gujarat i odległy Maharashtra. W dniach od 1 do 8 września przebywał w Inspektorii Bangalore, szczególną uwagę przykładając do odwiedzin w domach w północnych częściach stanów Karnataka i Kerala. W czterech różnych obszarach przeprowadził ponadto konsultację w związku z wyborem nowego Inspektora. W okresie od 9 do

18 września odwiedził Inspektorię Hyderabad. W ostatnich czterech dniach wizyty (15–18), razem z ks. Francesco Ceredą, Radcą ds. formacji, uczestniczył w spotkaniu regionalnej komisji ds. formacji.

Udając się do Inspektorii New Delhi (19–29.09) ks. Radca przeprowadził konsultację na nowego Inspektora w Stanach Punjab, New Delhi, Jharkhand i Chattisgarh. Następnie, przez pierwsze siedem dni października przebywał w Inspektorii Konkan-Panaji, gdzie mógł odwiedzić wszystkie domy i uczestniczyć w spotkaniu psychologów salezjańskich z Indii. Stamtąd przeniósł się do Inspektorii Guwahati (08.10), odwiedzając domy w Stanach Assam, Meghalaya i Tripura. Spotkał się także z Przełożonymi Generalnymi Siostr MSMHC w Guwahati i VSDB w Shillong. W ostatnich dwóch dniach towarzyszył mu ks. Vaclav Klement, Radca ds. Misji. Kolejny tydzień poświęcił Inspektorii Dimapur, rozpoczynając od Imphal (Manipur), gdzie obaj Rady uczestniczyli w jubileuszu 75 lat życia zakonnego ks. Johna Meda, misjonarza i rodaka ks. Klementa. Ks. Radca odwiedził w tym czasie Manipur, Nagaland, Upper Assam i Arunachal Pradesh. W dniu 31 października obaj Rady przybyli do Chennai, odwiedzając niektóre domy. Potem, tj. w dniu 4 listopada przybyli do Bangalore. Podczas, gdy ks. Klement 5 listopada udał się do Wietnamu, ks. Radca kontynuował odwiedziny w Inspektorii Tiruchy. W dniach od 14 do 18 listopada wziął udział w Chennai w spotkaniu zespołów duszpasterstwa młodzieży z całego Regionu, którego animatorem był ks. Fabio Attard i jego współpracownicy z Dykasterium. W dniu 21 listopada powrócił do Rzymu razem z ks. Fabio Attardem, ks. Dominikiem Sequierą i ks. Antonim Balcerzakiem. Od 27 do 30 listopada uczestniczył w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”.

Radca Regionu Europa Północna

Po zakończeniu czerwcowej plenarnej sesji Rady Generalnej, Radca Regionu Europa Północna, ks. Štefan Turanský, odleciał do Monachium (Niemcy), gdzie przez dwa miesiące poświęcił się nauce języka niemieckiego. W tym czasie spotkał się z Radą Inspektorialną tamtejszej Inspektorii, oraz odwiedził między innymi wspólnoty w Benedikbeuern, Kostanz, Buxheim, Enseldorf, Helenenberg i Jünkherath.

Kolejne miesiące poświęcone były na wizyty w Inspektoriatrach Regionu, spotkania z Radami Inspektoriatnymi i odwiedziny we wspólnotach. W formie schematycznej zrealizowany program wizyt przedstawia się następująco.

Wrzesień:

- 9–13: wizyta w Inspektorii Wielka Brytania (spotkanie z Radą Inspektoriatną oraz odwiedziny we wspólnotach w Bolton, Bootle, Farnborough i Londynie);
- 14–18: wizyta w Inspektorii Słoweńskiej (spotkanie z Radą Inspektoriatną oraz odwiedziny we wspólnotach w Lubljanie, Mariborze, Veržej, Želimje i Trstenik);
- 19–22: wizyta w Inspektorii Węgierskiej;
- 23–27: wizyta w Inspektorii Belgia Północna i w Delegaturze Holenderskiej (spotkanie z Radą Inspektoriatną i radą Delegatury Holenderskiej, wizyty animacyjne we wspólnotach Groot-Bijgaarden, Woluwe, Oud-Heverlee i Rijswijk (Holandia)).

Październik:

- 3–6: doroczne spotkanie Konsulty CIMEC (Zagrzeb, Chorwacja), z udziałem Inspektorów i Wikariuszy. Tematem spotkania była prezentacja Programacji Przełożonego Generalnego i jego Rady na sześćdziesiątce 2008–2014;
- 7–10: wizyta w Inspektorii Austriackiej (Wiedeń, Amstetten, Linz);
- 11–16: wizyta w Inspektorii Słowackiej (spotkanie z Radą Inspektoriatną);
- 17–20: doroczne spotkanie Inspektorów Obszaru Atlantycko-niemieckiego w Berlinie-Marzahn (Niemcy);
- 21–23: wizyta w Inspektorii Irlandzkiej (Dublin, Celbridge);
- 24–27: wizyta w Okręgu Wschodnim (Moskwa, Sankt Petersburg, Gatchina);
- 29–31: wizyta w Delegaturze Ukraińskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Listopad:

- 2–7: wizyta w Inspektorii Krakowskiej (Kielce, Oświęcim, Skawa, Szczyrk);

- 8: objęcie urzędu przez nowego Inspektora Inspektorii Węgierskiej, ks. Alberta Van Hecke (Budapest);
- 9–15: wizyta w Inspektorii Warszawskiej (Czerwińsk, Płock, Lutomiersk, Łódź, Sokołów, Suwałki, Olsztyn, Ostróda);
- 16–20: wizyta w Inspektorii Pilskiej (Swobnica, Szczecin, Łąd, Poznań Winogrody);
- 21–26: wizyta w Inspektorii Wrocławskiej (Twardogóra, Lubin, Częstochowa, Tarnowskie Góry). W dniach 22–23 listopada ks. Radca spotkał się z Inspektorami KSIP.

W dniu 27 listopada ks. Štefan Turanský powrócił do Rzymu, gdzie uczestniczył w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”.

Radca Regionu Europa Zachodnia

Po zakończeniu czerwcowej plenarnej sesji Rady Generalnej, Radca Regionu Europa Zachodnia, ks. José Miguel Núñez, odlatuje do Barcelony, aby w dniach 27–28 czerwca przedstawić nowego Inspektora, ks. Ángel Asurmendi. W dniu 29 czerwca, z tej samej racji przebywa w Sewilli, przedstawiając w Bazylice sanktuarium Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych nowego Inspektora, ks. Francisco Ruiza.

W dniu 1 lipca ks. José Miguel Núñez udaje się do Lizbony z wizytą animacyjną w tamtejszej Inspektorii oraz uczęszczając jednocześnie przez cały miesiąc lipiec na kurs języka portugalskiego. W dniu 12 lipca odlatuje do Madrytu, aby przedstawić nowego Inspektora Inspektorii p.w. św. Jana Bosko, ks. Luisa Onrubię. W dniu 19 lipca przewodniczy pierwszemu zebraniu „grupy refleksyjnej” Regionu, w którym wzięli udział współbracia z Hiszpanii, Portugalii i Francji. W dniach 26–27 lipca towarzyszy, wraz z ks. Juanem Manuelem Ruano, nowicjuszom hiszpańskim w czasie ich wizyty w Rzymie i Genzano.

W pierwszych dniach sierpnia ks. Radca udaje się na krótki odpoczynek do rodziny. Potem, w dniach 14–16 sierpnia przebywa w Granadzie, przyjmując pierwsze śluby hiszpańskich nowicjuszy. W dniu 16 sierpnia uczestniczy w Kuratorium nowicjatu. Następnie w dniach od 25 do 27 sierpnia przeprowadza wizytę animacyjną w Inspektorii Leon, uczestnicząc w posiedzeniu Rady Inspektorialnej oraz w dniach

programacji w Leon i w Cambados (Pontevedra). W dniach 28–29 sierpnia odwiedza Inspektorię Bilbao, uczestnicząc w Somalo (Logroño) w dniu programacji i zebraniu współbraci.

W miesiącu wrześniu, w dniach od 1 do 3 ks. Radca, razem z ks. Francesco Ceredą i ks. Chrysem Saldanią, uczestniczy w Madrycie-El Plantío, w spotkaniu regionalnej komisji ds. formacji. W dniu 4 września odlatuje do Francji z wizytą w tamtejszej Inspektorii i na dalszą naukę języka francuskiego. Odwiedza wiele domów, uczestniczy w zebraniu dyrektorów Belgii Południowej, a w dniach 29–30 września w zebraniu Rady Inspektorialnej. W dniach 1–2 października odwiedza wspólnotę formacyjną w Lyonie – św. Jan Bosko.

W dniach 3–4 października przebywa w Santiago de Compostela, uczestnicząc w europejskim spotkaniu MGS, na którym obecni są młodzi z wielu krajów Europy. Oprócz wielu spotkań z młodzieżą przewodniczy także Eucharystii w Katedrze w Santiago. Dzień później (5.10) udaje się do Sewilli, skąd razem z ks. Vaclavem Klementem podróżują do Tanger w Maroku, aby zapoznać się z funkcjonowaniem projektu ASSABIL, prowadzonym przez OPR „Solidaridad Don Bosco” (Inspektorii Sewilla) na rzecz zagrożonej młodzieży marokańskiej. Obaj spotykają się z ks. Bp. Santiago Agrelo oraz odwiedzają salezjańską placówkę w Kenitrze.

W dniach 20–22 października ks. José Miguel uczestniczy w spotkaniu z Ojcami Pijarami we Florencji, które poświęcone jest tematowi: Projekt Europy a nowe usytuowanie zgromadzeń zakonnych na kontynencie. W dniu 28 października reprezentuje Przełożonego Generalnego w ogłoszeniu bazyliką mniejszą kościoła p.w. Maryi Wspomożycielki Wiernych w Sewilli. Uroczystej koccelebrze przewodniczy Kard. M. Carlos Amigo Vellejo.

W dniu 31 października odlatuje do Lizbony na drugie spotkanie z „grupą refleksyjną” Regionu. W ciągu kolejnych dwóch tygodni, razem z Inspektorem Inspektorii Portugalskiej, odwiedza placówki na północy kraju.

W dniach 8–9 listopada towarzyszy Księdzu Generałowi w jego wizycie w Santander, z okazji setnej rocznicy salezjańskiej obecności i przyznaniu złotego medalu miastu Zgromadzeniu Salezjańskiemu.

W okresie od 16 do 22 listopada głosi w Sanlúcar la Mayor rekolekcje dla dyrektorów i Rady Inspektorialnej Inspektorii Sewilla, skupione na przesłaniu KG26. W dniach 24–26 listopada przewodniczy w Madrycie Konferencji Iberyjskiej. W dniu 27 powraca do Rzymu, aby uczestniczyć w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała, a następnie w zimowej sesji Rady Generalnej.

Radca Regionu Włochy i Bliski Wschód

Po zakończeniu letniej plenarnej sesji Rady Generalnej, w lipcu Radca Regionu Włochy i Bliski Wschód, ks. Pier Fausto Frisoli, zapoczątkował serię spotkań na szczeblu krajowym i inspektorialnym w celu przekazania przesłania KG26. W dniach od 4 do 6 lipca zwołał w Rzymie spotkanie krajowych służb duszpasterstwa młodzieży. Potem, w dniach 6 i 7 lipca spotkał się z Radą Inspektorialną Inspektorii Sycylijskiej. Nieco później, w dniach od 11 do 15 lipca przewodniczył w Santeramo in Colle Konferencji Inspektorów Włoch (CISI). W dniach 16–17 lipca uczestniczył w posiedzeniu Rady Inspektorialnej Inspektorii Południowej. W dniach 19 i 20 lipca przewodniczył w Gela obchodom Światowych Dni Młodzieży dla młodych z Sycylii, a w Colle Don Bosco dla młodzieży z Inspektorii Piemont i Valle d’Aosta, Liguryjsko-Toskańskiej i Lombardzko-Emiljańskiej. W okresie od 28 do 31 lipca przewodniczył drugiemu etapowi kursu dla nowych dyrektorów z Regionu.

W sierpniu, po wizycie u rodziców, uczestniczył w Collevaleza w kursie formacji kapłanów i koadiutorów kwinkwenistów, a nieco później w kursie współbraci przygotowujących się do profesji wieczystej w Colle Don Bosco i Messynie. Następnie spotkał się w Pacognano (29.08) z dyrektorami Inspektorii Południowej. W dniu 30 sierpnia przewodniczył w Turynie Eucharystii wprowadzenia na urząd nowego Przełożonego Okręgu Piemont i Valle d’Aosta, ks. Stefano Martoglio.

W dniu 1 września, razem z Księdzem Generałem, uczestniczył w oficjalnym rozpoczęciu istnienia nowego Okręgu Włochy Środkowe p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa (ICC), oraz wprowadzeniu na urząd nowego Przełożonego, ks. Alberta Lorenzelli, i jego Rady. W dniu 3 września w Zafferana Etnea przewodniczył Mszy św. wpro-

wadzenia na urząd nowego Inspektora Inspektorii Sycylijskiej, ks. Gianni Mazzali. W dniu 14 wrześniaw Colle Don Bosco przyjął śluby wieczyste grupy współbraci. W dniach od 15 do 17 września zwołał w Genzano zebranie inspektorialnych delegatów duszpasterstwa młodzieży oraz odpowiedzialnych za posługi na szczeblu krajowym, dając tym samym początek nowemu Salezjańskiemu Ośrodkowi Duszpasterstwa Młodzieży (CSPG). W dniach 18 i 19 września, na zaproszenie CNOS/Fap, uczestniczył w międzynarodowych targach we Frankfurcie, podczas których wygłosił konferencję pod tytułem: „Ksiądz Bosco a kształcenie zawodowe”.

Od 1 października do 26 listopada ks. Radca przeprowadził pierwszą część *Wizytacji Nadzwyczajnej w Inspektorii Południowej p.w. bł. Michała Rua*, odwiedzając kolejno wspólnoty w Santeramo in Colle, Taranto, Soverato, Vibo Valentia, Szkodra i Tirana w Albanii, Molfetta, Cerignola, Portici i Pacognano. Wizytacja przerwana została z racji pogrzebu dyrektora wspólnoty w Lecce, ks. Franco Sacco. Innym powodem było uczestnictwo w ostatniej fazie kursu formacji dla dyrektorów Regionu. Również w tym samym czasie przewodniczył drugiemu spotkaniu CSPG. Potem zwizytował wspólnotę w Prisztinie (Kosowo).

W dniu 26 listopada powrócił do Rzymu, aby wziąć udział w spotkaniu Inspektorów Europy, zwołanym przez Księdza Generała w związku z „Projektem Europa”, zapoczątkowanym przez KG26.

5. DOKUMENTY I WIADOMOŚCI

5.1 List Przełożonego Generalnego do współbraci Salezjanów z okazji obchodów 150. rocznicy założenia Zgromadzenia Salezjańskiego w roku 2009.

Przedstawiamy list napisany przez Przełożonego Generalnego do współbraci Salezjanów w związku z obchodami 150 rocznicy założenia przez Księdza Bosko Zgromadzenia Salezjańskiego („Towarzystwa św. Franciszka Salezego”).

Drodzy Współbracia!

Tuż po zakończeniu Kapituły Generalnej 26, która była dla nas prawdziwą Pięćdziesiątnicą, stajemy wobec przeżywania kolejnego wydarzenia łaski: 150 rocznicy założenia Zgromadzenia Salezjańskiego przez ks. Bosko.

Dnia 18 grudnia 1859 r., wieczorem, w Oratorium św. Franciszka, w pokoju ks. Bosko zgromadzili się niektórzy w celu „krzewienia i zachowania ducha prawdziwej miłości, wymaganego w dziele Oratoriów, dla młodzieży opuszczonej i zagrożonej”. W ten sposób napisał ks. Alasonatti w protokole z tego spotkania. I dalej czytamy w tymże protokole: „Spodobało się poza tym Zebranych, aby utworzyć Towarzystwo lub Zgromadzenie, które, mając na celu wzajemne pomaganie sobie we własnym uświęceniu, będzie szerzyć chwałę Boga i dbać o zbawienie dusz, zwłaszcza najbardziej potrzebujących wykształcenia i wychowania”.

Tak więc rok 1859 jest rokiem narodzin naszego Zgromadzenia. Dlatego też pragnę zaproponować wszystkim Współbraciom, by przeżyć rok 2009, jako rok łaski, pamiętając skąd się wywodzimy, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy. Tą celebracją naszej charyzmatycznej toż-

samości rozpoczyna się także peregrynacja urny ks. Bosko w wszystkich Regionach naszego Zgromadzenia i otwiera się w ten sposób droga przygotowania do dwusetnej rocznicy jego urodzin w 2015 r.

To wydarzenie będzie przeżywane przez nas wszystkich jako droga duchowa i duszpasterska, która rozpocznie się uroczystością ks. Bosko, w dniu 31 stycznia 2009 r., i będzie mieć swoje szczytowe momenty: 24 czerwca – dzień jego imienin, 16 sierpnia – dzień jego urodzin, a zakończy się 18 grudnia odnowieniem ślubów przez wszystkich nas, salezjanów. Szczególna wdzięczność Maryi będzie wyrażona 25 maja, w uroczystość Wspomożycielki. W ten sposób jest nam dane, aby „zacząć na nowo od Ks. Bosko”, Założyciela naszego Zgromadzenia, Rodziny Salezjańskiej i rozległego Ruchu Salezjańskiego.

Chodzi tu o uświadomienie sobie naszej **tożsamości osób konsekrowanych**, które opowiedziały się za prymatem Boga, naśladowaniem Chrystusa posłusznego, ubogiego i czystego, w pełni otwartych na działanie Ducha Świętego, i właśnie dlatego, całkowicie oddanych młodzieży. Jest to tożsamość, którą należy przeżywać z radością i uwidaczniać w gorliwości ewangelizacyjnej, w miłości dla zbawiania dusz, w zapale duszpasterskim, czerpiąc inspirację z programu życia ks. Bosko: „da mihi animas, cetera tolle”. Tak więc nasza tożsamość musi się wyrażać w ogniu pasji apostołskiej.

W ciągu roku 2009 znajdziemy czas i sposoby, aby pogłębić, medytować i przemodlić **Konstytucje**. One wskazują nam życie wierności charyzmatowi ks. Bosko i naszemu powołaniu. Jeżeli w ciągu tego roku przemierzemy i odkryjemy na nowo szlaki uświęcenia, nakreślone przez naszą Regułę życia, odnowienie profesji w dniu 18 grudnia, będzie owocem drogi przemiany i punktem wyjścia dla odnowionego ofiarowania naszego życia Bogu i młodzieży. Należy tutaj szczególnie dowartościować przygotowanie i ceremonię złożenia ślubów wieczystych w tym roku. Oddamy się także studium dokumentu KG26, aby poznać jego treść i aby przyjąć jego ducha. Dokument kapitulny jest obliczem Zgromadzenia dzisiaj.

Zgromadzenie Salezjańskie, już od swoich początków, składało się z tych **młodych** z Oratorium, którzy pozwolili, aby zawładnęła nimi pasja apostołska Ks. Bosko i jego program życia. Rok 2009 żąda od

nas, byśmy opowiedzieli ludziom młodym, historię początków Zgromadzenia, której oni byli „współtwórcami” wraz z ks. Bosko, i byśmy coraz bardziej angażowali ich w zadania apostołskie, na rzecz zbawiania innych ludzi młodych. Zaangażowanie apostołskie młodzieży stanowi naturalny teren, na którym wzrasta konsekrowane powołanie salezjańskie. Wszyscy młodzi świata, wychodząc od zaangażowania apostołskiego, także dzisiaj, pozwalają się oczarować tym powołaniem. Miejmy odwagę zaproponować młodzieży salezjańskie powołanie konsekrowane! Życzę, aby to sześćdziesiąte, począwszy od tych obchodów 150 rocznicy naszego Towarzystwa, było naprawdę czasem wielkiej owocności powołaniowej.

Wiązanka na rok 2009 dodaje nam także bodźca do uznania naszego zadania w **Rodzinie Salezjańskiej**. Zrodzeni 150 lat temu jako Zgromadzenie, jesteśmy świadomi, że nasz Ojciec nie myślał tylko o nas, ale od zawsze chciał stworzyć „szeroki ruch osób, które, w różny sposób, działają na rzecz zbawiania młodzieży” (por. Konst. 5). W nim i w Rodzinie Salezjańskiej ponosimy szczególną odpowiedzialność. Jesteśmy wezwani, aby być ewangelizatorami młodzieży i animatorami charzmatycznej rodziny.

Od tej pory, w osobistych etapach formacyjnych i duchowych, wspólnotowych i inspektorialnych można uwzględnić te szczególne wskazania. W tym celu powołałem odpowiednią Komisję, którą kieruje Radca ds. Formacji, która przekaze wam w najbliższych miesiącach, pewne pomoce w tym względzie.

Duch Chrystusa niech nas ożywia na tej drodze, Maryja Wspomożycielka niech wspomaga swoją matczyną opieką, a Ks. Bosko niech będzie naszym wzorem i niech wstawia się za nami.

Pozdrawiam serdecznie w Panu

Rzym, 24 czerwca 2008 roku

Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela

Ks. Pascual Chávez Villanueva
Przełożony Generalny

5.2 Zmiana nr 105 w „Kryteria i normy rozeznania powołania”.

Przedstawiamy wiadomość Rady ds. Formacji, ks. Franciszka Ceredy, dotyczącą zmiany dokonanej w nr 105 w „Kryteria i normy rozeznania powołania”.

Przedstawiam wam decyzją Przełożonego Generalnego i Rady Generalnej o zmianie numeru 105 „Kryteriów i norm rozeznania powołania salezjańskiego”.

Ten numer „Kryteriów i norm”, mówi o elementach, które powinno zawierać jakiekolwiek podanie o dopuszczenie do: wstąpienia do nowicjatu, pierwszej profesji, ponowienia profesji czasowej, profesji wieczystej, posług i święceń. Wśród tych elementów wymienia się „odniesienie do przeprowadzonej z Dyrektorem rozmowy i jego zgodzie na przedłożenie”.

Jedna z inspektorialnych komisji ds. formacji, zauważywszy problematyczność zdania wtrąconego „i jego zgodzie na przedłożenie”, poprosiła o jego usunięcie.

Decyzja Przełożonego Generalnego i jego Rady. Celem uniknięcia zawężonych lub jurydycznie zobowiązujących interpretacji w odniesieniu do swobody przedstawienia podania o dopuszczenie, Przełożony Generalny i Rada Generalna przychyłili się do prośby o usunięcie z numeru 105 „Kryteriów i norm” wyrażenia „i jego zgodzie na przedłożenie”. Jednocześnie potwierdzają, że w tym samym numerze należy zachować wyrażenie „odniesienie do przeprowadzonej z Dyrektorem rozmowy”.

Motywacja. W procesie dopuszczania, to formowany, jako pierwszy, musi rozpoznać, czy czuje się odpowiednim do podjęcia powołania salezjańskiego. W rozeznaniu, otrzymuje pomoc dyrektora, spowiednika, a także kierownika duchowego, w przypadku, gdy nie jest to osoba odrębna od dyrektora. Towarzysząc mu, znajdują się w stosownej sytuacji do przedstawienia mu swojej pozytywnej lub negatywnej opinii. Potem zaś, jest sprawą jednostki, wzięcie z całą powagą pod uwagę tychże rad, przyjęcie własnej odpowiedzialności przed Bogiem oraz

zdecydowanie w sumieniu, co do przedłożenia podania. Nie potrzeba zatem pozwolenia dyrektora na przedłożenie podania.

W Księdzu Bosko

Ks. Francesco Cereda
Radca ds. Formacji

5.3 Wpisy i zmiany w liturgicznym kalendarzu własnym Salezjanów Księdza Bosko

W odpowiedzi na prośbę przedstawioną przez Prokuratora Generalnego, w imieniu Przełożonego Generalnego, Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, dekretami nr 633/08/L i 1210/08/L z dnia 27 października 2008 roku, postanowiła o następujących wpisach i zmianach w kalendarzu własnym Towarzystwa św. Franciszka Salezego:

1. Obchodach w dniu **26 sierpnia Błogosławionego Zefiryne Namunkury**, w stopniu *wspomnienia dowolnego (ad libitum)*.
2. Obchodach błogosławionych Męczenników hiszpańskich, Enrico Sáiz i towarzyszy, beatyfikowanych 28 października 2007 roku, w zatwierdzonym już dniu wspomnienia błogosławionych Józefa Calasanz i towarzyszy, tj. 22 września każdego roku. W związku z tym w naszym kalendarzu liturgicznym zapisze się na dzień **22 września Wspomnienie** błogosławionych **Józefa Calasanz, Enrico Sáiz, kapłanów, i Towarzyszy Męczenników**.
3. Obchody *Wspomnienia dowolnego św. Alojzego Orione* przeniesione zostają z aktualnej daty (12 marca) na **16 maja**, dnia, w którym obchodzone jest święto Małego Dzieła Bożej Opatrzności (Orioniści).

UWAGA. Należy zwrócić uwagę, że w *Parvum Calendarium SDB* na rok 2009 (wydrukowanym w lipcu 2008 r.) Wspomnienie błogosławionych Męczenników hiszpańskich umieszczone jest pod datą 6 listopada, jako że na początku Kongregacja Kultu Bożego zażądała umieszczenia tego wspomnienia pod datą ustaloną przez Konferencję Episkopatu Hiszpanii. Dopiero potem (w październiku) Kongregacja watykańska zdecydowała o zachowaniu zaproponowanej przez nas daty, tj. 22 września. Należy zatem o tym pamiętać przy obchodach w roku 2009.

5.4 Dekret o heroiczności cnót Siostry Marii Troncatti, CMW

Przedstawiamy nasze tłumaczenie Dekretu o heroiczności cnót Siostry Marii Troncatti, CMW, wydanego przez Kongregację do spraw kanonizacyjnych, w dniu 8 listopada 2008 r.

KONGREGACJA DO SPRAW KANONIZACYJNYCH

MÉNDEZ

BEATYFIKACJA I KANONIZACJA

SŁUGI BOŻEJ

MARII TRONCATTI

SIOSTRY ZAKONNEJ

Z INSTYTUTU CÓREK MARYI WSPOMOŻYCIELKI

(1883–1969)

DEKRET O HEROICZNOŚCI CNÓT

*„Nie ma nic piękniejszego, niż zostać osiągniętym, zaskoczonym przez Ewangelię, przez Chrystusa. Nie ma nic piękniejszego, niż poznać Go i dzielić się z innymi przyjaźnią z Nim” (Benedykt XVI, Adhortacja Apostolska *Sacramentum caritatis*, nr 84).*

Życie Sługi Bożej siostry Marii Troncatti naznaczone jest znamieniem misji, które było żarem ducha w pierwszym etapie jej życia (do około 40 roku życia), całkowitym oddaniem samej siebie, aż po śmierć w wieku osiemdziesięciu sześciu lat. Nigdy nie ustawało jej pragnienie niesienia w różnych sytuacjach Jezusa tym, których spotykała.

Sługa Boża Maria Troncatti urodziła się 16 lutego 1883 roku w Córteno Golgi, w małej miejscowości w prowincji Brescia. Sakrament Bierzmowania otrzymała jeszcze jako trzechletnie dziecko, a ledwie co skończywszy sześć lat, mogła przystąpić do stołu eucharystycznego dzięki swojej nauczycielce, która potrafiła dostrzec w niej otwartą i pełną życia mądrość oraz przedwcześnie dojrzałe chrześcijańskie sumienie.

Pierwsze spotkanie z Chlebem życia stanowiło mocne przeżycie w chrześcijańskim dojrzewaniu dziewczynki, której duch napełniony został niewymowną radością i jakby porwany przez naturalny odruch duchowy. I tak, od tamtej pory codziennie uczestniczyła we Mszy św. i z największą radością, trzy razy w tygodniu, przyjmowała świętą Eucharystię, tak, jak wówczas było to dopuszczalne.

Nie mając jeszcze szesnastu lat, z entuzjazmem przystąpiła do Stowarzyszenia Córek Maryi, które jej proboszcz, od niedawna założył. To właśnie w tamtym czasie stopniowo dojrzewało w sercu dziewczęcia powołanie, do oddania samej siebie poprzez całkowite poświęcenie się Bogu. Ponieważ zaś ojciec absolutnie nie zgadzał się z pragnieniem córki, zważywszy na to, że była nastolatką, dopiero po ukończeniu dwudziestu jeden lat pozwolił na jej przyjęcie, jako postulanki, w Instytucie Córek Maryi Wspomożycielki. Pożegnanie z rodziną, w dniu 15 października (1905) odbyło się w „pogrzebowym nastroju”, jak przypominają o tym krewni. Ojciec Marii zemdłał, jak tylko opuściła ona progi domu, nawet na chwilę nie obróciwszy się do tyłu.

Jednakowo „mozolnym” był dla siostry Marii pierwszy okres formacji. Jej dotychczas silne i nienaruszone zdrowie, zaczęło szwankować, już w okresie nowicjatu, co wzbudziło wątpliwości u Przełożonych w chwili podejmowania decyzji, odnośnie do przyszłości. Jednak nie tak miała się rzecz z nowicjuszka, która poznała wówczas, z wystarzającą pewnością, jaką miała być droga, na której pragnął ją Bóg.

I tak siostra Maria, choć „warunkowo”, została dopuszczona do profesji i w dniu 17 września 1908 roku złożyła pierwsze roczne śluby. Był to rok, który również umocnił jej zdrowie. Młoda siostra wielce miłowała poświęcone życie i z dnia na dzień postępowała w gorliwości oddania się. Tak pisze: „Powinniśmy pamiętać o Bogu, w każdej sprawie. Mamy Boga blisko siebie. Rozmawiamy więc z Nim na modlitwie i przez ścisłe posłuszeństwo”.

Tuż przed pierwszą wojną światową, siostra Maria wysłana została do Varazze, na specjalny kurs dla pielęgniarek i pracownic Czerwonego Krzyża, a później, aby z wielką pilnością nieść pomoc i pociechę rannym żołnierzom, przybywającym z frontu. Ich cierpienia tak bardzo odciskały się na jej sferze duchowej, że ożywiały w niej nowy ro-

dzaj macierzyństwa, zdolny poświęcać się dla ukojenia i uleczenia, odkupienia i zbawienia. Po wojnie posłana została do Nizzy, Casa Madre Instytutu, jako pielęgniarka i pomoc w oratorium. Zadanie to wypełniała z wielką chęcią, wychodząc naprzeciw wszystkim i dopilnowując także w nieprzewidzianych wypadkach.

W czterdziestym roku życia zrealizowało się pragnienie całego jej życia. Przełożona Generalna zdecydowała o wysłaniu jej, razem z dwiema innymi młodymi siostrami, do Ekwadoru. Udały się w podróż w dniu 9 listopada 1922 roku. Kolejnych czterdzieści sześć lat siostry Marii były naprawdę i w pełnym tego słowa znaczeniu latami „misyjnymi”, które zawsze miała w sercu i umyśle, także w krótkich okresach wakacji.

W wiosce o nazwie *Chunci* w andyjskich Kordylierach, wśród tamtejszych tubylców, siostra Maria spełniała funkcję lekarza lub „fizycznej matki”, zgodnie z językiem Indian, organizując ambulatorium oraz małą rozdzielnię lekarstw, pod nazwą *botiquín*. Zawsze gotowa pomóc wszystkim, okazywała się życzliwą i zatroskaną o ciała i dusze.

W roku 1925 siostra Maria, ze swoją małą grupą, wielkim skokiem dotarła w końcu do amazońskiej puszczy i po długiej przeprawie dotarła do stacji misyjnej w okolicach wioski *Méndez*. Tam na ubogie misjonarki, wycieńczone trudem drogi, oczekiwała grupa tubylców, uzbrojonych w strzały, dzidy i noże, która pozwalała im wkroczyć pod jednym warunkiem, to znaczy jeżeli zostanie uzdrowiona nastoletnia córka wodza, która kilka dni wcześniej przypadkowo została trafiona w starciu z nieprzyjaciółmi.

Przy niezwykle małej ilości środków i z minimalną ostrożnością, w czasie, gdy grupka misjonek zatopiona była w modlitwie, siostra Maria nacięła ranę dziewczynki, z której, jakby za dotknięciem niewidzialnej ręki, wydostała się kula. Z wielką radością tubylcy natychmiast zaczęli rozgłaszać w puszczy wiadomość, że przybyła biała kobieta, wielka *czarownica*, której należało pozwolić działać w puszczy. Po wielu innych perypetiach przybyły do świętego wzgórza nazywanego *Macas*, które było siedzibą Apostolskiego Wikariatu Méndez, wzniesioną wokół starego obrazu Niepokalanej, popularnie nazywanej *Purísima*, i której pochodzenie sięgało przynajmniej trzech wieków wstecz.

Działalność siostry Marii, z czasem rozszerzyła się z Macas za rzekę Upano, do miejsca, gdzie rozkwitła antyczna 'Sevilla de Oro'. Tam założyła misję Sevilla Don Bosco, a potem drugą w Sucúa, w „rozległej, lśniącej i oczarowującej swym pięknem dolinie”, pomiędzy rzeką Upano i Tutanangoza. Skończywszy siedemdziesiąt lat, w roku 1954 mogła z radością zobaczyć dokończony i mający solidne mury, założony przez nią szpital, dotychczas wsparty na kruchym drewnie, zadowolona, że może w nim przyjmować chorych i zapewnić im opiekę duszy i ciała. Powtarzające się epidemie ospy i odry, nie pozostawiały jej chwili spokoju. Umierały dzieci i młodzież, dostarczając nowych cierpień jej wrażliwej duszy.

Dla młodych dziewcząt, zamieszkujących w szpitalu, zorganizowała kursy pielęgniarskie. Dla tych dochodzących zaś, kursy szycia, higieny, pedologii i sztuki kulinarnej. W latach 1960–1962 rozpoczęła także kursy katechetyczne, przygotowujące do małżeństwa. Nieustannie leżała jej na sercu formacja i promocja kobiety, które według zwyczaju plemion tubylczych *shuar*, często uznawane były za służące mężczyznom, podporządkowane im jako wszechmocnym właścicielom i wykorzystywane do ciężkich prac, bez zwracania uwagi na warunki macierzyństwa i opiekę nad dziećmi.

Po osiągnięciu osiemdziesiątego roku życia i pozostawiwszy kierownictwo szpitala, siostra Maria, w inny sposób, nadal wypełniała swoją rolę czulej mamusi lub *abuelity* (babci), wysłuchując, doradzając oraz pomagając różnego pokroju i wieku osobom. W roku 1969, w czasie „Tygodnia rolniczego ruchu spółdzielczego”, zauważyła pierwsze oznaki gróźb ze strony osadników przeciwko misji i co bardziej zaangażowanym misjonarzom. Klimat zastraszania osiągnął swój szczyt 4 lipca, kiedy to pożerający i umyślny pożar, w jedną noc zniszczył lata trudu na misji w Sucúa. Ból przeszył siostrę Marię do głębi serca. Prosiła i błagała kierownictwo Federacji *Shuar*, by ostudzili porywcze nastroje niektórych z nich i samą siebie ofiarowała, jako ofiarę za pojednanie. Inne siostry słyszały, jak stwierdziła: „Te dwie grupy etniczne nigdy nie dojdą do pojednania, jeżeli nie będzie ofiary gotowej poświęcić się za nich”.

W dniu 5 sierpnia, w święto Matki Bożej z Marcas (*Purísima*), siostra Maria z prawdziwą radością ducha, uczestniczyła w święcie (*fiesta jurada*). Potem, rozmawiając z jedną ze współsióstr powierzyła jej swoją tajemnicę, która nie powinna była być ogłaszana, jak tylko po jej wypełnieniu: „Niepokalana rozmawiała ze mną, mówiąc, żebym się przygotowała. Szybko bowiem coś poważnego mi się przydarzy”.

W dniu 25 sierpnia, żegnając się ze wspólnotą przed podróżą do Quito, w celu odprawienia rekolekcji, zatrzymując swoje spojrzenie na wstrząśniętych siostrach, zapewniła je z niezwykłą perswazją: „Obiecuję wam, że bardzo szybko powróci pokój i spokój”.

Przybywszy na pas lotniska, mały samolot był już gotowy. Prędko pozdrowiła siostry, które jej towarzyszyły i wsiadła do samolotu. Był to start śmierci. Po krótkim czasie dał się słyszeć huk, po którym nastąpił głos syren z wieży kontrolnej, ogłaszający runięcie samolotu.

W ten sposób dopełniła się ofiara jej życia. Odtąd płacz wszystkich – osadników, tubylców, ludzi zamieszkujących region – złączył się w jednym wspólnym bólu, i w jednym wyrazie żalu: „Umarła święta... Nie ma już naszej *mamity!*”

Duchowość siostry Marii Troncatti może zdawać się prostą i dyskretną, ale jest ona głęboką i przeżyta z wielkością ducha, także w codziennych kolejach losu.

Z racji wzrastającej opinii świętości, jak to potwierdzają liczne listy postulATORSKIE, Wikariusz Apostolski Méndez, w porozumieniu z Konferencją Episkopatu Ekwadoru, w latach 1986–1987 przeprowadził Proces Diecezjalny, zgodnie z wytycznymi określonymi przez Stolicę Apostolską w Konstytucji *Divinus perfectionis Magister*, oraz z normami wydanymi w roku 1983. Autorytet i wartość jurydyczna Procesu Diecezjalnego, uznane zostały przez Kongregację do Spraw Kanonizacyjnych, dekretem z dnia 7 lipca 1989 roku, z klauzulą mówiącą o przeprowadzeniu procesu rogacyjnego w miejscach, w których żyła Sługa Boża, przed udaniem się na misje. Proces taki miał miejsce w Bresci, w roku 1989, a Kongregacja do Spraw Kanonizacyjnych uznała jego autorytet i wartość jurydyczną dekretem z dnia 25 maja 1990 roku.

Po przygotowaniu *Positio*, w roku 1997, zgodnie ze zwyczajem, w dniu 2 maja 2008 roku na osobnym Kongresie Konsultorów Teologów przedyskutowano, czy Sługa Boża praktykowała cnoty chrześcijańskie w sposób heroiczny, wydając na ten temat pozytywną opinię. Ojcowie Kardynałowie i Biskupi, na sesji zwyczajnej w dniu 7 października 2008 roku, po wysłuchaniu relacji J.E. ks. Bp. Gerolamo Grillo, emerytowanego biskupa Diecezji Civitavecchia-Tarquinia, Relatora Procesu, stwierdzili, że Sługa Boża praktykowała w stopniu heroicznym cnoty teologiczne, kardynalne i inne z tymi związane.

Po sporządzeniu przez niżej podpisanego Prefekta, dokładnej relacji ze wszystkiego, przedstawionej Ojcu Świętemu Benedyktowi XVI, Jego Świątobliwość przyjmując i zatwierdzając wnioski Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych, w dniu dzisiejszym stwierdził, że:

„cnoty teologiczne: Wiary, Nadziei i Miłości tak względem Boga jak i bliźniego, cnoty kardynalne: Roztropności, Sprawiedliwości i Umiarkowania i Męstwa oraz inne z nimi związane, były praktykowane w stopniu heroicznym przez Sługę Bożą Marię Troncatti, Zakonnice profeskę w Instytucie Córek Maryi Wspomożycielki, tak co do faktu i co do skutku, o którym tu mowa”.

Ponadto Ojciec Święty zarządził, aby niniejszy dekret został promulgowany, zgodnie z przyjętymi normami i włączony do akt Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych.

Wydane w Rzymie, w dniu 8 listopada, Roku Pańskiego 2008.

† ANGELO AMATO, SDB
Prefekt

† MICHELE DI RUBERTO
Sekretarz

5.5 Nowa Rada Generalna

Kapituła Generalna 26, podczas wyborów, które odbyły się w dniach od 25 do 28 marca 2008 roku, wybrała Przełożonego Generalnego (25 marca), jego Wikariusza (tego samego dnia) oraz innych członków Rady Generalnej (26–28 marca), na sześćdziesięciu 2008–2014.

Dla oficjalnej dokumentacji przedstawiamy poniżej skład Rady Generalnej:

Ks. Pascual CHÁVEZ VILLANUEVA
Przełożony Generalny

Ks. Adriano BREGOLIN
Wikariusz Przełożonego Generalnego

Ks. Francesco CEREDA
Radca do spraw Formacji

Ks. Fabio ATTARD
Radca do spraw Duszpasterstwa Młodzieży

Ks. Fiiberto GONZÁLEZ PLASENCIA
Radca do spraw Komunikacji Społecznej

Ks. Václav KLEMENT
Radca do spraw Misji

Pan Claudio MARANGIO
Ekonom Generalny

Ks. Guillermo BASAÑES
Radca Regionu Afryka i Madagaskar

Ks. Pier Fausto FRISOLI
Radca Regionu Włochy i Bliski Wschód

Ks. Maria Arokiam KANAGA
Radca Regionu Azja Południowa

Ks. José Miguel NÚÑEZ MORENO
Radca Regionu Europa Zachodnia

Ks. Esteban ORTIZ GONZÁLEZ
Radca Regionu Ameryka Środkowa i Północna

Ks. Štefan TURANSKÝ
Radca Regionu Europa Północna

Ks. Natale VITALI
Radca Regionu Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy

Ks. Andrew WONG
Radca Regionu Azja Wschodnia i Oceania

Ks. Marian STEMPEL został potwierdzony przez Przełożonego Generalnego na stanowisku *Sekretarza Rady*.

Poniżej przedstawiamy niektóre dane Radców, którzy po raz pierwszy wchodzi do Rady Generalnej.

— *Ks. ATTARD Fabio, Radca do spraw Duszpasterstwa Młodzieży*

Ks. Fabio Attard urodził się 23 marca 1959 roku w Gozo (Malta) i swoją pierwszą profesję zakonną złożył w dniu 8 września 1980 r., po rocznym nowicjacie w Dublinie (Irlandia). Profesję wieczystą złożył 11 sierpnia 1985 roku. Odbył studia teologiczne w Rzymie-UPS i otrzymał święcenia kapłańskie na Malcie, w dniu 4 lipca 1987 roku.

Po święceniach kontynuował studia na Alfonsianum w Rzymie, uzyskując licencjat z Teologii moralnej.

Po powrocie na Malte, przez trzy lata (1989–1991) pracował w Manouba (Tunezja). Następnie został przeniesiony do Sliemy-St. Alphon-sus (Malta), gdzie mianowano go dyrektorem, potem zaś był dyrektorem w Sliemie-St. Patrick (1994–1996). Później przeznaczono go do domu w Dingli. W międzyczasie kontynuował studia, uzyskując w roku 1999 doktorat (*Doctor Divinitatis*) na „Milltown Institute of Philosophy and Theology” w Dublinie (Irlandia). Do roku 2005 przebywał na UPS-ie, jako wykładowca. Następnie powrócił na Malte, otrzymując funkcję delegata do spraw formacji. Tu dał początek i kierował Diecezjalnym Instytutem do spraw formacji duszpasterskiej.

KG26 w dniu 27 marca 2008 roku, wybrała go Radcą Generalnym do spraw Duszpasterstwa Młodzieży.

— *Ks. GONZÁLEZ PLASENCIA Filiberto, Radca do spraw Komunikacji Społecznej*

Ks. Filiberto González Plasencia, urodził się 22 sierpnia 1954 roku w Milpillas-Tepatitlán, Meksyk. Swoją pierwszą profesję zakonną złożył w dniu 1 października 1974 roku w Guadalajara. Śluby wieczyste złożył 28 września 1980 roku, a święcenia kapłańskie otrzymał 11 grudnia 1982 roku w Studentacie teologicznym San Pedro w Tlaquepaque.

Po święceniach rozpoczął swoją posługę duszpasterską, jako socjusz w nowicjacie w Chula Vista (jednocześnie podejmując dalsze studia specjalistyczne z zakresu Pedagogii w Normal Superior). W roku 1987 przeniósł się do „Instituto Colón” w Zamora, gdzie przebywał

dwa lata. Potem przeniósł się do Rzymu na Papieski Uniwersytet Salezjański, gdzie uzyskał licencjat z Nauk o Komunikacji Społecznej. Po powrocie do Inspektorii, w roku 1992 przeznaczony został do postnowicjatu w México-Huipulco, jako wykładowca i ekonom wspólnoty. W roku 1993 włączony został do Rady Inspektorialnej i mianowany inspektorialnym delegatem ds. duszpasterstwa młodzieży, przenosząc się tym samym do inspektoratu w Guadalajara, gdzie przebywał aż do roku 2001, kiedy to powrócił do Chula Vista, jako dyrektor i magister nowicjatu. Potem w roku 2004 powrócił do México-Huipulco, jako dyrektor postnowicjatu. Należy ponadto zaznaczyć o uczestnictwie w krajowym zespole odpowiedzialnych za duszpasterstwo młodzieży Episkopatu Meksyku (CEMPAJ), w okresie od 1995 do 1998 oraz uczestnictwie w Kapitulie Generalnej 24, jako delegat Inspektorii. W roku 2006 Przełożony Generalny ze swoją Radę mianował go Inspektorem Inspektorii Guadalajara.

KG26 w dniu 27 marca 2008 roku, wybrała go Radcą Generalnym do spraw Komunikacji Społecznej.

— *Pan MARANGIO Claudio, Ekonom Generalny*

Pan Claudio Marangio urodził się 17 lutego 1965 roku w Busto Arsizio, w prowincji Varese (Włochy). Po ukończeniu szkoły średniej z dyplomem absolwenta technikum, w roku 1984 wstąpił do nowicjatu w Pinerolo. W dniu 8 września 1985 roku w Colle Don Bosco złożył swoją pierwszą profesję, jako salezjanin koadiutor. Następnie odbył postnowicjat w Rzymie-San Tarcisio, kontynuując studia z zakresu duchowości na UPS-ie oraz studia ekonomiczne, uzyskując w roku 1999 na Uniwersytecie „La Sapienza” w Rzymie doktorat z Ekonomii i Handlu.

W roku 1996 przeznaczony został do domu w Turynie-Leumann, gdzie przyjął zadanie dyrektora administracji Ellenici.

W roku 2002 mianowany został ekonomem inspektorialnym Okręgu Piemont i Valle d’Aosta (ICP).

Uczestnicząc w KG26, jako zaproszony, w dniu 26 marca 2008 roku, został przez nią wybrany Ekonomem Generalnym.

— *Ks. BASAÑES Guillermo, Radca Regionu Afryka i Madagaskar*

Urodzony 19 października 1965 roku w Washington (USA), ks. Guillermo Basañes swoje pierwsze śluby złożył w dniu 31 stycznia 1986 roku, w Inspektorii Buenos Aires, gdzie odbył pierwszą część cyklu formacyjnego. Po złożeniu profesji wieczystej (24.11.1991), w roku 1992 udał się do Afryki z przeznaczeniem do Angoli. Po odbyciu studiów teologicznych w Lubumbashi (R.D. Kongo), został wyświęcony na kapłana w dniu 12 sierpnia 1995 roku, w San Isidro-Santa Isabel (Argentyna).

Po święceniach kapłańskich powrócił do Angoli, do Luandy („Dom Bosco”-Palanca), pełniąc posługę kapłańską. Od 1998 do 2001 przebywał w Rzymie (UPS), gdzie uzyskał licencjat z Psychologii wychowawczej. Po powrocie do Angoli w roku 2001, mianowany został dyrektorem wspólnoty formacyjnej w Luandzie-„Dom Bosco”-Palanca. W roku 2003 mianowano go Wikariuszem Wizytatorii i delegatem do spraw formacji.

W dniu 15 października 2005 roku Przełożony Generalny ze swoją Radą mianował go Przełożonym Wizytatorii Angola.

KG26 w dniu 28 marca 2008 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Afryka i Madagaskar.

— *Ks. KANAGA Maria Arokiam, Radca Regionu Azja Południowa*

Ks. Maria Arokiam Kanaga urodził się 4 października 1956 roku w Varadarajanpet, Ariyalur (Tamil Nadu, Indie) i jest salezjaninem od 24 maja 1976 roku, dnia złożenia swojej pierwszej profesji w nowicjacie w Yercaud. Po złożeniu profesji wieczystej (24.05.1982), odbył studia teologiczne na UPS-ie w Rzymie, gdzie w dniu 25 maja 1986 roku otrzymał święcenia kapłańskie.

Po święceniach kontynuował studia na UPS-ie, uzyskując doktorat z Filozofii.

Po powrocie do swojej Inspektorii (INM) w Indiach, przeznaczony został jako wykładowca do studentatu filozoficznego w Yercaud (1988–1992). W kwietniu 1992 roku mianowany został dyrektorem wspólnoty w Tirupattur-Don Bosco, a potem w roku 2004 dyrektorem w Madras-Poonamallee-Seminary. W roku 1996 mianowano go Wikariuszem inspektorialnym Inspektorii Madras. Funkcję tę pełnił przez

okres sześćdziesięciu lat, tj. do roku 2002. Następnie przez rok (2002–2003) był dyrektorem w Yercaud, a od 2003 dyrektorem w Tirupattur-Sacred Heart College.

Wybrany delegatem Inspektorii INM na KG26, w dniu 28 marca 2008 roku ta ostatnia wybrała go Radcą Generalnym Regionu Azja Południowa.

— *Ks. NÚÑEZ MORENO José Miguel, Radca Regionu Europa Zachodnia*

Ks. José Miguel Núñez Moreno urodził się 7 maja 1963 roku w Arroyo de San Serván (Badajoz, Hiszpania). Na zakończenie okresu nowicjatu w Sanlúcar la Mayor (Sewilla) w dniu 16 sierpnia 1983 roku złożył pierwszą profesję zakonną. Po postnowicjacie i asystencji wysłany został na studia teologiczne do Rzymu (UPS). Profesję wieczystą złożył 15 sierpnia 1989 roku. Został wyświęcony na kapłana 21 czerwca 1992 roku w Sewilli. Następnie uzyskał na UPS-ie licencjat i doktorat z Teologii dogmatycznej (1993); licencjat z Filozofii na Uniwersytecie w Granadzie (1995) oraz habilitację z Filozofii na Uniwersytecie w Sewilli (2002).

Po święceniach, przez dwa lata pracował w domu w Sanlúcar la Mayor (1993–1994), po czym został przeniesiony jako dyrektor do wspólnoty teologicznej w Sewilli (1994–2000). W roku 2000 przeszedł jako dyrektor do wspólnoty Inspektoratu w Sewilli. Od roku 1994 był Radcą inspektorialnym, a w roku 2003 mianowany został Wikariuszem Inspektora i delegatem do spraw duszpasterstwa młodzieży.

W dniu 7 maja 2006 Ksiądz Generał mianował go Inspektorem Inspektorii p.w. Maryi Wspomożycielki Wiernych, z siedzibą w Sewilli (Inspektorii powstałej z połączenia dwóch Inspektorii, Kordoba i Sewilla).

KG26 w dniu 28 marca 2008 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Europa Zachodnia.

— *Ks. TURANSKÝ Štefan, Radca Regionu Europa Północna*

Ks. Štefan Turanský urodził się 11 września 1956 roku w Selenca (w byłej Jugosławii), jako syn słowackich emigrantów z Czechosłowacji.

Swoją pierwszą profesję zakonną złożył w Lanuvio (Inspektorata Rzym-ska), gdzie odbył roczny nowicjat. Również we Włoszech odbył studia postnowicjackie i teologiczne. Profesją wieczystą złożył 18 września 1983 roku. Świecenia kapłańskie otrzymał 27 lipca 1985 roku w swojej rodzinnej miejscowości Selenca.

Po święceniach kapłańskich, przez rok pozostał na UPS-ie, gdzie uzyskał licencjat z Teologii. Potem od 1986 do 1990 pracował we salezjańskiej wspólnoty Słowaków w Rzymie. Po powrocie do Słowacji był sekretarzem inspektorialnym (1990–1991), a od 1993 Radcą inspektorialnym. Przez jedenaście lat pracował w Žilinie-św. Tomasz, jako odpowiedzialny za studia w postnowicjacie, wikariusz, a potem dyrektor. W roku 1999 uzyskał doktorat z Teologii. Od roku 2002 do 2005 był dyrektorem w Bratysławie-Dubrawce.

W dniu 15 sierpnia 2005 Ksiądz Generał ze swoją Radą minował go Inspektorem Inspektorii Słowackiej.

KG26 w dniu 28 marca 2008 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Europa Północna.

— *Ks. VITALI Natale, Radca Regionu Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy*

Ks. Natale Vitali, urodzony w Montappone, w prowincji Ascoli Piceno (Włochy), 14 maja 1955 roku, swoją pierwszą profesję zakonną złożył 12 września 1972 roku. Po studiach filozoficznych, w okresie asystencji wyjechał do Chile, włączając się w życie tamtejszej Inspektorii. Swoje śluby wieczyste złożył 11.06.1978. Następnie odbył studia teologiczne w Studentacie w Santiago-La Florida, gdzie przyjął święcenia kapłańskie, w dniu 31 lipca 1982 roku, przez nałożenie rąk Kard. Raúl Silvy Henríqueza, SDB.

Po święceniach pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską, najpierw w Punta Arenas-Don Bosco (1983–1985), a potem w Concepción (1986). W roku 1986 minowano go dyrektorem w Talca-El Salvador, a w roku 1991 dyrektorem w Santiago-La Gratiud Nacional. Był radcą inspektorialnym od roku 1990. W roku 1993 mianowany został Wikariuszem Inspektora i dyrektorem Inspektoratu.

W roku 1994 Ksiądz Generalł ze swoją Radą mianował go Inspektorem, pełniąc te funkcję od 1 stycznia 1995 do sierpnia 2000. Po zakończeniu sześćdziesięciu lat, przeznaczony został do domu w Puerto Montt, pełniąc funkcję proboszcza i dyrektora. W lipcu 2007 roku Ksiądz Generalł ponownie powierzył mu kierowanie Inspektorią Chilijską.

KG26 w dniu 28 marca 2008 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy.

— *Ks. WONG Andrew, Radca Regionu Azja Wschodnia-Oceania*

Ks. Andrew Wong, urodzony 30 listopada 1952 roku w Manili (Filipiny), swoją pierwszą profesję zakonną złożył 1 maja 1972 roku w Canlubang, gdzie odbył nowicjat i studia postnowicjackie. Asystencję odbył w aspirantacie w San Fernando, po czym studiował teologię na Uniwersytecie św. Tomasza w Manili. Profesję wieczystą złożył 22 marca 1978 roku. Święcenia kapłańskie przyjął w dniu 7 grudnia 1979 roku w Manili.

Po święceniach bardzo szybko zaangażowany został na polu formacji. Po kilku latach spędzonych w Studentacie teologicznym w Parañaque, mianowano go magistrem nowicjatu w Canlubang, pełniąc tę funkcję, razem z posługą dyrektora, w Bacolod-Granada, na Filipinach Południowych, kiedy przeniesiono nowicjat do tamtejszej miejscowości (1991). W roku 1992 włączony został do Rady Inspektorialnej Inspektorii Filipiny Południowe.

W roku 1994 przełożeni przeznaczili go do Wizytatorii Indonezja-Timor Wschodni. Po roku, jako dyrektor wspólnoty formacyjnej w Dżakarcie, w roku 1995 mianowano go dyrektorem i magistrem nowicjatu w Fatumaca (Timor Wschodni), pełnił te funkcję do roku 1998, kiedy został mianowany Przełożonym Wizytatorii Indonezja-Timor Wschodni. Po zakończeniu sześćdziesięciu lat, w dniu 19 marca 2005 roku Przełożony Generalny ze swoją Radą mianował go Inspektorem Inspektorii Filipiny Północne.

KG26 w dniu 28 marca 2008 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Azja Wschodnia i Oceania.

5.6 Nowi Inspektorzy

Przedstawiamy w porządku alfabetycznym i z odniesieniem do miesiąca mianowania niektóre dane Inspektorów, mianowanych przez Przełożonego Generalnego ze swoją Radą, w grudniu 2007 i w okresie 2008 roku.

MIANOWANI W MIESIĄCU GRUDNIU 2007 ROKU

1. *FERNANDES Michael, Inspektor Inspektorii MUMBAI (Indie)*

Do kierowania Inspektorią Mumbai (Indie), p.w. św. Franciszka Ksawerego, mianowany został kapłan *Michael Fernandes*. Zastępuje on ks. Ivo Coelho.

Urodził się 2 października 1956 roku w Bandra-Bombay (Indie). Swoje pierwsze śluby zakonne złożył 24 maja 1975 roku w nowicjacie w Yercaud, a profesję wieczystą 24 maja 1982 r. Został wyświęcony na kapłana 21 grudnia 1985 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę w różnych domach Inspektorii: w Dakor (1986–1994), jako proboszcz, a potem dyrektor, oraz przez dwa lata w Kapadwanj. Od 1996 do 2001 przebywał w Rzymie, gdzie uzyskał doktorat z Prawa kanonicznego, na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza. Po powrocie do Indii, w latach 2002–2007 był dyrektorem w Pune-Koregaon Park. Od roku 2004 był Radcą Inspektorialnym.

2. *OSANGER Rudolf, Inspektor Inspektorii Austriackiej*

Ks. *Rudolf Osanger* zastępuje ks. Franza Wöbła, na stanowisku Inspektora Inspektorii p.w. Świętych Aniołów Stróżów, z siedzibą w Wiedniu (Austria).

Urodził się 8 czerwca 1950 roku w Scheibbs i złożył swoją pierwszą profesję w dniu 15 sierpnia 1967 roku, w nowicjacie w Oberthalheim. Profesję wieczystą złożył 15 sierpnia 1976 roku. Święcenia kapłańskie otrzymał 29 kwietnia 1978 roku.

Po święceniach przeznaczono go do domu w Klagenfurcie-St. Joseph, gdzie pracował aż do roku 1986. Od 1986 do 1994 pracował w Inspektoracie w Wiedniu. Po krótkim okresie spędzonym w Rzymie (UPS), w roku 1995 przełożeni ponownie wysłali go, jako proboszcza do Klagenfurtu-St. Joseph. W roku 1998 mianowano go również dyrektorem tamtejszej wspólnoty. Wreszcie w roku 2007 przeszedł jako dyrektor do Inspektoratu w Wiedniu. Obecnie obejmuje kierownictwo Inspektorii.

MIANOWANI W STYCZNIU 2008 ROKU

3. *ASURMENDI MARTÍNEZ Ángel, Inspektor Inspektorii Barcelońskiej (Hiszpania)*

Ks. *Ángel Asurmendi Martínez* jest nowym Przełożonym Inspektorii Barcelońskiej p.w. Matki Bożej Miłosierdzia. Zastępuje on ks. Joana Codina.

Urodzony 27 lutego 1952 roku w Mendavia (Navarra, Hiszpania), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 16 sierpnia 1971 roku, a profesję wieczystą 15 czerwca 1980. Święcenia kapłańskie otrzymał w Barcelonie, w dniu 29 maja 1983 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską w domach w Huesca (1983–1990), Barcelona-Rocafort (1990–1995) i Barcelon-Horta Col.legi (1995–1996). W roku 1995 uzyskał licencjat z Pedagogii. Następnie był dyrektorem w Barcelona-Sant Vicenç del Horts (1996–2000), a potem w Barcelona-Sarriá (2000–2006). W roku 2002 włączono go do Rady Inspektorialnej, a w 2006 został Wikariuszem inspektorialnym.

4. *ELLICHERAIL Thomas, Inspektor Inspektorii Kalkuckiej (Indie)*

Nowym Inspektorem Inspektorii Kalkuckiej p.w. św. Jana Bosko mianowany został ks. *Thomas Ellicherail*. Zastępuje on ks. Johna Bergera.

Urodzony 3 marca 1951 roku w Malikassery (Kerala, India), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 7 czerwca 1972 roku, a profesję wieczystą 2 czerwca 1978. Święcenia kapłańskie otrzymał w Rzymie, w dniu 2 czerwca 1985 roku, gdzie potem kontynuował studia na Papieskim Uniwersytecie św. Anzelma, uzyskując licencjat z Liturgiki.

Po powrocie do Indii przeznaczony został do Studentatu w Sonada, jako wykładowca i wikariusz, a potem dyrektor (1994–2000). Od 2002 do 2008 r. był dyrektorem wspólnoty w Kalyani-Vidyaniketan. Od roku 2003 był również Radcą inspektorialnym.

5. *FISTAROL Orestes Carlinhos, Inspektor Inspektorii PORTO ALEGRE (Brazylia)*

Do kierowania Inspektorią Porto Alegre (Brazylia) mianowany został ks. *Orestes Carlinhos Fistarol*, który zastępuje ks. José Valmor Cesar Teixeira.

Ks. Orestes Fistarol urodził się w Guaricanas (Brazylia), 12 kwietnia 1966 roku. Jest salezjaninem od dnia 8 stycznia 1984 roku. Profesję wieczystą złożył 11 stycznia 1990 roku, a święcenia kapłańskie otrzymał 13 grudnia 1992 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską w domach Rio Grande (1985–1986), Ponta Grossa (1986–1992), Curitiba-Istituto (1992–1993) i Ascurra (1993–1994). W latach 1995–96 przebywał w Rzymie, gdzie uzyskał licencjat z Filozofii. Po powrocie do Inspektorii był najpierw wikariuszem, a potem dyrektorem w Curitiba-Istituto. Od 2002 do 2008 roku był Wikariuszem Inspektorialnym i dyrektorem Inspektoratu w Porto Alegre.

6. *ONRUBIA MIGUEL Luis, Inspektor Inspektorii Madryckiej (Hiszpania)*

Ks. *Luis Onrubia Miguel* jest nowym Inspektorem Inspektorii Madryckiej p.w. św. Jana Bosko. Zastępuje on ks. Luisa Manuela Moral Lamela.

Urodzony 23 lutego 1957 roku w Boceguillas, Segovia (Hiszpania), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 16 sierpnia 1974 roku, a profesję wieczystą 13 maja 1982. Święcenia kapłańskie otrzymał 28 kwietnia 1984 roku.

Po święceniach, przez dwa lata przebywał w Rzymie (UPS), uzyskując licencjat z Filozofii. Potem jeszcze przez rok pozostał w Rzymie (1985). Od 1986 do 1991 roku był we wspólnocie w Salamance-Filosofado, a od 1991–1994, jako wikariusz we wspólnocie w Burgos-Postnowicjat. Potem od 1995 do 2001 był dyrektorem tej samej wspólnoty. Po roku pracy w Madryt-Puente de Vallecas, w roku 2003 mianowano go dyrektorem w Madryt-Carabanchel-Residencia. W roku 2002 włączono go do Rady Inspektorialnej. W okresie 2005–2008 był dyrektorem domu w Mohernando.

7. *SHINOHARA Lauro, Inspektor Inspektorii CAMPO GRANDE (Brazylia)*

Ks. *Lauro Shinohara* jest nowym Inspektorem Inspektorii p.w. św. Alfonsa Marii Luguoriego z siedzibą w Campo Grande (Brazylia). Zastępuje on ks. Afonso de Castro.

Urodził się 17 marca 1948 roku w Buriti, Alto Castillo, São Paulo (Brazylia). Swoją pierwszą profesję złożył 31 stycznia 1971 roku, a wieczystą 30 stycznia 1977. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 grudnia 1979 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską w różnych domach. Od 1985 do 1991 był dyrektorem w Coxidó da Ponte. W roku 1988 mianowano go Radcą inspektorialnym. W roku duszpasterskim 1991–92 przebywał w Rzymie (UPS), gdzie uzyskał licencjat z Nauk o Wychowaniu. Po powrocie do Brazylii był magistrem nowicjatu, a potem także dyrektorem w nowicjacie w Dourados-Indápolis, pełniąc tę funkcję do grudnia 1999 roku. Od roku 2000 do 2008 przebywał w Inspektoracie w Campo Grande, pełniąc posługę Wikariusza inspektorialnego, dyrektora wspólnoty oraz sekretarza inspektorialnego.

8. *Nilson FARIA DOS SANTOS, Inspektor Inspektorii BELO HORIZONTE (Brazylia)*

Na następcę ks. Ovidio Zancanella, do kierowania Inspektorią Belo Horizonte p.w. św. Jana Bosko (Brazylia) mianowano ks. *Nilsona Farię dos Santosa*.

Urodził się 27 listopada 1949 roku w Niterói, RJ (Brazylia). Swoją pierwszą profesję złożył 31 stycznia 1970 roku, a wieczystą 30 stycznia 1976. Święcenia kapłańskie otrzymał w Niterói, w dniu 17 grudnia 1977 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską w różnych domach, przyjmując odpowiedzialne zadania. Był kolejno dyrektorem w Silvânia (1978–1981), Belo Horizonte-Domingos Savio (1989–1990), Belo Horizonte-Colégio (1991–1992), Recife-Bongi Postnowicjat (1992–1995) i Belo Horizonte-Teologia (1998–2002). Od 2003 do 2005 przebywał w Rzymie (UPS) w celu dokończenia swoich studiów (licencjat z Teologii i Pisma Świętego). W roku 2006 mianowano go Wikariuszem inspektorialnym, i pełnił tę funkcję do wyboru na Inspektora.

MIANOWANI W KWIETNIU 2008 ROKU

9. *NAM Sang Hun Stephanus, Inspektor Inspektorii Koreańskiej*

Ks. *Nam Sang Hun Stephanus* jest nowym Inspektorem Inspektorii Koreańskiej p.w. św. Męczenników Koreańskich. Zastępuje on ks. Paula Hwanga.

Urodzony 21 kwietnia 1959 roku w Seulu (Korea Południowa), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 24 stycznia 1987 roku, a profesję wieczystą 18 stycznia 1992. Studiował teologię w Benediktbeuern (Niemcy), po czym otrzymał święcenia kapłańskie w Seulu, w dniu 29 czerwca 1995 roku.

Po święceniach kontynuował studia w Niemczech (1995–2000), przebywając w salezjańskim domu w Monachium-St. Wolfgang i uczęszczając na Uniwersytet Monachijski, gdzie uzyskał licencjat i doktorat z Filozofii. Po powrocie do Korei przeznaczono go do domu w Kwangju-Shin An Dong, najpierw jako wikariusza, a potem jako dyrektora (2004–2008). W roku 2001 włączony został do Rady inspekcyjnej. Później mianowano go także delegatem do spraw formacji oraz wychowania i kultury.

10. *SPREAFICO Maurizio, Inspektor Inspektorii Bliskowschodniej*

Do kierowania Inspektorią Bliskowschodnią p.w. Jezusa Młodzieńca mianowany został ks. *Maurizio Spreafico*, który zastępuje ks. Gianmaria Gianazza.

Urodzony w Monza (Włochy) 24 października 1960 roku, ks. Maurizio Spreafico swoją pierwszą profesję złożył w Inspektorii Lombardzko-Emiljańskiej, w dniu 8 września 1980 roku. Profesję wieczystą złożył 21 września 1986 roku. Został wyświęcony na kapłana 2 lipca 1988 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską we wspólnocie Inspektoratu Mediolan-San Carlo (1991–1997). Potem od 1997 do 2003 pracował we wspólnocie Centrum Duszpasterstwa Młodzieży (CNOS) w Rzymie.

W roku 2003 przeniesiony został do Inspektorii Bliskowschodniej i przeznaczony najpierw do Kairu-Zeitun (Egipt, 2003–2005), a potem do Aleppo (Syria), jako wikariusz wspólnoty. Funkcję tę pełnił do czasu mianowania na Inspektora.

11. *STEFANI Luciano, Inspektor Inspektorii Wenezuelskiej*

Ks. *Luciano Stefani* zastępuje ks. Jonny Reyesa na stanowisku Inspektora Inspektorii Wenezuelskiej, p.w. św. Łukasza.

Urodzony 23 maja 1942 roku w Carrara San Giorgio (Padwa, Włochy), ks. Luciano Stefani jeszcze w młodym wieku wyjechał do Wenezueli, gdzie odbył nowicjat, składając swoje pierwsze śluby w dniu 26 sierpnia 1961 roku. Profesję wieczystą złożył 31 sierpnia 1967 roku. Został wyświęcony na kapłana 18 kwietnia 1971 roku.

Po święceniach kapłańskich pełnił swoją posługę wychowawczo-duszpasterską i odpowiedzialne zadania w różnych domach tamtejszej Inspektorii: Los Teques-Santa Maria (1971–1975); San Antonio de los Altos, jako magister nowicjatu i dyrektor (1976–1985); Caracas-Inspektorat (1985–1991); ponownie w a San Antonio de los Altos, jako magister nowicjatu i dyrektor (1991–1997); potem jako dyrektor w Barinas

(1997–2004) i dyrektor w Carrasquero-El Molinete (2004–2008). Od 1985 do 1991 był Radcą inspektorialnym.

MIANOWANI W OKRESIE LETNIEJ SESJI – CZERWIEC 2008 ROKU

12. *CRUZ Eligio, Inspektor Inspektorii FILIPINY PÓŁNOCNE*

Do kierowania Inspektorią Filipiny Północne, p.w. św. Jana Bosko, mianowany został ks. *Eligio Cruz*. Zastępuje on ks. Andrew Wonga, wybranego przez KG26 na Radcę Generalnego Regionu Azja Wschodnia i Oceania.

Ks. Eligio Cruz urodził się 23 września 1960 roku w Bacalod City (Filipiny). Swoją pierwszą profesję zakonną złożył 1 kwietnia 1980 roku, a wieczystą 24 stycznia 1987. Święcenia kapłańskie otrzymał 31 stycznia 1990 roku.

Po święceniach przeznaczony został do wspólnoty Studentatu w Parañaque, gdzie pracował do 1991 roku. Następnie przeszedł do Mandaluyong (1991–1997), a potem do Makati-Don Bosco (1997–1998). Był minowany dyrektorem wspólnoty w Quezon City (1999–2002), a po trzech latach dyrektorem w Mandaluyong, gdzie pozostał aż do czasu mianowania na Inspektora. Od roku 2005 był inspektorialnym delegatem do spraw komunikacji społecznej, a od 2007 członkiem Rady Inspektorialnej.

13. *D'SOUZA Joaquim, Przełożony Wizytatorii U.P.S.*

Ks. *Joaquim D'Souza* został minowany nowym Przełożonym Wizytatorii Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego, p.w. Maryi Stolicy Mądrości. Zastępuje on ks. Giuseppe Nicolussiego.

Urodzony 22 marca 1945 roku w Parel-Bombay (Maharashtra, Indie), ks. Joaquim D'Souza swoją pierwszą profesję złożył w dniu 24 maja 1963 roku, a profesję wieczystą 24 maja 1971 roku. Został wyświęcony na kapłana 20 grudnia 1975 roku.

Został minowany przez KG24, w dniu 2 kwietnia 1996 roku, Radcą Generalnym Regionu Azja, a w dniu 8 kwietnia 2002 roku potwierdzony na tym samym stanowisku przez KG25.

Inne dane jego curriculum vitae znajdują się w DRG 357, nr 5.3.

14. *ENGER Joseph, Inspektor Inspektorii FRANCJA-BELGIA POŁUDNIOWA*

Ks. *Joseph Enger*, dotychczasowy Inspektor Inspektorii Francuskiej, został powołany do kierowania nową Inspektorią Francja-Belgia Południowa, p.w. św. Franciszka Salezego.

Urodzony 26 listopada 1939 roku Batzendorf, Bas-Rhin (Francja), swoją pierwszą profesję zakonną złożył 4 września 1959 roku, a wieczystą 30 czerwca 1965. Został wyświęcony na kapłana 8 grudnia 1968 roku w Batzendorf.

W roku 2005 minowano go Inspektorem Inspektorii Francuskiej (powstałej z połączenia Inspektorii Liońskiej i Paryskiej). Obecnie Przełożony Generalny ze swoją Radą powierza mu zadanie Przełożonego nowej Inspektorii, ustanowionej przez połączenie Inspektorii Francuskiej i Belgii Południowej.

Inne dane jego curriculum vitae znajdują się w DRG 389, nr 5.6.

15. *FARFÁN PACHECO Marcelo, Inspektor Inspektorii Ekwadorskiej*

Ks. *Marcelo Farfán Pacheco* jest nowym Inspektorem Inspektorii Ekwadorskiej p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zastępuje on ks. *Francisco Sáncheza*.

Ks. Pacheco urodził się 2 grudnia 1963 roku w Cuenca (Azuay, Ekwador). Swoje pierwsze śluby zakonne złożył 31 stycznia 1983 roku, a wieczyste 29 stycznia 1989. Został wyświęcony na kapłana w Cuenca, dnia 27 czerwca 1992 roku.

Po święceniach przeznaczony został do wspólnoty w Zumbagua, gdzie pełnił posługę duszpasterską aż do roku 1996, kiedy to przeniesiono go jako dyrektora do postnowicjatu w Quito. Po zakończeniu tej posługi i roku przerwy, w roku 2006 ponownie mianowano go dyrektorem tego samego postnowicjatu, gdzie pozostał aż do mianowania na Inspektora.

16. *LORENZELLI Alberto, Przełożony Okręgu WŁOCHY ŚRODKOWE*

Ks. *Alberto Lorenzelli*, były Inspektor Inspektorii Liguryjsko-Toskańskiej, został mianowany przez Przełożonego Generalnego ze swoją Radą Przełożonym nowego Okręgu, o specjalnym statusie p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa, powstałego z połączenia Inspektorii Adriatyckiej, Liguryjsko-Toskańskiej, Rzymskiej i Wizytatorii Sardynia.

Urodzony 2 września 1953 roku w San Juan Matanza (Argentyna), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 24 września 1973 roku w Inspektorii Liguryjsko-Toskańskiej, a wieczyste 15 września 1977. Został wyświęcony na kapłana 24 stycznia 1981 roku. W roku 2002 minowano go Inspektorem Inspektorii Liguryjsko-Toskańskiej. Od roku 2005 jest Przewodniczącym Włoskiej Konferencji Przełożonych Wyższych.

Inne dane jego curriculum vitae znajdują się w DRG 379, nr 5.6.

17. *MANÍK Karol, Inspektor Inspektorii Słowackiej*

Do kierowania Inspektorią Słowacką p.w. Maryi Wspomożycielki Wiernych, mianowany został ks. *Karol Maník*, który zastępuje ks. Štefana Turanskiego, wybranego przez KG26 na Radcę Generalnego Regionu Europa Północna.

Ks. Karol Maník, urodził się 3 października 1967 roku w Prešovie. Swoje pierwsze śluby złożył 31 stycznia 1990 roku, a wieczyste 17 lutego 1995. Został wyświęcony na kapłana w dniu 12 sierpnia 1995 roku.

Po święceniach, przez rok, pracował w Bratysławie-Miletičova (1995–1996), a następnie w Bratysławie-Mamateyova, najpierw jako wikariusz, a potem dyrektor (1998–2004). W roku 2002 włączono go do Rady Inspektorialnej. W roku 2005 minowany został Wikariuszem inspektorialnym. Obecnie przejmuje kierownictwo Inspektorią.

18. *MARTOGLIO Stefano, Przełożony Okręgu PIEMONTE i VALLE D'AOSTA*

Ks. *Stefano Martoglio* jest nowym Przełożonym Okręgu Piemont i Valle d'Aosta o specjalnym statusie, p.w. Maryi Wspomożycielki Wiernych. Zastępuje on ks. Pietro Migliasso.

Urodzony 30 listopada 1965 roku w Turynie, swoje pierwsze śluby zakonne złożył 8 września 1985 roku, a wieczyste 27 września 1992. Święcenia kapłańskie otrzymał 11 czerwca 1994 roku w Turynie.

Po święceniach przez cztery lata pracował w nowicjacie w Pinerolo (1994–98). Potem przeniesiono go do Turynu-Valdocco, gdzie kolejno pracował we wspólnotach Valdocco-San Domenico Savio (1998–2003), Valdocco-Inspektorat (2003–2004), oraz od roku 2004 do momentu mianowania na Inspektora jako dyrektor w Valdocco-Oratorium św. Franciszka Salezego. Od roku 1999 do 2004 był Radcą inspektorialnym.

19. *MAZZALI Giovanni, Inspektor Inspektorii Sycylijskiej*

Na stanowisko Inspektora Inspektorii Sycylijskiej p.w. św. Pawła Przełożony Generalny ze swoją Radą mianował ks. *Giovanni Mazzali*, który zakończył swoją posługę Ekonomą Generalnego. Zastępuje on ks. Vita Luigiego Perrelli.

Ks. Giovanni Mazzali urodził się 1 lutego 1947 roku w Turynie. Swoją pierwszą profesję zakonną złożył 16 sierpnia 1964 roku, a wieczystą 15 sierpnia 1970. Święcenia kapłańskie otrzymał 7 grudnia 1974 roku.

KG24 w dniu 20 marca 1996 roku, mianowała go Ekonomem Generalnym, a KG25 w dniu 6 kwietnia 2002 roku potwierdziła na tym samym stanowisku.

Inne dane jego curriculum vitae znajdują się w DRG 357, nr 5.3.

20. *MURGUIA VILLALOBOS Salvador Cleofás, Inspektor Inspektorii GUADALAJARA (Meksyk)*

Do kierowania Inspektorią Guadalajara (Meksyk), p.w. Chrystusa Króla i Maryi Wspomożycielki Wiernych, mianowany został ks. *Salvador Cleofás Murguia Villalobos*, który zastępuje ks. Filiberto González Plasencia, wybranego przez KG26 na Radcę Generalnego do spraw Komunikacji Społecznej.

Urodzony 25 września 1953 roku w León (Gto.-Meksyk), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 1 października 1974 roku, a śluby wieczyste 28 września 1980. Święcenia kapłańskie otrzymał 11 grudnia 1982 roku.

Po święcenia pracował w Tlaquepaque-Centrum Duszpasterstwa, gdzie również był dyrektorem, a następnie także jako dyrektor w Guadalajara-Chapalita „ISOV”. Od roku 1991 do czerwca 1992 przebywał na studiach w Rzymie (UPS). Po powrocie do Inspektorii był dyrektorem w México-Huipulco (1992–1997). Następnie przez rok przebywał w centrum w Berkeley (USA). Potem był dyrektorem i magistrem nowicjatu w Chula Vista (1999–2001). W roku 2001 mianowano go Wikariuszem inspektorialnym. Funkcję tę pełnił do roku 2007, po czym mianowano go dyrektorem Studentatu teologicznego w Tlaquepaque. Obecnie podejmuje się kierowania Inspektorią.

21. *RODRÍGUEZ MARTÍN Filiberto, Przełożony Wizytatorii ANGOLA*

Ks. *Filiberto Rodríguez Martín*, po zakończeniu swojej posługi jako Radca Regionu Europa Zachodnia, został mianowany przez Księdza Generała ze swoją Radą nowym Przełożonym Wizytatorii Angola p.w. Mamá Muxima. Zastępuje on ks. Guillermo Basañesa, wybranego przez KG26 Radcą Generalnym Regionu Afryka i Madagaskar.

Ks. Filiberto Rodríguez urodził się 8 listopada 1942 roku w Valsalabroso (Salamanka, Hiszpania). Swoje pierwsze śluby zakonne złożył 16 sierpnia 1960 roku, a śluby wieczyste 17 lipca 1966. Został wyświęcony na kapłana w dniu 22 lutego 1970 roku w Salamance.

KG24 w dniu 2 kwietnia 1996 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Europa Zachodnia, a KG25 w dniu 8 kwietnia 2002 potwierdziła na tym stanowisku.

Inne dane jego curriculum vitae znajdują się w DRG 357, nr 5.3.

22. *RUIZ MILLÁN Francisco, Inspektor Inspektorii SEWILLA (Hiszpania)*

Ks. *Francisco Ruiz Millán* jest nowym Inspektorem Inspektorii p.w. Maryi Wspomożycielki Wiernych z siedzibą w Sewilli (Hiszpania). Zastępuje on ks. José Miguel Núñez Moreno, wybranego przez KG26 Radcą Generalnym Regionu Europa Zachodnia.

Urodzony 24 stycznia 1962 roku w Kordobie (Hiszpania), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 29 sierpnia 1982 roku w Inspektorii Kordoba (Hiszpania), a śluby wieczyste w dniu 15 sierpnia 1988 roku. Został wyświęcony na kapłana w dniu 15 czerwca 1991 roku.

Po święceniach przeznaczono go do domu w Kordobie-Cartuja, gdzie pracował przez dwa lata. W roku 1993 mianowano go dyrektorem w Kordobie-Aspirantat, a później dyrektorem w Kordobie-Colégio. W roku 1996 włączono go do Rady Inspektorialnej Inspektorii Kordoba. W roku 2006, przy połączeniu Inspektorii Kordoba i Sewilla, mianowano go Wikariuszem inspektorialnym. Funkcję tę pełnił aż do czasu mianowania na Inspektora.

23. *SANTIBÁÑEZ MARTÍNEZ Leonardo, Inspektor Inspektorii Chilijskiej*

Do kierowania Inspektorią Chilijską p.w. św. Gabriela Archaniola mianowano ks. *Leonardo Santibáñez Martíneza*, który zastępuje ks. Natale Vitali, wybranego przez KG26 Radcą Generalnym Regionu Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy.

Urodzony 22 maja 1944 roku w La Cisterna (Santiago, Chile), swoje pierwsze śluby zakonne złożył 31 stycznia 1962 roku, a śluby wieczyste 31 grudnia 1967 roku. Został wyświęcony na kapłana 6 listopada 1971 roku w Santiago.

Po święceniach dokończył swoje studia, uzyskując licencjat z Nauk o Wychowaniu. Był dyrektorem w Valparaíso (1981–1983), a potem przez krótki okres w Santiago-La Florida – Studentat filozoficzny. W listopadzie 1984 roku włączono go do Rady Inspektorialnej. Następnie był dyrektorem w: Santiago-Inspektorat (1984–1986), Santiago-La Gracitudo Nacional (1986–1992), Santiago-Patrocínio (1996–1998) i Santiago-La Florida-Teologato (2000–2006). Od 1996 do 2000 roku był Wicekanclerzem Uniwersytetu Blas Cañas w Santiago. W roku 2006 mianowano go Wikariuszem inspektorialnym. Funkcję tę pełnił do wyboru na Inspektora.

24. *STURLA Daniel, Inspektor Inspektorii Urugwajskiej*

Ks. *Daniel Sturla* zastępuje ks. Juana M. Algorta na stanowisku Inspektora Inspektorii Urugwajskiej p.w. św. Józefa.

Urodzony 4 lipca 1959 roku w Montevideo, swoje pierwsze śluby zakonne złożył 31 stycznia 1980 roku, a śluby wieczyste 31 stycznia 1986. Został wyświęcony na kapłana 21 listopada 1987 roku w Montevideo.

Po święceniach do roku 1992 pracował we wspólnocie teologicznej w Montevideo. Następnie przeniesiono go do nowicjatu, skąd w roku 1994 przeszedł jako dyrektor do wspólnoty w Montevideo-Aspirantat. W roku 1996 powrócił do nowicjatu w Montevideo, jako dyrektor i magister. W tym samym roku mianowano go również Radcą inspektorialnym. W latach 2002–2008 był dyrektorem w Montevideo-Juan XXIII.

25. *VAN HECKE Albert, Inspektor Inspektorii Węgierskiej*

Na stanowisko Inspektora Inspektorii Węgierskiej p.w. św. Króla Stefana, Ksiądz General ze swoją Radą mianował ks. *Alberta Van Hecke*, który zakończył swoją posługę Radcy Generalnego Regionu Europa Północna. Zastępuje on ks. Józefa Havasi.

Urodzony 1 września 1941 roku w Sleidinge (Oost-Vlaanderen, Belgia), swoją pierwszą profesję zakonną złożył 25 sierpnia 1962 roku, a profesję wieczystą 23 marca 1969 roku. Został wyświęcony na kapłana 12 września 1970 roku w Oud-Heverlee.

KG24 w dniu 2 kwietnia 1996 roku wybrała go Radcą Generalnym Regionu Europa Północna, a KG25 w dniu 8 kwietnia 2002 potwierdziła na tym stanowisku.

Inne dane jego curriculum vitae znajdują się w DRG 357, nr 5.3.

5.7 Nowi Biskupi Salezjańscy

1. *SCARAMUSSA Tarcisio, Biskup Pomocniczy São Paulo (Brazylia)*

W dniu 23 stycznia 2008 roku Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej opublikowało wiadomość o minowaniu przez Papieża Benedykta XVI, kapłana salezjanina, ks. *Tarcisio SCARAMUSSY Biskupem Pomocniczym Archidiecezji SÃO PAULO (Brazylia)*, wyznaczając mu jako siedzibę tytularną Segia (Hiszpania).

Tarcisio Scaramussa urodził się 19 września 1950 roku w Prosperidade, w Stanie Espírito Santo w Brazylii. Jako uczeń salezjańskiego kolegium w Jaciguá, rozwinął w sobie powołanie salezjańskie wstępując do nowicjatu w Jaboatão, gdzie w dniu 31 stycznia 1969 roku złożył swoje pierwsze śluby zakonne. Po ukończeniu studiów filozoficzno-pedagogicznych i odbyciu asystencji, uczęszczał na studia teologiczne w Belo Horizonte. Został wyświęcony na kapłana w swojej rodzinnej miejscowości Prosperidade, w dniu 11 grudnia 1977 roku. Następnie uzyskał licencjat z Teologii na Papieskim Uniwersytecie Katolickim w Minas Gerais, oraz licencjat z Pedagogii na Fakultecie Don Bosco w São João del Rey.

Po święceniach kapłańskich zaangażowany był w nauczanie i w animację wychowawczo-duszpasterską. Będąc koordynatorem Instytutu Pedagogii i Filozofii, w roku 1985 Przełożeni powierzyli mu kierowanie domem w Jaciguá (dziś Vargem Alta). W roku 1988 włączono go do Rady Inspektorialnej, a rok później przeniesiono go jako dyrektora do parafii „Cristo Luz dos Povos” w Belo Horizonte. W roku 1990 mianowano go Wikariuszem Inspektora. Funkcję tę pełnił do wyboru na Inspektora Inspektorii Belo Horizonte w dniu 8 grudnia 1996 roku.

W dniu 6 kwietnia 2002 roku Kapituła Generalna 25 wybrała go na Radcę Generalnego do spraw Komunikacji Społecznej. Stanowisko to zajmował do czasu nominacji na biskupa. Jego sakra biskupia miała miejsce w dniu 19 kwietnia 2008 roku w Vargem Alta przez nałożenie rąk Kard. Odilio Pedro Scherer, Arcybiskupa São Paulo. Na uroczystości obecny był Przełożony Generalny, jego Wikariusz oraz Radca Regionu Ameryka Łacińska-Półwysep Południowy.

2. *MENDES da Silva Joaquim Augusto, Biskup Pomocniczy Patriarchatu Lizbońskiego*

W dniu 31 stycznia 2008 roku Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej opublikowało wiadomość o minowaniu przez Papieża Benedykta XVI, kapłana salezjanina, ks. *Joaquim Augusto da Silva MENDES, Biskupem Pomocniczym Patriarchatu Lizbońskiego (Portugalia)*, wyznaczając mu jako siedzibę tytularną Caliabria (Portugalia).

Ks. Joaquim Augusto da Silva Mendes urodził się 14 marca 1948 roku w Castelões de Cepeda, w diecezji Porto. Swoje pierwsze śluby zakonne złożył 6 października 1975, a śluby wieczyste 15 kwietnia 1981 roku. Został wyświęcony na kapłana 24 lipca 1983 roku. Uzyskał licencjat z Teologii na Katolickim Uniwersytecie Portugalskim w Lizbo-

nie, a potem licencjat z Teologii Duchowości na Papieskim Uniwersytecie Salezjańskim w Rzymie (1984).

Pracował w posłannictwie wychowawczo-duszpasterskim we wspólnotach Mogofores (1984–1988) i Porto-Colégio Dom Bosco (1988–1990). W roku 1990 mianowano go dyrektorem prenowicjatu w Porto. W roku 1993 powraca, jako dyrektor do Colégio Dom Bosco w Porto. W roku 1996 włączono go do Rady Inspektorialnej.

W dniu 24 lipca 1999 roku Przełożony Generalny ze swoją Radą powierzył mu kierowanie Inspektorią Portugalską. Po zakończeniu sześćdziesiątego przeniesiono go jako dyrektora do wspólnoty w Manique, gdzie pracował do chwili mianowania na biskupa.

Sakrę biskupią otrzymał z rąk Kard. José da Cruz Policarpo, w dniu 30 marca 2008 roku w Lizbonie.

3. *MONTESDEOCA BECERRA Néstor, Wikariusz Apostolski MÉNDEZ (Ekwador)*

W dniu 15 kwietnia 2008 roku, Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej opublikowało wiadomość o minowaniu przez Papieża Benedykta XVI, kapłana salezjanina, ks. *Néstora MONTESDEOCA BECERRA, Biskupem Wikariatu Apostolskiego MÉNDEZ (Ekwador)*, wyznaczając mu jako siedzibę tytularną Celle w Mauretanii.

Néstor Montesdeoca Becerra urodził się 29 kwietnia 1957 roku w El Pan (Azuay, Ekwador). Swoją pierwszą profesję zakonną złożył 24 stycznia 1977 roku w nowicjacie w Rionegro. W latach 1977–1980 uczęszczał na studia filozoficzne w Wyższym Seminarium Salezjańskim, afiliowanym wówczas do Papieskiego Uniwersytetu Katolickiego w Ekwadorze (dziś Politechnika Salezjańska). Po asystencji studiował teologię w Rzymie (UPS), uzyskując licencjat. Potem, także na UPS-ie, podjął dalsze studia celem uzyskania doktoratu z Nauk Teologicznych i Pisma Świętego. Swoją profesję wieczystą złożył 24 maja 1982 roku, a święcenia kapłańskie otrzymał w dniu 30 sierpnia 1986 roku.

Po święceniach był kolejno: (1986–1988) profesorem i radcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Quito-El Girón; (1988–1992) radcą w Kolegium Salezjańskim im. Kard. Spellmana w Quito; (1992–1993) członkiem wspólnoty w Riobamba; (1993–1995) proboszczem misji w Limón (Méndez) oraz odpowiedzialnym za DM w liceum salezjańskim; (1995–2000) formatorem i wikariuszem w postnowicjacie w Quito,

wykładowcą na Politechnice Salezjańskiej; (2000–2003) członkiem wspólnoty salezjańskiej El Girón (Quito) oraz odpowiedzialnym za DM w Salezjańskim Kolegium im. Kard. Spellmana; (2003–2006) dyrektorem wspólnoty salezjańskiej w El Girón (Quito); a od roku 2006 dyrektorem wspólnoty salezjańskiej w Quito-La Tola, odpowiedzialnym za jednostki wychowawcze Kolrgium im. Kard. Spellmana i w Don Bosco de la Tola, a także odpowiedzialnym za program Chicos de la Calle (Quito).

Sakrę biskupią otrzymał z rąk Arcybiskupa Giacomo Guido Ottonello, w dniu 21 czerwca 2008 roku.

4. *VILAR Antônio Emidio, Biskup Diecezji SÃO LUIZ DE CÁCERES (Brazylia)*

W dniu 23 lipca 2008 roku Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej opublikowało wiadomość o minowaniu przez Papieża Benedykta XVI, kapłana salezjanina, ks. *Antônio Emidio VILAR* na Biskupa Diecezji *SÃO LUIZ DE CÁCERES (Brazylia)*.

Antônio Emidio Vilar urodził się 14 listopada 1957 roku w Guardinha (MG, Brazylia). Swoje pierwsze śluby zakonne złożył 31 stycznia 1976 roku w nowicjacie w Pindamonhangaba, a śluby wieczyste 23 sierpnia 1981 roku. Teologię studiował w Rzymie (UPS). W dniu 9 września 1986 roku został wyświęcony na kapłana.

Następnie dokończył swoje studia, uzyskując licencjat z Teologii Duchowości (UPS). Po powrocie do Brazylii, przez trzy lata (1987–1990) pracował w Salezjańskim Instytucie Filozoficznym w Lorena. W roku 1990 mianowany był dyrektorem wspólnoty w Pindamonhangaba. Stamtąd w roku 1992 przeniesiono go wspólnoty teologicznej w São Paulo-Lapa, gdzie był profesorem i wikariuszem, a w latach 1994–1998 dyrektorem wspólnoty. W roku 1999 przeszedł do nowicjatu w São Carlos, jako magister, a od roku 2001 do 2007 także jako dyrektor. W São Carlos, w tamtejszym Kościele lokalnym, był także obrońcą węzła małżeńskiego przy Sądzie Diecezjalnym. Od listopada 2007 roku do czasu mianowania na biskupa był dyrektorem i proboszczem w São Paulo-Bom Retiro.

Sakrę biskupią otrzymał w São Luiz de Cáceres z rąk Kard. Odilio Pedro Scherer, Arcybiskupa São Paulo.

5.8 Zmarli Współbracia (5 elenko 2007 i 1 elenko 2008)

„Wiara w Chrystusa Zmartwychwstałego podtrzymuje naszą nadzieję i zachowuje żywą więź ze współbraćmi, którzy spoczywają w pokoju Pańskim. Oni poświęcili swoje życie w Zgromadzeniu, a wielu cierpiało, aż do męczeństwa dla miłości Bożej... Pamięć o nich pobudza nas do ciągłego pełnienia z wiernością naszego posłannictwa” (*Konst. 94*).

Zmarli 2007 – 5 elenko

NOTA: *Przedstawiamy 5 elenko zmarłych w roku 2007, o których śmierci poinformowano po opublikowaniu DRG nr 400.*

Tyt. Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP
P ARTOLA HUÁRRIZ Galo	Albacete (Hiszpania)	26-12-2007	71 SVA
P BARALE Adriano	Cuenca (Ekwador)	12-12-2007	85 ECU
P BIGLIATI Francesco	Cumiana (Włochy)	18-12-2007	80 ICP
P BOLANOS MENÉNDEZ Alvaro	Guatemala (Gwatemala)	06-07-2007	71 CAM
P CARANZANO Battista	Vallecrosia (Włochy)	16-12-2007	82 ILT
P CUOMO Aldo	Turyń	27-12-2007	78 ICP
L HUENCHUPÁN Juan Carlos	Junín de los Andes (Argentyna)	13-12-2007	30 ABB
P KADAVUNKAL Mathew	Guwahati (Indie)	01-01-2007	75 ING
P KUBERA Andrzej	Ostrzeszów (Polska)	16-12-2007	78 PLO
L LAGER Maurice	Toulon (Francja)	13-12-2007	87 FRA
P LEVORATO Alfonso	Campo Grande (Brazylia)	14-05-2007	89 BCG
P MACHÁČ František	Trnava (Słowacja)	13-05-2007	79 SLK
L MASIERO Ottavio	Beppu (Japonia)	08-12-2007	96 GIA
P MONDINI Santino	Mumbai (Indie)	21-12-2007	94 INB
P NORIEGA Néstor Alfredo	Rosario (Argentyna)	31-12-2007	80 ARO
P PALAZZO Franco	Cochabamba (Boliwia)	28-12-2007	61 BOL
P PAULÍK Jozef	Bechov (Słowacja)	28-11-2007	88 SLK
P PIERI Giorgio	Perugia (Włochy)	27-12-2007	82 IAD
P SERRA GOUVEIA Sebastião	Porto (Portugalia)	21-07-2007	66 MOZ
P VEČEŘA Josef	Stará Boleslav (Czechy)	13-12-2007	78 CEP
P WOŹNIAK Mieczysław	Łódź (Polska)	13-12-2007	63 PLE

* * *

Zmarli 2008 – 1 elenko

Tyt. Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP
P ADAIKALASAMY Mariadurai	Chennai (Indie)	02-12-2008	83 INM
P ALBRECHT Fermín	Rosario (Argentyna)	24-11-2008	86 ARO
P ALMEIDA Dominic	Mumbai (Indie)	16-04-2008	65 INB
P ALTOÉ Geraldo	Niteroi, RJ (Brazylia)	01-05-2008	74 BBH

Tyt.	Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP
P	ALVES Daniel	Porto (Portugalia)	16-04-2008	58 POR
L	ANDRIOLO Luigi	Turyń	04-03-2008	68 ICP
P	ANTON François	Toulon (Francja)	23-01-2008	83 FRA
L	ARANDA SANZ Isidoro	Arévalo (Hiszpania)	22-05-2008	99 SMA
P	ARTIZZU Salvatorangelo	Antananarivo (Madagaskar)	25-11-2008	73 MDG
P	AVALLONE Paul	Cedar Grove, NY (USA)	31-07-2008	86 SUE
P	BARRUECO CONDE Domingo	Cuenca (Ekwador)	26-04-2008	83 ECU
P	BARUFFI Helvécio	Rzym	21-02-2008	63 RMG
	<i>Przez 6 lat był Inspektorem i przez 12 Radcą Generalnym</i>			
P	BATTISTI Giovanni	Wenecja-Mestre (Włochy)	08-04-2008	85 INE
P	BEAUVE Jean-Paul	Tainan (Taiwan)	24-02-2008	39 CIN
P	BECCARIA Mario	Bra (Włochy)	29-08-2008	68 ICP
P	BELLU Pasquale	Selargius (Włochy)	07-07-2008	80 ISA
L	BERNARDI Ernesto Egidio	Turyń	23-03-2008	84 ICP
P	BERSELLI Dario	Arese (Włochy)	05-08-2008	91 ILE
P	BESNATE Daniele	Arese (Włochy)	23-06-2008	100 ILE
P	BIASSONI Alfredo	Varazze (Włochy)	23-03-2008	89 ILT
L	BISSON Pasquale	Guayaquil (Ekwador)	06-04-2008	82 ECU
L	BOCIO MARTÍNEZ José María	Mérida (Hiszpania)	10-11-2008	87 SSE
P	BOEMAARS Jos	Nijmegen (Holandia)	27-09-2008	75 OLA
P	BOGO Eduardo	Bagé, RS (Brazylia)	18-05-2008	64 BPA
P	BONALUMI Ambrogio	Bolonia (Włochy)	22-11-2008	79 ILE
P	BORGES Albino Antonio	Essen (Niemcy)	29-03-2008	90 GER
P	BORZAGA Piergiorgio	Fernando de la Mora (Paragwaj)	10-12-2008	73 PAR
P	BRAMBILLA Antonio	Garbagnate Milanese (Włochy)	25-11-2008	82 ILE
P	BRAMBILLA Juan Ángel	Concepción del Uruguay (Argentyna)	26-11-2008	79 ARO
P	BRESCHI Severo	Livorno (Włochy)	01-07-2008	85 ILT
P	BRITO Henrique Ribeiro de	Araxá - MG (Brazylia)	24-06-2008	85 BBH
L	BRUNO Aldo	Udine (Włochy)	27-09-2008	73 INE
P	BRUNO Corrado	Turyń	09-05-2008	90 ICP
P	BUBULA Ignacy	Wrocław (Polska)	19-10-2008	77 PLO
P	BUENO FERREIRA Napoleón	Montevideo (Urugwaj)	16-09-2008	94 URU
P	BURLINA Mario	Vasto (Włochy)	31-01-2008	82 IAD
L	BUSSOLINO Celestino	Turyń	28-01-2008	86 ICP
P	CALOVI Ettore	Lisbona (Portugalia)	19-09-2008	89 POR
P	CALVO DÍEZ José María	Valladolid (Hiszpania)	15-06-2008	68 SLE
P	CANTONE Carlo	Turyń	13-12-2008	86 ICP
P	CAPELLO Angelo	Foglizzo (Włochy)	19-06-2008	82 ICP
P	CARNOTO Jesús	Junín de los Andes (Argentyna)	04-09-2008	93 ABB
P	CARRILLO LATERRADE Nelson B.	San Francisco de Macoris (R.D.)	10-07-2008	89 ANT
L	CAULFIELD Thomas	Bolton (Wielka Brytania)	06-05-2008	89 GBR
P	CENCIA Alberto	Rzym	03-05-2008	77 IRO
P	CHIARI Romeo	Varazze (Włochy)	18-09-2008	83 ILT
P	CHISTČ Emilio	Treviso (Włochy)	20-03-2008	83 INE

Tyt.	Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP	
P	CHUECA MÁRQUEZ Ubaldo	San Francisco (U.S.A.)	21-10-2008	70	SUO
P	CID CONDE José	Sevilla (Hiszpania)	16-01-2008	71	SSE
P	CORCORAN John	Farnborough (W. Brytania)	03-02-2008	94	GBR
P	CORSINI Enrico	Sesto San Giovanni (Włochy)	29-06-2008	77	ILE
P	CORSO Antonio	São José dos Campos (Brazylia)	05-02-2008	85	BSP
P	COSATO Giuseppe	Salerno (Włochy)	08-03-2008	85	IME
P	COSSU Salvatore	Sassari (Włochy)	21-01-2008	69	ISA
P	CUOMO Tommaso	Torre Annunziata (Włochy)	07-09-2008	87	IME
P	DALLE PEZZE Gino	Cesenatico (Włochy)	04-07-2008	66	ILE
P	DARMONT Armand	Asse (Belgia)	04-12-2008	89	BEN
P	DE BERNARDI Secondo	Turyń	14-08-2008	95	ICP
P	DE DECKER Jozef	Gent (Belgia)	21-05-2008	99	BEN
P	DE FRANCESCHI Orazio	Wenecja (Włochy)	10-07-2008	75	MOR
E	DELGADO ÁVILA Miguel	Caracas (Wenezuela)	18-11-2008	79	—
<i>Był Biskupem przez 29 lat: przez 12 Biskupem Pomocniczym Caracas, przez 6 Biskupem Ordynariuszem Barcelony (Wenezuela) i przez 11 Biskupem emerytem.</i>					
P	DELLAVALLE Riccardo	Saltertrand (Turyń)	05-08-2008	84	ICP
P	DESTRO Cesare	Bergamo (Włochy)	16-02-2008	85	INE
P	DEULIN Octave	Templeuve (Hainaut-Belgia)	08-11-2008	92	FRB
L	DEZZANA Fiorentino	Turyń	08-01-2008	88	ICP
P	DEZZUTI Luigi	Turyń	18-03-2008	84	ICP
P	DÍEZ Mateo Ignacio	León (Hiszpania)	20-02-2008	95	SLE
L	DÍEZ RODRÍGUEZ Agustín	Ávila (Hiszpania)	15-03-2008	79	SMA
L	DOMÍNGUEZ DÍEZ Santiago	León (Hiszpania)	13-12-2008	72	SLE
P	DORIGUZZI Luigi	Wenecja-Mestre (Włochy)	14-10-2008	86	INE
P	DOROZENSKI Francisco	Posadas (Argentyna)	26-05-2008	85	ARO
P	D'SOUZA Thomas	Melbourne (Australia)	28-07-2008	85	AUL
P	DUMRAUF Román	Fortín Mercedes (Argentyna)	11-12-2008	81	ABB
P	DURANTI Giacomo	Rzym	22-11-2008	83	ICC
P	EDWIN Jude	Warangal (A.P.- Indie)	30-08-2008	37	INM
L	ESCALERA ROMERO José	Coacalco (Meksyk)	15-04-2008	93	MEM
L	ESPINOZA VALDERRAMA Julio	Lima (Perú)	26-10-2008	86	PER
P	ESPIRITU Edgardo	Cebu City (Filipiny)	24-10-2008	67	FIS
P	FACCHINELLI Rinaldo	Seoul (Korea)	01-04-2008	87	KOR
L	FALCÃO Manoel Marinho	Recife (Brazylia)	13-04-2008	82	BRE
P	FANZE Léopold	Madryt (Hiszpania)	11-01-2008	37	ATE
L	FERNANDEZ Gabriel	Karunapuram, Warangal (Indie)	22-07-2008	75	INH
P	FERNÁNDEZ MIGUEZ Perfecto	León (Hiszpania)	26-01-2008	72	SLE
P	FERREIRA Custódio	Amadora, Lisboa (Portugalia)	01-05-2008	80	POR
P	FLEMING Patrick	Manzini (Swaziland)	08-12-2008	84	AFM
P	FLORIT ROTGER Antonio	Barcelona (Hiszpania)	08-02-2008	80	SBA
P	FOLGER Josef	Bad Mühlacken (Austria)	15-02-2008	91	AUS
P	FOSCHIATTI Pedro Antonio	Formosa (Argentyna)	18-09-2008	63	ARO
P	GAICH Thomas	Wiedeń (Austria)	13-12-2008	67	AUS

Tyt.	Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP	
P	GAMBA Antonio	Varazze (Włochy)	15-08-2008	84	ILT
P	GANASSIN Martino	Wenecja-Mestre (Włochy)	23-10-2008	67	INE
P	GARMAN Anthony	Cape Town (RPA)	31-08-2008	95	AFM
P	GEUKENS Jozef	Zelzate (Belgia)	14-04-2008	79	BEN
P	GONÇALVES DA SILVA José	Pindamonhangaba (Brazylia)	15-11-2008	81	BSP
L	GONZÁLEZ Álvaro	Bogotá (Kolumbia)	17-08-2008	89	COB
P	GONZÁLEZ GONZÁLEZ Jorge	Santo Domingo (R.D.)	28-08-2008	58	ANT
P	GOZZO Santo	Pedara (Włochy)	03-04-2008	86	ISI
P	HARTMANN Robert	Mulhouse (Francja)	09-02-2008	80	FRA
P	IBÁÑEZ DÍEZ José María	Ávila (Hiszpania)	26-09-2008	75	SMA
P	INVERNIZZI Giovanni	Cuiabá MT (Brazylia)	02-06-2008	80	BCG
P	IRURETA SARALEGUI Félix Fco.	Montevideo (Urugwaj)	20-05-2008	71	URU
P	JACENCIUK Henryk	Piła (Polska)	08-08-2008	84	PLN
	<i>Był przez 6 lat Inspektorem</i>				
L	JACQUINET Pierre	Caen (Francja)	08-10-2008	77	FRB
P	JERÁBEK Jan	Ostrava (Czechy)	01-01-2008	90	CEP
P	JEZIERSKI Antoni	Piła (Polska)	17-10-2008	95	PLN
P	JUROŠKA Cyril	Frišták (Czechy)	04-10-2008	87	CEP
P	KACZMAREK Herbert	Bonn (Niemcy)	07-12-2008	81	GER
L	KIJANKA Jan	Kraków (Polska)	20-09-2008	99	PLS
P	KILUFYA Oscar	Johannesburg (RPA)	29-03-2008	49	AFC
P	KITA August	Suffern, NY (USA)	12-06-2008	76	SUE
P	KORAL Edward	Wrocław (Polska)	13-05-2008	88	PLO
L	KRUCZKOWSKI Mieczysław	Gdańsk (Polska)	27-05-2008	78	PLN
L	KURTZ Reinhold	Chemnitz (Niemcy)	03-02-2008	72	GER
P	LA BELLA Sebastiano	Palermo (Włochy)	07-08-2008	90	ISI
P	LAARHUIS Herman	Nongthymmai (Indie)	06-06-2008	94	ING
P	LAIGO François	Coat An Doc'h (Francja)	03-08-2008	78	FRA
P	LANNOO Luc	Tielt (Belgia)	01-02-2008	75	BEN
P	LANZA Cesare Francesco	Valencia (Wenezuela)	12-11-2008	68	SVA
L	LARA DÍEZ Teodomiro	Arévalo (Hiszpania)	29-10-2008	68	SMA
P	LAVIANO Luigi	Bari (Włochy)	01-10-2008	90	IME
P	LEAHY Timothy	Pallaskerry (Irlandia)	24-04-2008	79	IRL
L	LONČARIĆ Stanko	Rijeka (Chorwacja)	10-08-2008	82	CRO
L	LOPES Fernando	Lisbona (Portugalia)	25-10-2008	83	POR
P	LUCA Carmelo	Pedara (Włochy)	26-05-2008	84	ISI
P	LYNGKHOI Justin	Shillong (Indie)	29-07-2008	59	ING
P	LYONS Daniel	Limerick (Irlandia)	25-04-2008	94	IRL
P	MALO Pascual	Barcelona (Hiszpania)	13-07-2008	83	SBA
P	MANJIL Ittyachen	Chennai (Indie)	28-05-2008	86	INM
P	MARINI Daniele	Castello di Godego (Włochy)	14-11-2008	89	INE
P	MARIO Pietro	Guadalajara (Meksyk)	18-11-2008	92	MEG
P	MARIOTTI Luigi	Guatemala (Gwatemala)	24-03-2008	66	CAM
P	MASSAFRA Vito	Salerno (Włochy)	29-08-2008	94	IME

Tyt.	Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP	
L	MATTAI Antonio	Alassio (Włochy)	24-03-2008	87	ILT
P	McBRIDE Patrick	Limerick (Irlandia)	22-08-2008	80	IRL
L	McELWEE Cornelius	Farnborough (W. Brytania)	07-10-2008	89	GBR
P	MEDDE Giovanni Maria	Selargius (Włochy)	19-11-2008	61	ICC
L	MELO Jarbas	Manaus (Brazylia)	09-07-2008	81	BMA
P	MENNA Francesco	Civitanova Marche (Włochy)	16-01-2008	92	IAD
P	MÉSITOR Jacques	Cap Hatien (Hadti)	15-09-2008	80	HAI
	<i>Był przez 6 lat Przełożonym Wizytatorii Haiti</i>				
P	MONTERO RIVERA Federico	Sevilla (Hiszpania)	09-12-2008	82	SSE
P	MONTIBALLER Carlo	Stoner (Włochy)	07-03-2008	90	INE
P	MORELLI Antonio	Rzym	15-03-2008	88	IRO
P	MOYALAN Johnson	Sirsi (Nepal)	01-07-2008	59	INC
P	NÁDASKÝ Augustín	Sastín (Słowacja)	06-08-2008	77	SLK
P	NAPAL José Ignacio	Ermua (Bizkaia, Hiszpania)	27-08-2008	41	SBI
L	NAVARRO PARRA Eligios	Sevilla (Hiszpania)	27-06-2008	92	SSE
L	NICCOLINI Ivo	Alexandria (Egipt)	16-02-2008	80	MOR
P	NIETO RODRÍGUEZ Heliodoro	Madryt (Hiszpania)	10-12-2008	59	SMA
P	NOGLER Giovanni	Castello di Godego (Włochy)	26-06-2008	87	INE
P	OLIVEIRA Ralfy	Campos (Brazylia)	04-03-2008	90	BBH
L	OMODEI Renzo	Parma (Włochy)	10-01-2008	94	ILE
P	OTTOGALLI Pietro	Tucumán (Argentyna)	14-03-2008	79	ACO
P	PACI Giuseppe	Arese (Włochy)	14-01-2008	77	ILE
P	PALMANS Piet	Groot-Bijgaarden (Belgia)	11-03-2008	65	BEN
	<i>Był przez 6 lat Inspektorem</i>				
P	PASQUATO Ottorino	Rzym	21-01-2008	76	UPS
P	PELLERINO Prosdocimo	Lombriasco (Włochy)	09-04-2008	93	ICP
P	PEPELS Piet	Kinrooi (Belgia)	31-03-2008	70	BEN
P	PÉREZ RODRÍGUEZ Hilario	Córdoba (Hiszpania)	27-11-2008	80	SSE
P	PERINI Vitório	Piracicaba (Brazylia)	12-09-2008	77	BSP
P	PEROTTI Giovenale	Santiago de Chile	15-01-2008	87	CIL
P	PERTUSATI Lodovico	Turyń	30-06-2008	91	ICP
P	PETER Henri	Toulon (Francja)	03-03-2008	85	FRA
P	PETTENUZZO Luigi	Pordenone (Włochy)	18-03-2008	65	INE
P	PEZZETTA Edi	Salerno (Włochy)	24-07-2008	85	IME
P	PHAM TRI THUC Giuseppe	Duc Huy (Wietnam)	07-12-2008	43	VIE
P	PICCHIONI Alfredo	Jbeil (Liban)	24-02-2008	86	MOR
	<i>Był przez 12 lat Inspektorem</i>				
P	PIETRZYK Kazimierz	Różanystok (Polska)	26-04-2008	95	PLE
P	PIROLA Carlo	Turyń	20-05-2008	84	ICP
P	POLLICE Emilio	Salerno (Włochy)	14-10-2008	103	IME
P	POMATTO Vincenzo	Turyń	05-06-2008	87	ICP
P	PORTIOLI Aurelio	Arese (Włochy)	28-10-2008	88	ILE
P	PRIEM Valère	Bray-Dunes (Francja)	14-08-2008	71	BES
P	PUTHENVEITIL Jacob	Nairobi (Kenia)	02-05-2008	76	AFE

Tyt.	Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP	
P	RANIERI Francesco	Salerno (Włochy)	30-05-2008	87	IME
P	RENCKENS Michel	Genk (Belgia)	21-07-2008	84	BEN
P	RIBECHINI Giorgio	Varazze (Włochy)	09-01-2008	89	ILT
P	RIGOLON Michele	Cremisan (Izrael)	27-02-2008	77	MOR
L	RIJVEN Jan	Nijmegen (Holandia)	29-04-2008	91	BEN
L	ROBUSTELLI Michele	Arese (Włochy)	09-09-2008	96	ILE
P	RODRÍGUEZ CASACÓ Héctor	Bayamo (Kuba)	22-11-2008	41	ANT
L	RODRÍGUEZ GARCÍA Melchor	Madryt (Hiszpania)	06-12-2008	60	SMA
P	ROHDE August	Calhorn (Niemcy)	22-02-2008	79	GER
P	RONCARATI Arturo	Arese (Włochy)	28-06-2008	82	ILE
P	ROSSO Ottavio	Pinerolo (Włochy)	27-08-2008	92	ICP
P	ROVIRA Miguel	Porto Alegre (Brazylia)	08-08-2008	97	BPA
P	RYNKUN Leonard	Olsztyn (Polska)	26-07-2008	84	PLE
P	SABO Vendelín	Holič (Słowacja)	12-11-2008	89	SLK
P	SACCO Franco	Lecce (Włochy)	29-10-2008	50	IME
P	SALAMONOWICZ Stanisław	Aleksandrów Kujawski (Polska)	14-08-2008	81	PLN
P	SÁNCHEZ Ángel Adolfo	Campo Grande (Brazylia)	01-03-2008	74	BCG
P	SANDOVAL MONTESDEOCA Eduardo	Quito (Ekwador)	09-11-2008	67	ECU
P	SANGIORGI Vincenzo	Riesi (Włochy)	07-02-2008	88	ISI
P	SANVITO Giuseppe	Turyń	27-10-2008	90	ICP
E	SARTO Antonio	Campinas (Brazylia)	29-09-2008	82	—
	<i>Był przez 37 lat Biskupem, z czego 11 lat Biskupem Pomocniczym-Koadiutorem Porto Velho i 19 Biskupem Barra do Garças</i>				
P	SCALVINI Giuliano	Bolonia (Włochy)	30-03-2008	81	ILE
P	SCHMIDT Zoltán	Nitra (Słowacja)	14-07-2008	80	SLK
L	SCHNUR Adam	Memmingen (Niemcy)	19-05-2008	85	GER
P	SCRIVO Gaetano	Civitanova Marche (Włochy)	25-08-2008	87	IAD
	<i>Był przez 3 lata Inspektorem, przez 6 Radcą Generalnym do spraw Duszpasterstwa Młodzieży i przez 18 Wika-riuszem Przełożonego Generalnego</i>				
P	SEMIK Stanisław	Kraków (Polska)	01-10-2008	64	PLS
	<i>Był przez 6 lat Inspektorem</i>				
P	SEPÚLVEDA Luis Guillermo	Cúcuta (Kolumbia)	11-10-2008	66	COB
L	SETTI Alfonso	Salerno (Włochy)	13-07-2008	93	IME
P	SINIGAGLIA Mario	Brescia (Włochy)	22-04-2008	87	ILE
E	ŚMIGIELSKI Adam	Sosnowiec (Polska)	07-10-2008	74	—
	<i>Był przez 6 lat Inspektorem i przez 16 Biskupem Sosnowieckim</i>				
P	SMITH Alexander	Hong Kong	08-12-2008	71	CIN
P	SMYK Kazimierz	Łódź (Polska)	04-04-2008	53	PLE
P	SOARES Bernardo	Lisbona (Portugalia)	02-09-2008	72	POR
P	SPITZ Michael	Ensdorf (Niemcy)	14-04-2008	70	GER
L	ŠPOK Rudolf	Frýdek (Czechy)	01-05-2008	83	CEP
P	SZCZYPŃSKI Grzegorz	Częstochowa (Polska)	30-10-2008	43	PLO
P	TIMONEDA PERARNAU Josep M.	Bamako (Mali)	29-03-2008	44	AFO
L	TIOZZO Leone	Wenecja-Mestre (Włochy)	01-10-2008	82	INE

Tyt.	Nazwisko i imię	Miejsce i data śmierci	Wiek	INSP
L	TODEL Charles	St. Petersburg, FL (USA)	26-04-2008	85 SUE
P	TORRESE Mariano	Brindisi (Włochy)	30-03-2008	75 IME
P	TRINDADE Rubens	Brasilia (Brazylia)	22-06-2008	81 BBH
P	TURGIS Bernard	Bailleul (Francja)	29-01-2008	77 FRA
P	UGARTE JOHNSTON Pablo V.	Valparaiso (Chile)	19-07-2008	46 CIL
P	UGHI Alfredo	Gorizia (Włochy)	10-02-2008	98 INE
P	VANWIJNSBERHGE Roger	Leuven (Belgia)	04-02-1008	83 BEN
P	VARAGONA Silvestro	Messyna (Włochy)	19-01-2008	86 ISI
L	VARGAS Virgilio	San José (Kostaryka)	22-04-2008	90 CAM
P	VELLA Biagio	Pedara (Włochy)	10-04-2008	86 ISI
P	VERTEMATI Francesco	Arese (Włochy)	10-11-2008	83 ILE
L	VILLASANTA Bernard	Cebu City (Filipiny)	02-04-2008	48 FIS
P	VOLEL Arthur	Fleuriot-Tabarre (Hadti)	26-01-2008	84 HAI
L	WAGNER Georg	Eisenstadt (Austria)	10-04-2008	102 AUS
L	WEISS Lodovico	Castello di Godego (Włochy)	22-04-2008	96 INE
P	WURZEL Jan	Wrocław (Polska)	30-06-2008	88 PLO
L	ZAHN Johannes	Monachium (Niemcy)	11-03-2008	81 GER
P	ZALAR Jacob	Ljubljana (Słowenia)	11-04-2008	99 SLO
P	ZANIBONI Reynaldo	Araras (Brazylia)	08-01-2008	75 BSP
P	ZENTNER Philip	Campo Grande (Brazylia)	08-06-2008	83 BCG
L	ZONTA Antonio	Rzym	10-10-2008	84 ICC
L	ZUBIZARRETA Ignacio	Barcelona (Hiszpania)	01-07-2008	79 SBA